

ماہنامہ وثیہ قوانین و مقررات

سال اول، شمارہ ششم، آذرماہ ۱۳۸۸

معاونت آموزش قوه قضائیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
مقدمه	۷
بخش اول: قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی	۱۱
۱. [ضمائم] قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)	۱۳
۲. قانون الحاق یک تبصره به قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسؤولیت‌های رئیس مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن	۱۳
۳. قانون اعلام روز ۲۹ دی ماه به عنوان روز غزه نماد مقاومت فلسطین	۱۴
۴. قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیات‌های بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان	۱۵
۵. قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قبرس	۳۹
بخش دوم: استفتائات قضایی و نظریات مشورتی	۵۱
الف: استفتائات	۵۳
۱. استفتاء ۶۹۸۳: حبس محکوم علیه مدعی اعسار	۵۳
۲. استفتاء ۶۹۹۰: مسؤول کفاره قتل - کفاره قتل عامه - میزان قسم در قتل عمد موجب دیه	۵۴
۳. استفتاء ۶۹۹۴: ضمانت اجرای کفاره قتل - چگونگی کفاره قتل برای قاتل غیر مسلمان	۵۵
۴. استفتاء ۶۹۹۶: ضمانت راننده نسبت به صدمات بدنی مسافر	۵۶
۵. استفتاء ۶۹۹۷: حکم ضمان پزشک در صورت قصور، تقصیر و اخذ براءت	۵۷
۶. استفتاء ۷۰۰۰: کفاره قتل - شرط ذکوریت در قسامه - ظن معتبر در لوث	۵۹
۷. استفتاء ۷۰۰۴: حدود مسؤولیت کارفرما نسبت به امراض ناشی از کار	۶۰
ب: نظریات مشورتی	۶۲
۱. شمول تمامی مقررات شغلی و اداری نسبت به مستخدمین حالت اشتغال	۶۲
۲. جواز شرکت وکیل فاقد پروانه و کالت، در غیر محاکم دادگستری	۶۲
۳. قطعیت آرای کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری	۶۳
۴. نحوه اجرای دستور ضبط وثیقه	۶۳
۵. الزام دادسرا به تبعیت از تشخیص دادگاه بدوی	۶۳
۶. الزام دادگاه بدوی بر تبعیت از تشخیص دادگاه تجدیدنظر	۶۴
۷. صدور حکم قلع و قمع بنای احداثی دستگاه دولتی در صورت عدم رعایت مقررات	۶۴
۸. لزوم ابطال تمبر مالیاتی توسط وکیل معاضدتی	۶۵
۹. ملاک بودن مقررات زمان فوت برای صدور گواهی انحصار وراثت	۶۵

۱۰. اختصاص مقررات سوگند به شخص حقیقی ----- ۶۶
۱۱. عدم انطباق عنوان کارمند دولت بر شخص طرف قرارداد با سازمان عمومی غیر دولتی ----- ۶۶
۱۲. عدم تکلیف دادگاه بر تحقیق نسبت به صحت ادعای مجهول المکان بودن خوانده ----- ۶۶
۱۳. عدم جواز اخذ وجه برای رسیدگی به اعتراض به قرارهای منع تعقیب و موقوفی تعقیب ----- ۶۷
۱۴. لزوم صدور قرار رد دادخواست (به لحاظ عدم رفع نقص) حتی در صورت استرداد دادخواست ----- ۶۷
۱۵. مطالبه ضرر و زیان مازاد بر دیه و ارش ----- ۶۷
۱۶. الزامی نبودن ابطال تمبر مالیاتی توسط نماینده حقوقی و قضایی ----- ۶۸
۱۷. لزوم ابطال تمبر مالیاتی توسط وکیل دفتر حمایت قضایی ایثارگران ----- ۶۸
۱۸. عدم تأثیر تغییر ریاست قوه قضائیه در اعتبار بخشنامه‌های وی ----- ۶۸
۱۹. عدم جواز حکم به حبس کمتر از یکسال در جرم کلاهبرداری ----- ۶۸
۲۰. الزامی نبودن پرداخت هزینه تجدیدنظرخواهی در امر حقوقی توأم با امر کیفری ----- ۶۹
- بخش سوم: مصوبات هیأت وزیران** ----- ۷۱
۱. تصویب‌نامه درخصوص صورت عملکرد سالیانه سازمان تعزیرات حکومتی در برخورد با تخلفات بهداشتی و درمانی ----- ۷۳
۲. آیین‌نامه اجرایی تبصره (۳) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده ----- ۷۳
۳. آیین‌نامه اجرایی روش‌های واگذاری ----- ۷۵
۴. آیین‌نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی ----- ۷۹
۵. آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی) ----- ۹۹
۶. تصویب‌نامه درخصوص تعیین حق بیمه خدمات درمانی خانوارهای کارکنان و بازنشستگان لشکری و کشوری ----- ۱۱۹
۷. آیین‌نامه اجرایی قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور ----- ۱۲۰
۸. اساسنامه شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی ----- ۱۳۵
- بخش چهارم: مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی** ----- ۱۴۵
- ماده واحده «پیش‌بینی و اختصاص درس آشنایی با فرهنگ و ارزشهای دفاع مقدس برای تدریس در دانشگاهها و مدارس» ۱۴۷
- ضمیمه** ----- ۱۴۹
- فهرست موارد حذف شده از شماره‌های آذرماه روزنامه رسمی ----- ۱۵۱
- نظرخواهی** ----- ۱۵۵

۱- نیازهای اطلاع‌یابی قنات:

قوانین و مقررات ابزار کار قاضی و حقوقدان است. تغییر مستمر و پرشتاب قوانین و مقررات امری محتوم است و مقاومت در مقابل آن چاره‌ساز نیست. بر این اساس باید ساز و کاری مستقر کرد تا «اطلاع‌یابی قنات» از تغییر قوانین و مقررات با سهولت و سرعت لازم و با امکان بازیابی سریع اطلاعات فراهم شود.

۲- تحول در مدل‌های اطلاع‌رسانی و اطلاع‌یابی:

تأمین نیاز «اطلاع‌یابی قنات» از تغییرات قوانین و مقررات با روشیایی که قریب به یک قرن از آن می‌گذرد «تصمیمی‌بین» نیست. چرا که در حال حاضر شاخه علمی جدیدی در حوزه کتابداری با نام «علم اطلاع‌رسانی»^۱ ایجاد شده است و از مسلمات این رشته علمی آنست که طراحی و ارائه «خدمات اشاعه اطلاعات»^۲ باید متناسب با نیاز مخاطبان باشد و از منطقی‌پژوهشی تبعیت کند.

۱. مزیّنانی، علی، کتابخانه و کتابداری، ست، چاپ دوم، ص ۱۳۱.

۲. دآدمی بر کتابداری، ص ۱۱.

۳- پژوهشهای انجام شده:

کتابخانه مرکزی قوه قضائیه به عنوان یکی از زیرمجموعه های معاونت آموزش قوه قضائیه دو تحقیق در این زمینه به انجام رسانده است. در تحقیق اول «رفار اطلاع یابی قضات از تغییر قوانین و مقررات» به پژوهش گذاشته شده است و در تحقیق دوم «وضعیت سنجی توزیع روزنامه رسمی در سطح کشور» بررسی شده است. نتایج حاصل از این پژوهش ها حاکی از آن است که:

اولاً: روزنامه رسمی با تبحر به فناوریهای نوین تحول زیادی برای انجام مأموریت های سازمانی داشته است. ثانیاً: ارسال نسخه کاغذین روزنامه رسمی برای اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از نظر اثربخشی با تردیدهایی مواجه است.

برخی از این تردیدها عبارتند از:

- یک بار مصرف بودن نسخه های کاغذین روزنامه رسمی
- عدم امکان بایگانی آسان و بازیابی سریع اطلاعات
- ضعف مکانیزم اطمینان از وصول روزنامه رسمی به مصرف کننده
- انبوهی و تراکم روزنامه ها در طول یک یا چند سال که منجر به نگرانی آنها را پدید می آورد.
- هزینه سنگین ناشی از تولید و توزیع شماره های مختلف از روزنامه مزبور در سطح کشور

1 و 2. پژوهشهای مزبور در مجموعه اسناد سازمانی و مدارک علمی معاونت آموزش قوه قضائیه مضبوط است.

ناتثا: بر مبنای پژوهش و بررسی انجام شده طراحی و انتشار «کتابچه تفسیر قوانین و مقررات» به صورت «پی‌آیند» مورد تأیید قرار گرفته است.

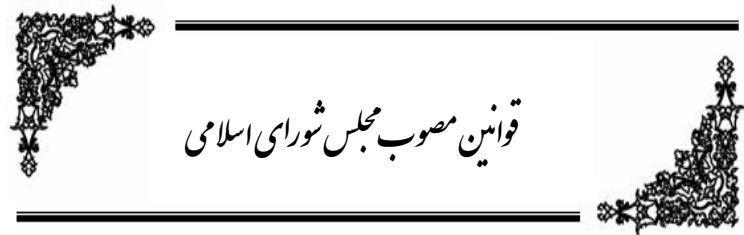
۴- مجموعه پیش رو:

بر این اساس مجموعه حاضر با عنوان «ماهنامه ویژه قوانین و مقررات» به عنوان ضمیمه نشریه پیام آموزش تهیه شد و اینک به صورت آزمایشی در سطح کشور عرضه می‌شود. از کلیه صاحب نظران و قضات فرهیخته تقاضا دارد با ارائه نظر و پیشنهاد خود در انجام این مأموریت مهم ما را یاری نمایند. در همین زمینه فرم نظر بنجی نیز در صفحات پایانی این کتابچه ضمیمه شده است. امیدواریم با کسب نظر صاحب نظران بتوانیم خدمتی شایسته تر ارائه کنیم. بون الله تعالی

محمد درویش زاده

مدیرکل برنامه ریزی و تدوین
متون آموزشی

بخش اول:

قوانین مصوب مجلس شورای اسلامی

۱. [ضمائم] قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین‌المللی

مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)^۱

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۷ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۶)

۲. قانون الحاق یک تبصره به قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و

سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسؤولیت‌های رئیس

مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن

ماده واحده - متن زیر به عنوان تبصره (۸) به قانون نحوه اجراء اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در رابطه با مسؤولیت‌های رئیس مجلس شورای اسلامی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحات بعدی آن الحاق می‌گردد:

تبصره ۸ - در مواردی که رئیس مجلس شورای اسلامی مصوبات، آئین‌نامه‌ها و تصویب‌نامه‌های مقامات مذکور در اصول هشتاد و پنجم (۸۵) و یکصد و سی و هشتم (۱۳۸) قانون اساسی را مغایر با متن و روح قوانین تشخیص دهد نظر وی برای دولت معتبر و لازم‌الاتباع است و دیوان عدالت اداری نسبت به این گونه موارد صلاحیت رسیدگی ندارد. تطابق تصمیمات مقامات مذکور با موارد ذکرشده با رئیس مجلس شورای اسلامی می‌باشد. این قانون از تاریخ تصویب لازم‌الاجراء است و شامل موارد قبلی که نظر ریاست مجلس

۱. متن کنوانسیون، لیست ممنوعه سال ۲۰۰۵ میلادی، آئین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ، شرایط اعطاء مجوز استفاده از داروهای ممنوعه برای درمان، آئین‌نامه جهانی مبارزه با دوپینگ آژانس جهانی مبارزه با دوپینگ ۲۰۰۳، مجموعه مقررات جهانی ضد دوپینگ استاندارد بین‌المللی برای آزمایشگاهها و مجموعه مقررات جهانی ضد دوپینگ استاندارد بین‌المللی برای نمونه‌گیری در روزنامه رسمی ۱۸۸۶۷ - ۱۳۸۸/۹/۱۶ درج شده است.

رعایت نگردیده نیز می‌شود. همچنین کلیه قوانین مغایر از جمله قانون استفساریه ماده (۲۵) قانون دیوان عدالت اداری مصوب ۱۳۸۰/۱۲/۱۴ نسخ می‌شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ سی‌ام فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۲/۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۹ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۸)

۳. قانون اعلام روز ۲۹ دی ماه به عنوان روز غزه نماد مقاومت فلسطین

ماده ۱- روز ۲۹ دی ماه ۱۳۸۷ هجری شمسی برابر با ۱۸ ژانویه ۲۰۰۹ میلادی (۲۱ محرم ۱۴۳۰ هجری قمری) به عنوان غزه نماد مقاومت فلسطین اعلام و همه ساله در تقویم رسمی جمهوری اسلامی ایران ثبت می‌شود.

ماده ۲- وزارت امور خارجه موظف است در این رابطه، طرح لازم را تدوین نموده و به سازمان کنفرانس اسلامی ارائه و با تلاش سیاسی و رایزنی‌های لازم برای تصویب آن همت بگمارد.

ماده ۳- مجلس شورای اسلامی با ارتباط فعال با مجالس کشورهای اسلامی، طرح مذکور را به اتحادیه مجالس کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی ارائه و برای تصویب آن تلاش نماید.

قانون فوق مشتمل بر سه ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و ششم آبان‌ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵)

۴. قانون موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

ماده واحده - موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان مشتمل بر یک مقدمه و بیست و نه ماده و پروتکل (تشریفات) ضمیمه آن به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - هزینه‌های موضوع بند (۳) ماده (۱۱) این موافقتنامه مجوز کسب درآمد غیرقانونی از جمله ربا محسوب نمی‌شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری آذربایجان با تمایل به انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- اشخاص مشمول موافقتنامه

این موافقتنامه ناظر بر اشخاصی است که مقیم یکی از دولتهای متعاقد یا هر دو آنها باشند.

ماده ۲- مالیاتهای موضوع موافقتنامه

۱- این موافقتنامه شامل مالیات بر درآمد و مالیات بر سرمایه است که صرف نظر از نحوه اخذ آنها از سوی هر دولت متعاقد یا مقامات محلی آنها وضع می گردد.

۲- مالیات بر درآمد و سرمایه عبارت است از کلیه مالیاتهای بر کل درآمد و کل سرمایه یا اجزاء درآمد و سرمایه از جمله مالیات عواید حاصل از نقل و انتقال اموال منقول یا غیرمنقول، مالیات بر کل مبالغ دستمزد یا حقوق پرداختی توسط مؤسسات و همچنین مالیات بر افزایش ارزش سرمایه.

۳- مالیاتهای موجود مشمول این موافقتنامه به ویژه عبارت است از:

الف - در مورد جمهوری اسلامی ایران:

- مالیات بر درآمد؛

مالیات بر دارایی.

(که از این پس « مالیات جمهوری اسلامی ایران » نامیده می شود)؛

ب - در مورد جمهوری آذربایجان:

- مالیات بر درآمد اشخاص حقوقی؛

- مالیات بر درآمد اشخاص حقیقی؛

- مالیات بر دارایی؛

- مالیات بر اراضی؛

(که از این پس « مالیات آذربایجان » نامیده می شود).

۴- این موافقتنامه شامل مالیاتهایی که نظیر یا در اساس مشابه مالیاتهای موجود بوده،

مطابق با تعریف بند (۱) این ماده طبقه بندی شده و بعد از تاریخ امضاء این موافقتنامه به آنها

اضافه و یا به جای آنها وضع شود نیز خواهد بود. مقامات صلاحیتدار دولتهای متعاقد یکدیگر را از هر تغییری که در قوانین مالیاتی مربوط به آنها حاصل شود، مطلع خواهند نمود.

ماده ۳- تعاریف کلی

۱- از لحاظ این موافقتنامه، جز در مواردی که سیاق عبارت مفهوم دیگری را اقتضاء نماید:

الف - اصطلاح «یک دولت متعاقد» و «دولت متعاقد دیگر» بنابر اقتضاء سیاق متن به «جمهوری اسلامی ایران» یا «جمهوری آذربایجان» اطلاق می‌شود.

ب - «مالیات» اطلاق می‌شود به هرگونه مالیات مشمول ماده (۲) این موافقتنامه.

پ - «شخص» اطلاق می‌شود به شخص حقیقی، شرکت و هر مجموعه دیگری از افراد.

ت - «شرکت» اطلاق می‌شود به هر شخص حقوقی یا هر واحدی که از لحاظ مالیاتی به عنوان شخص حقوقی محسوب می‌شود.

ث - «دفتر ثبت‌شده» به مفهوم دفتر مرکزی ثبت‌شده طبق قوانین مربوط هر دولت متعاقد می‌باشد.

ج - «مؤسسه یک دولت متعاقد» و «مؤسسه دولت متعاقد دیگر» به ترتیب به مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم یک دولت متعاقد و مؤسسه‌ای که به وسیله مقیم دولت متعاقد دیگر اداره می‌گردد، اطلاق می‌شود.

چ - «حمل و نقل بین‌المللی» به هرگونه حمل و نقل توسط کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی، یا جاده‌ای اطلاق می‌شود که توسط مؤسسه یک دولت متعاقد انجام می‌شود، به استثناء مواردی که کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای صرفاً برای حمل و نقل بین نقاط واقع در دولت متعاقد دیگر استفاده شود.

ح - « مقام صلاحیتدار »:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به وزیر امور اقتصادی و دارایی یا نماینده مجاز او اطلاق می‌شود،

- در مورد جمهوری آذربایجان به وزارت دارایی و وزارت مالیاتها اطلاق می‌شود.

خ - اصطلاح « تبعه » اطلاق می‌شود به:

- هر شخص حقیقی که تابعیت یک دولت متعاهد را داشته باشد؛

- هر شخص حقوقی، مشارکت یا انجمنی که وضعیت قانونی خود را از قوانین جاری در

یک دولت متعاهد کسب نماید.

۲- در اجراء این موافقتنامه توسط یک دولت متعاهد هر اصطلاحی که تعریف نشده باشد،

دارای معنای به کار رفته در قوانین آن دولت متعاهد راجع به مالیاتهای موضوع این موافقتنامه است، به جز مواردی که اقتضاء سیاق عبارت به گونه‌ای دیگر باشد.

ماده ۴- مقیم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح « مقیم یک دولت متعاهد » به هر شخصی اطلاق

می‌شود که به موجب قوانین آن دولت از حیث اقامتگاه، محل سکونت، محل ثبت، محل شرکت، محل مدیریت یا به جهات مشابه دیگر مشمول مالیات آن دولت باشد و همچنین این اصطلاح شامل آن دولت یا مقام محلی خواهد بود. با وجود این اصطلاح مزبور شامل شخصی نخواهد بود که صرفاً به لحاظ سرمایه و یا کسب درآمد از منابع واقع در آن دولت مشمول مالیات آن دولت می‌شود.

۲- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده، شخص حقیقی مقیم هر دو دولت

متعاهد باشد، وضعیت او به شرح زیر تعیین خواهد شد:

الف - او مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن، محل سکونت دائمی در اختیار دارد. اگر

او در هر دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار داشته باشد، مقیم دولتی تلقی خواهد شد که در آن علایق شخصی و اقتصادی بیشتری دارد (مرکز منافع حیاتی).

ب - هرگاه نتوان دولتی را که وی در آن مرکز منافع حیاتی دارد تعیین کرد یا چنانچه او در هیچ یک از دو دولت محل سکونت دائمی در اختیار نداشته باشد، مقیم دولت متعاهدی تلقی خواهد شد که معمولاً در آن جا به سر می‌برد.

پ - هرگاه او معمولاً در هر دو دولت متعاهد به سر برد یا در هیچ یک به سر نبرد، مقیم دولتی تلقی می‌شود که تابعیت آن را دارد.

ت - هرگاه او تابعیت هیچ از دو دولت را نداشته باشد و یا در صورتی که نتوان بر اساس بندهای فوق او را مقیم یک از دولتهای متعاهد تلقی کرد، موضوع با توافق مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد حل و فصل خواهد شد.

۳- در صورتی که حسب مقررات بند (۱) این ماده شخصی غیر از شخص حقیقی، مقیم هر دو دولت متعاهد باشد، آن شخص مقیم دولتی تلقی خواهد شد که دفتر ثبت شده وی در آن واقع است.

ماده ۵ - مقر دائم

۱- از لحاظ این موافقتنامه اصطلاح «مقر دائم» به محل ثابت کسب و کار اطلاق می‌شود که از طریق آن مؤسسه یک دولت متعاهد کلاً یا جزئاً در دولت متعاهد دیگر به کسب و کار اشتغال دارد.

۲- اصطلاح « مقر دائم» به ویژه شامل موارد زیر است:

الف - محل اداره،

ب - شعبه،

پ - دفتر،

ت - کارخانه،

ث - کارگاه،

ج - معدن، چاه نفت یا گاز، معدن سنگ یا هر محل دیگر اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۳- کارگاه ساختمانی، پروژه ساخت، سوار کردن و یا نصب ساختمان یا فعالیتهای مربوط به سرپرستی و نظارت مرتبط با آن «مقر دائم» محسوب می شود ولی فقط در صورتی که این کارگاه، پروژه یا فعالیتهای بیش از دوازده ماه استقرار یا ادامه داشته باشد.

۴- علی رغم مقررات قبلی این ماده، اصطلاح «مقر دائم» شامل موارد زیر تلقی نخواهد شد:

الف - استفاده از تسهیلات صرفاً به منظور انبار کردن، نمایش اجناس یا کالاهای متعلق به مؤسسه.

ب - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور انبار کردن یا نمایش.
پ - نگهداری کالا یا اجناس متعلق به مؤسسه صرفاً به منظور فرآوری آنها توسط مؤسسه دیگر.

ت - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور خرید کالاها یا اجناس، یا گردآوری اطلاعات برای آن مؤسسه.

ث - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور انجام تبلیغات، تهیه اطلاعات، تحقیقات علمی و یا سایر فعالیتهایی که دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

ج - نگهداری محل ثابت کسب و کار صرفاً به منظور ترکیبی از فعالیتهای مذکور در جزءهای (الف) تا (ث)، به شرط آن که فعالیت کلی محل ثابت شغلی حاصل از این ترکیب، دارای جنبه تمهیدی یا کمکی باشد.

۵ - علی رغم مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده در صورتی که شخصی (غیر از عاملی که دارای وضعیت مستقل بوده و مشمول بند (۶) این ماده است) در یک دولت متعاقد از طرف مؤسسه ای فعالیت کند و دارای اختیار انعقاد قرار داد به نام آن مؤسسه باشد و اختیار مزبور را به طور معمول اعمال کند، آن مؤسسه در مورد فعالیتهایی که این شخص برای آن انجام می دهد، در آن دولت دارای مقر دائم تلقی خواهد شد مگر آن که فعالیت های شخص مزبور محدود به موارد مذکور در بند (۴) این ماده باشد که در این صورت آن فعالیت ها چنانچه از طریق محل

ثابت کسب و کار نیز انجام گیرد به موجب مقررات بند مذکور، این محل ثابت کسب و کار را به مقرر دائم تبدیل نخواهد کرد.

۶ - مؤسسه یک دولت متعاهد صرفاً به سبب آن که در دولت متعاهد دیگر از طریق حق العمل کار، دلال یا هر عامل مستقل دیگری به انجام امور می‌پردازد، در آن دولت دیگر دارای مقرر دائم تلقی نخواهد شد مشروط بر آن که عملیات اشخاص مزبور در جریان عادی کسب و کار آنان صورت گیرد، مع‌ذلک، هرگاه فعالیت‌های چنین عاملی به طور کامل یا تقریباً کامل به آن مؤسسه تخصیص یافته باشد، از لحاظ مفهوم این بند او به عنوان عامل دارای وضعیت مستقل قلمداد نخواهد شد.

۷- صرف این که شرکت مقیم یک دولت متعاهد، شرکت مقیم و یا فعال در دولت متعاهد دیگر را کنترل می‌کند و یا تحت کنترل آن قرار دارد یا در آن دولت دیگر فعالیت تجاری انجام می‌دهد (خواه از طریق مقرر دائم و خواه به نحو دیگر) به خودی خود برای این که یکی از آنها مقرر دائم دیگری محسوب شود، کافی نخواهد بود.

ماده ۶ - درآمد حاصل از اموال غیرمنقول

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر از جمله درآمد حاصل از کشاورزی یا جنگلداری مشمول مالیات آن دولت دیگر خواهد بود.

۲- در این موافقتنامه، اصطلاح «اموال غیرمنقول» دارای همان تعریفی است که در قوانین دولت متعاهدی که اموال مزبور در آن قرار دارد، آمده است. این اصطلاح به هر حال شامل ملحقیات مربوط به اموال غیرمنقول، احشام و اسباب و ادوات مورد استفاده در کشاورزی و جنگلداری، حقوقی که مقررات قوانین عام راجع به مالکیت اراضی در مورد آنها اعمال می‌گردد، حق انتفاع از اموال غیرمنقول و حقوق مربوط به پرداختهای ثابت یا متغیر در ازاء کار یا حق انجام کار، ذخایر معدنی، چاههای نفت یا گاز، معدن سنگ و سایر محللهای استخراج

منابع طبیعی از جمله الوار یا سایر محصولات جنگلی خواهد بود. کشتیها، قایقها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای به عنوان اموال غیرمنقول محسوب نخواهد شد.

۳- مقررات بند (۱) این ماده نسبت به درآمد حاصل از استفاده مستقیم، اجاره یا هر شکل دیگر استفاده از اموال غیرمنقول جاری خواهد بود.

۴- مقررات بندهای (۱) و (۳) این ماده در مورد درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مؤسسه و درآمد ناشی از اموال غیرمنقول مورد استفاده برای انجام خدمات شخصی مستقل نیز جاری خواهد شد.

ماده ۷- درآمدهای تجاری

۱- درآمد مؤسسه یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات همان دولت خواهد بود مگر این که این مؤسسه از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر امور تجاری خود را انجام دهد. چنانچه مؤسسه از طریق مزبور به کسب و کار بپردازد، درآمد آن مؤسسه فقط تا حدودی که مرتبط با مقر دائم مذکور باشد، مشمول مالیات دولت دیگر می‌شود.

۲- با رعایت مقررات بند (۳) این ماده، در صورتی که مؤسسه یک دولت متعاهد از طریق مقر دائم واقع در دولت متعاهد دیگر فعالیت نماید، آن مقر دائم در هر یک از دو دولت متعاهد دارای درآمدی تلقی می‌شود که اگر به صورت مؤسسه‌ای متمایز و مجزا و کاملاً مستقل از مؤسسه‌ای که مقر دائم آن است به فعالیت‌های نظیر یا مشابه در شرایط نظیر یا مشابه اشتغال داشت، می‌توانست تحصیل کند.

۳- در تعیین درآمد مقر دائم، هزینه‌های قابل قبول از جمله هزینه‌های اجرائی و هزینه‌های عمومی اداری که مطابق با قوانین ملی دولت مربوطه هرگاه مقر دائم مؤسسه‌ای مستقل می‌بود، قابل کسر بود، تا حدودی که این هزینه‌ها برای مقاصد آن مقر دائم تخصیص یافته باشد، کسر خواهد شد، اعم از آن که در دولتی که مقر دائم در آن واقع شده است، انجام پذیرد یا در جای دیگر.

۴- چنانچه در یک دولت متعاهد روش متعارف برای تعیین درآمد قابل تخصیص به مقرر دائم براساس تسهیم کل درآمد مؤسسه به بخشهای مختلف آن باشد، مقررات بند (۲) این ماده مانع به کاربردن روش تسهیمی متعارف آن دولت متعاهد برای تعیین درآمد مشمول مالیات نخواهد شد. در هر حال نتیجه روش تسهیمی متخذه باید با اصول این ماده تطابق داشته باشد.

۵ - صرف آن که مقرر دائم برای مؤسسه جنس یا کالا خریداری می کند موجب منظور داشتن درآمد برای آن مقرر دائم نخواهد بود.

۶ - درآمد منظور شده برای مقرر دائم سال به سال به روش یکسان تعیین خواهد شد، مگر آن که دلیل مناسب و کافی برای اعمال روش دیگر وجود داشته باشد.

۷- در صورتی که درآمد شامل اقلامی از درآمد باشد که طبق سایر مواد این موافقتنامه حکم جداگانه ای دارد، مفاد این ماده خدشه ای به مقررات آن مواد وارد نخواهد آورد.

ماده ۸ - حمل و نقل بین المللی

درآمد حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد بابت استفاده از کشتیها، قایقها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده ای (از جمله نگهداری یا اجاره بار گنجها (کانتینرها) و کشنده ها یا سایر تجهیزات مربوطه برای حمل و نقل بار گنجها (کانتینرها) یا کشنده ها) در حمل و نقل بین المللی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۹- مؤسسات شریک

۱- در صورتی که:

الف - مؤسسه یک دولت متعاهد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشد، یا

ب - اشخاصی واحد به طور مستقیم یا غیرمستقیم در مدیریت، کنترل یا سرمایه مؤسسه یک دولت متعاهد و مؤسسه دولت متعاهد دیگر مشارکت داشته باشند و شرایط مورد توافق یا مقرر در روابط تجاری یا مالی بین این دو مؤسسه، متفاوت از شرایطی باشد که بین مؤسسات

مستقل برقرار است، در آن صورت هرگونه درآمدی که باید عاید یکی از این مؤسسات می‌شد، ولی به علت آن شرایط عاید نشده است می‌تواند جزء درآمد آن مؤسسه منظور شده و مشمول مالیات متعلقه شود.

۲- در صورتی که یک دولت متعاهد درآمدهایی که در دولت متعاهد دیگر بابت آنها از مؤسسه آن دولت متعاهد دیگر مالیات اخذ شده، جزء درآمدهای مؤسسه خود منظور و آنها را مشمول مالیات کند و درآمد مزبور درآمدی باشد که چنانچه شرایط استقلال بین دو مؤسسه حاکم بود، عاید مؤسسه دولت نخست می‌شد، در این صورت آن دولت دیگر در میزان مالیات متعلقه بر آن درآمد تعدیل مناسبی به عمل خواهد آورد. در تعیین چنین تعدیلاتی سایر مقررات این موافقتنامه باید لحاظ شود و مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد در صورت لزوم با یکدیگر مشورت خواهند کرد.

ماده ۱۰- سود سهام

۱- سود سهام پرداختی توسط شرکت مقیم یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این سود سهام ممکن است در دولت متعهدی که شرکت پرداخت‌کننده سود سهام مقیم آن است طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی در صورتی که دریافت‌کننده مالک منافع سود سهام باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص سود سهام تجاوز نخواهد کرد.

این بند تأثیری بر مالیات شرکتی که از محل درآمد آن سود سهام مزبور پرداخت می‌شود نخواهد داشت.

۳- اصطلاح «سود سهام» در این ماده اطلاق می‌شود به درآمد حاصل از سهام، سهام مؤسسين یا سایر حقوق (به استثناء مطالبات دیون، مشارکت در منافع) و نیز درآمد حاصل از سایر حقوق شراکتی که طبق قوانین دولت محل اقامت شرکت تقسیم‌کننده درآمد، مشمول همان رفتار مالیاتی است که در مورد درآمد حاصل از سهام اعمال می‌گردد.

۴- هرگاه مالک منافع سود سهام، مقیم یک دولت متعاقد بوده و در دولت متعاقد دیگر که شرکت پرداخت کننده سود سهام مقیم آن است، از طریق مقر دائم واقع در آن به فعالیت شغلی بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و سهامی که از بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده جاری نخواهد بود. در این صورت، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقتنامه، حسب مورد، مجری خواهد بود.

۵- در صورتی که شرکت مقیم یک دولت متعاقد منافع یا درآمدی از دولت متعاقد دیگر تحصیل کند، آن دولت دیگر هیچ نوع مالیاتی بر سود سهام پرداختی توسط این شرکت وضع نخواهد کرد (به غیر از مواقعی که این سود سهام به مقیم آن دولت دیگر پرداخت شود یا مواقعی که سهامی که بابت آن سود سهام پرداخت می شود به طور مؤثر مرتبط با مقر دائم یا پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر باشد) و منافع تقسیم نشده شرکت را نیز مشمول مالیات نخواهد کرد، حتی اگر سود سهام پرداختی یا منافع تقسیم نشده کلاً یا جزئاً از منافع یا درآمد حاصل در آن دولت دیگر تشکیل شود.

ماده ۱۱- هزینه های مالی

۱- هزینه های مالی حاصل در یک دولت متعاقد که به مقیم دولت متعاقد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲- مع ذلک، این هزینه های مالی ممکن است در دولت متعهده که حاصل شده و^۱ طبق قوانین آن نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت کننده، مالک منافع هزینه های مالی باشد، مالیات متعلقه از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص هزینه های مالی تجاوز نخواهد کرد.

۳- اصطلاح «هزینه های مالی» به نحوی که در این ماده به کار رفته است به درآمد ناشی از هر نوع مطالبات دینی اعم از آن که دارای وثیقه و یا متضمن حق مشارکت در منافع

۱. به نظر می رسد «و» زاید است.

بدهکار باشد یا نباشد و به خصوص درآمد ناشی از اوراق بهادار دولتی و درآمد ناشی از اوراق قرضه یا سهام قرضه شامل حق بیمه و جوایز متعلق به اوراق بهادار، اوراق قرضه یا سهام قرضه مزبور اطلاق می‌گردد. جریمه‌های تأخیر تأدیه از لحاظ این ماده هزینه‌های مالی محسوب نخواهد شد.

۴- علی‌رغم مقررات بند (۲) این ماده، هزینه‌های مالی حاصل در یک دولت متعاهد که توسط دولت متعاهد دیگر، سایر مؤسسات دولتی، بانک مرکزی و سایر بانکهایی که کلاً صددرصد (۱۰۰٪) متعلق به دولت متعاهد دیگر می‌باشد، کسب می‌شود، از مالیات دولت نخست معاف خواهد بود.

۵ - هرگاه مالک منافع هزینه‌های مالی مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگری که هزینه‌های مالی در آن جا حاصل شده از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد یا در دولت دیگر از پایگاه ثابت واقع در آن خدمات شخصی مستقل انجام دهد و مطالبات دینی که هزینه‌های مالی از بابت آن پرداخت می‌شود به‌طور مؤثر مربوط به این مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این ماده مجری خواهد بود.

۶ - هزینه‌های مالی در صورتی حاصل شده در یک دولت متعاهد تلقی خواهد گردید که پرداخت‌کننده خود دولت، مقام محلی، یا فردی مقیم آن دولت باشد. مع‌ذلک، در صورتی که شخص پرداخت‌کننده هزینه‌های مالی، خواه مقیم یک دولت متعاهد باشد یا نباشد، در یک دولت متعاهد و در ارتباط با دینی که هزینه‌های مالی به آن تعلق می‌گیرد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابت بوده و پرداخت این هزینه‌های مالی بر عهده آن مقر دائم یا پایگاه ثابت باشد، در این صورت چنین تلقی خواهد شد که هزینه‌های مالی مذکور در دولت متعاهد محل وقوع مقر دائم یا پایگاه ثابت حاصل شده است.

۷- در صورتی که به دلیل وجود رابطه خاص بین پرداخت‌کننده و مالک منافع یا بین هر دو آنها و شخص دیگری، مبلغ هزینه‌های مالی که در مورد مطالبات دینی پرداخت می‌شود از مبلغی که در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت‌کننده و مالک منافع توافق

می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخیرالذکر اعمال خواهد شد. در این مورد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر یک از دولتهای متعاهد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات خواهد بود.

ماده ۱۲- حق الامتیازها

۱- حق الامتیازهایی که در یک دولت متعاهد حاصل و به مقیم دولت متعاهد دیگر پرداخت شده مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- مع‌ذلک، این حق الامتیازها ممکن است در دولت متعاهدی که حاصل شده طبق قوانین آن دولت نیز مشمول مالیات شود، ولی چنانچه دریافت‌کننده، مالک منافع حق الامتیاز باشد، مالیات متعلقه بیش از ده درصد (۱۰٪) مبلغ ناخالص حق الامتیاز نخواهد بود.

۳- اصطلاح «حق امتیاز» در این ماده به هر نوع وجوه دریافت شده در ازاء استفاده یا حق استفاده از هر نوع حق چاپ و انتشار آثار ادبی، هنری یا علمی از جمله فیلمهای سینمایی و نوارهای رادیویی و تلویزیونی، هرگونه حق انحصاری اختراع، علامت تجاری، طرح یا نمونه، نقشه، فرمول یا فرآیند سری، یا استفاده یا حق استفاده از تجهیزات صنعتی، بازرگانی یا علمی یا اطلاعات مربوط به تجارب صنعتی، بازرگانی یا علمی (دانش فنی) اطلاق می‌شود.

۴- هرگاه مالک منافع حق الامتیاز، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر که حق الامتیاز حاصل می‌شود از طریق مقر دائم واقع در آن فعالیت شغلی داشته باشد، یا رد^۱ دولت متعاهد دیگر از طریق پایگاه ثابت خدمات شخصی مستقل انجام دهد و حق یا اموالی که حق الامتیاز نسبت به آنها پرداخت می‌شود به طور مؤثری با این مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته باشد، مقررات بندهای (۱) و (۲) این ماده اعمال نخواهد شد. در این صورت، حسب مورد، مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقتنامه مجری خواهد بود.

۱. «در» صحیح است.

۵ - حق الامتياز در يك دولت متعاقد در صورتی حاصل شده تلقی خواهد شد كه پرداخت‌كننده خود آن دولت، مقامی محلی یا فردی مقیم آن دولت باشد.

مع‌ذلك در صورتی كه شخص پرداخت‌كننده حق الامتياز (خواه مقیم يك دولت متعاقد باشد یا نباشد) در يك دولت متعاقد دارای مقر دائم یا پایگاه ثابتی باشد كه حق یا اموال موجود حق الامتياز به نحوی مؤثر با آن مقر دائم یا پایگاه ثابت ارتباط داشته و پرداخت حق الامتياز بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابت مذکور باشد، حق الامتياز در دولت متعاهدی حاصل شده تلقی خواهد شد كه مقر دائم یا پایگاه ثابت مزبور در آن واقع است.

۶ - چنانچه به سبب وجود رابطه‌ای خاص میان پرداخت‌كننده و مالك منافع یا بین هردوی آنها با شخص دیگری، مبلغ حق الامتيازی كه با در نظر گرفتن استفاده، حق یا اطلاعاتی كه بابت آنها حق الامتياز پرداخت می‌شود، از مبلغی كه در صورت نبود چنین ارتباطی بین پرداخت‌كننده و مالك منافع توافق می‌شد بیشتر باشد، مقررات این ماده فقط نسبت به مبلغ اخيرالذكر مجری خواهد بود. در این گونه موارد، قسمت مازاد پرداختی طبق قوانین هر يك از دولتهای متعاقد و با رعایت سایر مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات باقی خواهد ماند.

ماده ۱۳- عواید سرمایه‌ای

۱- عواید حاصل توسط مقیم يك دولت متعاقد از نقل و انتقال اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) این موافقتنامه كه در دولت متعاقد دیگر قرار دارد، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- عواید ناشی از نقل و انتقال اموال منقولی كه بخش^۱ از وسایل كسب و كار مقر دائم مؤسسه يك دولت متعاقد در دولت متعاقد دیگر می‌باشد یا اموال منقول متعلق به پایگاه ثابتی كه در اختیار مقیم يك دولت متعاقد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاقد

۱. واژه «بخشی» صحیح است.

دیگر می‌باشد شامل عواید ناشی از نقل و انتقال مقر دائم (به‌تنهایی یا همراه با کل مؤسسه) یا پایگاه ثابت مزبور، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۳- عواید حاصل توسط مؤسسه یک دولت متعاهد از نقل و انتقال کشتیها، قایقها، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی یا اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها، قایقها، وسایط نقلیه هوایی و یا جاده‌ای فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

۴- عواید حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد از نقل و انتقال سهام یا سایر حقوق شراکتی در شرکتی که دارایی آن به طور مستقیم یا غیرمستقیم عمدتاً از اموال غیرمنقول واقع در دولت متعاهد دیگر تشکیل شده است، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۵ - عواید ناشی از نقل و انتقال هر مالی به غیر از موارد مذکور در بندهای (۱)، (۲)، (۳) و (۴) این ماده فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی که انتقال‌دهنده مقیم آن است، خواهد بود.

ماده ۱۴- خدمات شخصی مستقل

۱- درآمد حاصل توسط مقیم یک دولت متعاهد به سبب خدمات حرفه‌ای یا سایر فعالیت‌های مشابه مستقل فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود مگر آن که این شخص به منظور ارائه فعالیت‌های خود به طور منظم پایگاه ثابتی در دولت متعاهد دیگر در اختیار داشته باشد که در این صورت این درآمد فقط تا حدودی که مربوط به آن پایگاه ثابت باشد، مشمول مالیات دولت دیگر خواهد بود.

۲- اصطلاح « خدمات حرفه‌ای » به ویژه شامل فعالیت‌های مستقل علمی، ادبی، هنری، پرورشی یا آموزشی و همچنین فعالیت‌های مستقل پزشکان، مهندسان، وکلای دادگستری، دندانپزشکان، معماران، حساب‌رسان و حسابداران می‌باشد.

ماده ۱۵- خدمات شخصی غیرمستقل

۱- با رعایت مقررات مواد (۱۶)، (۱۸)، (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه، حقوق، مزد و سایر حق الزحمه‌های مشابهی که مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدام دریافت می‌دارد فقط مشمول مالیات همان دولت می‌باشد مگر آن که استخدام در دولت متعاهد دیگر انجام شود که در این صورت حق الزحمه حاصل از آن مشمول مالیات آن دولت دیگری شود.

۲- علی‌رغم مقررات بند (۱) این ماده، حق الزحمه مقیم یک دولت متعاهد به سبب استخدامی که در دولت متعاهد دیگر انجام شده فقط مشمول مالیات دولت نخست خواهد بود مشروط بر آن که:

الف - جمع مدتی که دریافت کننده در یک یا چند نوبت در دولت دیگر به سر برده است از یکصد و هشتاد و سه روز در دوره دوازده ماهه‌ای که در سال مالی مربوط شروع یا خاتمه می‌یابد تجاوز نکند؛

ب - حق الزحمه توسط یا از طرف کارفرمایی که مقیم دولت دیگر نیست پرداخت شود؛
پ - پرداخت حق الزحمه بر عهده مقر دائم یا پایگاه ثابتی نباشد که کارفرما در دولت دیگر دارد.

۳ - علی‌رغم مقررات یاد شده در این ماده، حق الزحمه دریافتی در زمینه استخدام در کشتی، قایق، وسایط نقلیه هوایی یا جاده‌ای مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

ماده ۱۶ - حق الزحمه مدیران

حق الزحمه مدیران و پرداختهای مشابه دیگری که مقیم یک دولت متعاهد به لحاظ سمت خود به عنوان عضو هیأت‌مدیره شرکت مقیم دولت متعاهد دیگر تحصیل می‌نماید، مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

ماده ۱۷ - هنرمندان و ورزشکاران

۱- درآمدی که مقیم یک دولت متعاقد به عنوان هنرمند، از قبیل هنرمند تئاتر، سینما، رادیو یا تلویزیون، یا موسیقیدان یا به عنوان ورزشکار بابت فعالیتهای شخصی خود در دولت متعاقد دیگر حاصل می‌نماید، علی‌رغم مقررات مواد (۱۴) و (۱۵) این موافقتنامه مشمول مالیات آن دولت دیگر می‌شود.

۲- در صورتی که درآمد مربوط به فعالیتهای شخصی هنرمند یا ورزشکار در سمت خود به آن هنرمند یا ورزشکار تعلق نگرفته و عاید شخص دیگری شود، آن درآمد صرف‌نظر از مقررات مواد (۷)، (۱۴) و (۱۵) این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متاعده می‌شود که فعالیتهای هنرمند یا ورزشکار در آن انجام می‌گیرد.

۳ - درآمدی که هنرمند یا ورزشکار بابت فعالیتهای خود در چهارچوب موافقتنامه فرهنگی میان دو دولت متعاقد تحصیل می‌نماید از شمول بندهای (۱) و (۲) این ماده مستثنی می‌باشد.

ماده ۱۸ - حقوق بازنشستگی

با رعایت مفاد بند (۲) ماده (۱۹) این موافقتنامه، حقوق بازنشستگی و سایر وجوه مشابه پرداختی به مقیم یک دولت متعاقد به ازاء خدمات گذشته فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۱۹- خدمات دولتی

۱- الف - حقوق، دستمزد و سایر حق‌الزحمه‌های مشابه، به استثناء حقوق بازنشستگی، پرداختی توسط یک دولت متعاقد یا مقام محلی آن به شخص حقیقی بابت خدمات انجام شده برای آن دولت یا مقام محلی فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب - مع‌ذلک، این حق‌الزحمه‌ها فقط مشمول مالیات دولت متعاقد دیگر خواهد بود، مشروط بر آن که خدمات در آن دولت دیگر انجام شود و شخص حقیقی مقیم آن دولت:

- تابع آن دولت بوده، یا

- صرفاً برای ارائه خدمات مزبور مقیم آن دولت نشده باشد.

۲- الف - هرگونه حقوق بازنشستگی پرداختی توسط و یا از محل صندوق ایجاد شده از طرف یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن به فردی در خصوص خدماتی که برای آن دولت یا مقام محلی مزبور انجام داده است، فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ب - معذک، در صورتی که شخص حقیقی مقیم و تبعه آن دولت دیگر باشد، حقوق بازنشستگی مزبور فقط در آن دولت مشمول مالیات خواهد بود.

۳- در مورد حقوق و مقرری‌های بازنشستگی بابت خدمات ارائه شده در خصوص فعالیتهای تجاری که یک دولت متعاهد یا مقام محلی آن انجام می‌دهد مقررات مواد (۱۵)، (۱۶)، (۱۷) و (۱۸) این موافقتنامه مجری خواهد بود.

ماده ۲۰ - محصلین

وجوهی که محصل یا کارآموزی که بلافاصله قبل از دیدار از یک دولت متعاهد مقیم دولت متعاهد دیگر بوده و صرفاً به منظور تحصیل یا کارآموزی در دولت نخست به‌سرمی‌برد برای مخارج زندگی، تحصیل یا کارآموزی خود دریافت می‌دارد، مشمول مالیات آن دولت دیگر نخواهد بود، مشروط بر آن که پرداختهای مزبور از منابع خارج از آن دولت دیگر حاصل شود.

ماده ۲۱ - سایر درآمدها

۱- اقلام درآمد مقیم یک دولت متعاهد که در مواد قبلی این موافقتنامه مورد حکم قرار نگرفته است، در هرکجا که حاصل شود، صرفاً مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

۲- به استثناء درآمد حاصل از اموال غیرمنقول به نحوی که در بند (۲) ماده (۶) این موافقتنامه تعریف شده است، هرگاه دریافت‌کننده درآمد، مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر از طریق مقر دائم واقع در آن به کسب و کار بپردازد یا از پایگاه ثابت واقع در آن دولت دیگر خدمات شخصی مستقل انجام دهد و درآمد حاصله با این مقر دائم یا پایگاه

ثابت به نحو مؤثری مرتبط باشد، مقررات بند (۱) این ماده مجری نخواهد بود. در این صورت حسب مورد مقررات مواد (۷) یا (۱۴) این موافقتنامه اعمال خواهد شد.

ماده ۲۲ - سرمایه

۱- سرمایه متشکل از اموال غیرمنقول مذکور در ماده (۶) این موافقتنامه که متعلق به مقیم یک دولت متعاهد بوده و در دولت متعاهد دیگر واقع شده، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۲- سرمایه متشکل از اموال منقولی که بخشی از وسایل کسب و کار مقرر دائمی که مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر دارد، می باشد یا اموال منقولی که متعلق به پایگاه ثابتی است که در اختیار مقیم یک دولت متعاهد به منظور انجام خدمات شخصی مستقل در دولت متعاهد دیگر می باشد، مشمول مالیات آن دولت دیگر می شود.

۳- سرمایه متشکل از کشتیها، قایقها، وسایل نقلیه هوایی یا جاده‌ای مورد استفاده در حمل و نقل بین‌المللی و همچنین اموال منقول مرتبط با استفاده از این کشتیها، قایقها، وسایل نقلیه هوایی یا جاده‌ای فقط مشمول مالیات دولت متعاهدی خواهد بود که دفتر ثبت شده مؤسسه در آن واقع است.

۴- کلیه موارد دیگر سرمایه مقیم یک دولت متعاهد فقط مشمول مالیات آن دولت خواهد بود.

ماده ۲۳ - آئین حذف مالیات مضاعف

۱- در صورتی که مقیم یک دولت متعاهد درآمدی حاصل کند یا سرمایه‌ای داشته باشد که طبق مقررات این موافقتنامه مشمول مالیات دولت متعاهد دیگر شود، دولت نخست اجازه خواهد داد:

الف - مبلغی برابر با مالیات بر درآمد پرداختی در آن دولت دیگر از مالیات بر درآمد آن مقیم کسر شود،

ب - مبلغی برابر با مالیات بر سرمایه پرداختی در آن دولت متعاهد دیگر از مالیات بر سرمایه آن مقیم کسر شود.

معذلک، در هریک از دو مورد، این گونه کسورات نباید از میزان مالیات بر درآمد یا سرمایه‌ای که پیش از کسر، حسب مورد به درآمد یا سرمایه‌ای که در آن دولت دیگر تعلق می‌گرفته، بیشتر باشد.

۲- در صورتی که طبق هریک از مقررات این موافقتنامه درآمد حاصل یا سرمایه متعلق به مقیم یک دولت متعاهد از مالیات آن دولت معاف باشد، دولت مزبور می‌تواند علی‌رغم معافیت، در محاسبه مالیات بر باقی‌مانده درآمد یا سرمایه این مقیم، درآمد یا سرمایه معاف شده را منظور کند.

ماده ۲۴ - عدم تبعیض

۱- اتباع یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر، مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات یا الزاماتی است که اتباع دولت دیگر تحت همان شرایط مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند بود. علی‌رغم مقررات ماده (۱) این موافقتنامه، این مقررات شامل اشخاصی که مقیم یک یا هر دو دولت متعاهد نیستند نیز خواهد بود.

۲- مالیاتی که از مقر دائم مؤسسه یک دولت متعاهد در دولت متعاهد دیگر اخذ می‌شود نباید از مالیات مؤسسات آن دولت دیگر که همان فعالیتها را انجام می‌دهند نامساعدتر باشد.

۳- مؤسسات یک دولت متعاهد که سرمایه آنها کلاً یا جزئاً به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در مالکیت یا در کنترل یک یا چند مقیم دولت متعاهد دیگر می‌باشد، در دولت نخست مشمول هیچ گونه مالیات یا الزامات مربوط به آن که سنگین‌تر یا غیر از مالیات و الزاماتی است که سایر مؤسسات مشابه در آن دولت نخست مشمول آن هستند یا ممکن است مشمول آن شوند، نخواهند شد.

۴- به جز در مواردی که مقررات بند (۱) ماده (۹)، بند (۷) ماده (۱۱) یا بند (۶) ماده (۱۲) این موافقتنامه اعمال می‌شود، هزینه‌های مالی، حق‌الامتیاز و سایر هزینه‌های پرداختی توسط مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان درآمد مشمول مالیات آن مؤسسه تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که چنانچه به مقیم دولت نخست پرداخت شده بود. همچنین هرگونه دیون مؤسسه یک دولت متعاهد به مقیم دولت متعاهد دیگر از لحاظ تعیین میزان سرمایه مشمول مالیات آن مؤسسه، تحت همان شرایطی قابل کسر خواهد بود که اگر دین مزبور به مقیم دولت نخست پرداخت می‌شد.

۵- این مقررات به گونه‌ای تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را ملزم نماید که هر نوع مزایای شخصی، بخشودگی و تخفیف مالیاتی را که به‌علت احوال شخصیه یا مسؤولیتهای خانوادگی به اشخاص مقیم خود اعطاء می‌نماید به اشخاص مقیم دولت متعاهد دیگر نیز اعطاء کند.

ماده ۲۵ - آئین توافق دوجانبه

۱- در صورتی که شخص مقیم یک دولت متعاهد بر این نظر باشد که اقدامات یک یا هر دو دولت متعاهد در مورد وی از لحاظ مالیاتی منتج به نتایجی شده یا خواهد شد که منطبق با این موافقتنامه نمی‌باشد، صرف‌نظر از طرق احقاق حق پیش‌بینی شده در قوانین داخلی دولتهای مزبور، می‌تواند اعتراض خود را به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که مقیم آن است، یا چنانچه مورد او مشمول بند (۱) ماده (۲۴) این موافقتنامه باشد به مقام صلاحیتدار دولت متعاهدی که تبعه آن است، تسلیم نماید. اعتراض باید ظرف سه سال از تاریخ نخستین اطلاع از اقدامی که به اعمال مالیات مغایر با مقررات این موافقتنامه منتهی شده تسلیم شود.

۲- اگر مقام صلاحیتدار اعتراض را موجه بیابد ولی خود نتواند به راه حل مناسبی برسد، برای اجتناب از اخذ مالیاتی که مطابق این موافقتنامه نمی‌باشد، خواهد کوشید که از طریق توافق متقابل با مقام صلاحیتدار دولت متعاهد دیگر موضوع را فیصله دهد.

۳- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد تلاش خواهند کرد که کلیه مشکلات یا شبهات ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را با توافق دوجانبه فیصله دهند و همچنین می‌توانند به منظور حذف مالیات مضاعف در مواردی که در این موافقتنامه پیش‌بینی نشده است با یکدیگر مشورت کنند.

۴- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد می‌توانند به منظور حصول توافق در موارد بندهای پیشین، مستقیماً با یکدیگر ارتباط حاصل کنند. مقامات صلاحیتدار با مشورت یکدیگر، آئین‌ها، شرایط، روشها و فنون دوجانبه مقتضی را برای اجراء آئین توافق دوجانبه مندرج در این ماده فراهم می‌آورند.

ماده ۲۶ - تبادل اطلاعات

۱- مقامات صلاحیتدار دو دولت متعاهد اطلاعات ضروری برای اجراء مقررات این موافقتنامه یا برای اجراء قوانین داخلی دولتهای متعاهد غیرمغایر با این موافقتنامه را که مربوط به مالیاتهای مشمول این موافقتنامه باشد، مبادله خواهند کرد. مفاد ماده (۱) و (۲) این موافقتنامه موجب تحدید تبادل اطلاعات مزبور نمی‌شود. هر نوع اطلاعاتی که به وسیله یک دولت متعاهد دریافت می‌شود، به همان شیوه‌ای که اطلاعات به دست آمده تحت قوانین داخلی آن دولت نگهداری می‌شود به صورت محرمانه تلقی خواهد شد و فقط برای اشخاص یا مقامات از جمله دادگاهها و مراجع اداری که به امر تشخیص، وصول، اجراء یا پیگیری اشتغال دارند یا در مورد پژوهش‌خواهیهای مربوط به مالیاتهای مشمول این موافقتنامه تصمیم‌گیری می‌کنند، فاش خواهد شد. اشخاص یا مقامات یاد شده اطلاعات را فقط برای چنین مقاصدی مورد استفاده قرار خواهند داد. آنان می‌توانند این اطلاعات را در جریان دادرسی‌های علنی دادگاهها یا طی تصمیمات قضائی فاش سازند.

۲- مقررات بند (۱) این ماده در هیچ مورد به نحوی تعبیر نخواهد شد که یک دولت متعاهد را وادار سازد:

الف - اقدامات اداری خلاف قوانین و رویه اداری خود یا دولت متعاهد دیگر اتخاذ نماید،

ب - اطلاعاتی را فراهم نماید که طبق قوانین یا روش اداری متعارف خود یا دولت متعاقد دیگر قابل تحصیل نیست،

پ - اطلاعاتی را فراهم نماید که منجر به افشاء هر نوع اسرار تجاری، شغلی، صنعتی، بازرگانی یا حرفه‌ای یا فرآیند تجاری شود یا افشاء آن خلاف خط‌مشی عمومی (نظم عمومی) باشد.

ماده ۲۷ - اعضاء هیأت‌های نمایندگی و مناصب کنسولی
مقررات این موافقتنامه بر امتیازات مالی اعضاء هیأت‌های نمایندگی و مأموریت‌های سیاسی یا مناصب کنسولی که به موجب قواعد عمومی حقوق بین‌الملل یا مقررات موافقتنامه‌های خاص از آن برخوردار می‌باشند، تأثیری نخواهد گذاشت.

ماده ۲۸ - لازم‌الاجراء شدن
۱- هریک از دولتهای متعاقد با ارائه یادداشت کتبی طرف دیگر را از طریق مجاری سیاسی از تکمیل مراحل مقرر در قوانین خود جهت لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه مطلع خواهد نمود.

۲- این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه لازم‌الاجراء خواهد شد و مقررات آن در مورد آن قسمت از درآمد و سرمایه‌ای که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این موافقتنامه قوت قانونی یافته است یا بعد از آن حاصل می‌شود یا موجود است، نافذ خواهد بود.

ماده ۲۹ - فسخ
این موافقتنامه تا زمانی که توسط یک دولت متعاقد فسخ نشده لازم‌الاجراء خواهد بود. هریک از دولتهای متعاقد می‌تواند این موافقتنامه را از طریق مجاری سیاسی، با ارائه یادداشت فسخ، حداقل شش ماه قبل از پایان هر سال تقویمی بعد از دوره پنج‌ساله از تاریخی که موافقتنامه لازم‌الاجراء می‌گردد، فسخ نماید. در این صورت این موافقتنامه در مورد آن قسمت

از درآمد و سرمایه‌ای که در اول سال تقویمی متعاقب سالی که این یادداشت فسخ تسلیم شده است یا بعد از آن موجود باشد یا حاصل شود، اعمال نخواهد شد.

این موافقتنامه در تهران در دو نسخه در تاریخ ۲۰ اسفند ۱۳۸۷ هجری شمسی برابر با ۱۰ مارس ۲۰۰۹ میلادی به زبانهای فارسی، آذربایجانی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

امضاءکنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این موافقتنامه را امضاء نمودند:

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری آذربایجان	جمهوری اسلامی ایران

پروتکل

به هنگام امضاء موافقتنامه اجتناب از اخذ مالیات مضاعف و جلوگیری از فرار مالی در مورد مالیاتهای بر درآمد و سرمایه بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری آذربایجان، امضاءکنندگان زیر در مورد مقررات زیر که جزء لاینفک موافقتنامه مزبور می‌باشد توافق نمودند:

۱- در مورد جزء (ح) بند (۱) ماده (۳) این موافقتنامه (مقام صلاحیتدار)، چنین برداشت می‌شود که اعلان و یا معرفی مقام صلاحیتدار ایرانی به هریک از مقامات صلاحیتدار آذربایجانی کفایت می‌کند.

۲- در مورد مواد (۲۸) و (۲۹) این موافقتنامه، سال تقویمی مطابق با قوانین ملی دو دولت متعاقد در جمهوری اسلامی ایران در روز یکم فروردین (۲۱ مارس) و در جمهوری آذربایجان روز یکم ژانویه (۱۱ دی) آغاز می‌شود.

این پروتکل در تهران در دو نسخه در تاریخ ۲۰ اسفند ۱۳۸۷ هجری شمسی برابر با ۱۰ مارس ۲۰۰۹ میلادی به زبانهای فارسی، آذربایجانی و انگلیسی تنظیم گردید که هر سه متن از اعتبار یکسان برخوردار است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود. امضاء کنندگان زیر که از طرف دولت متبوع خود مجاز می‌باشند این پروتکل را امضاء نمودند:

از طرف دولت	از طرف دولت
جمهوری آذربایجان	جمهوری اسلامی ایران

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه بیست و نه ماده و پروتکل (تشریفات) ضمیمه در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و ششم آبان‌ماه یک‌هزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵)

۵. قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری

اسلامی ایران و دولت جمهوری قبرس

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قبرس مشتمل بر یک مقدمه و چهارده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می‌شود.

ارجاع اختلافات موضوع ماده (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری قبرس

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری قبرس که از این پس « طرفهای متعاقد » نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

- ۱- اصطلاح « سرمایه‌گذاری » عبارت از هر نوع دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه‌پذیر خوانده می‌شود) به کار گرفته شود:
 - الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس و وثیقه،
 - ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها یا مؤسسات اقتصادی،
 - پ) حق نسبت به پول یا هرگونه عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی بوده و وابسته به یک سرمایه‌گذاری باشد،
 - ت) حقوق مالکیت معنوی از قبیل حق اختراع، نمونه‌های بهره‌وری، طرحها یا نمونه‌های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری،

ث) حق انجام فعالیتهای اقتصادی به موجب قانون یا قرارداد از جمله حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح « سرمایه‌گذار/سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا نباشند،

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده و مقر و مرکز اصلی فعالیتهای آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد،

۳- اصطلاح « عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود سهام، عواید سرمایه، هزینه‌ها، کارمزد و حق‌الامتیاز.

۴- اصطلاح « قلمرو»:

- در مورد جمهوری اسلامی ایران به معنی مناطقی است که حسب مورد تحت حاکمیت یا صلاحیت آن است و شامل مناطق دریایی مربوط به آن نیز می‌شود.

- در مورد جمهوری قبرس به معنی سرزمین و آبهای سرزمینی و همچنین منطقه انحصاری اقتصادی و فلات قاره تا خارج از محدوده آبهای سرزمینی است که جمهوری قبرس بر طبق حقوق بین‌الملل بر آن اعمال صلاحیت و یا حقوق حاکمیت می‌نماید یا خواهد نمود.

ماده ۲- تشویق سرمایه‌گذاری

۱- هریک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هریک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه‌گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه‌گذاری

- ۱- هریک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه‌گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.
- ۲- هریک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه‌گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات خود جهت تحقق سرمایه‌گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.
- ۳- تغییر احتمالی در شکل انجام سرمایه‌گذاریها در ماهیت آنها به عنوان سرمایه‌گذاری تأثیری نخواهدداشت مشروط به این که این تغییر مطابق قوانین و مقررات طرف متعاقد میزبان باشد. تغییر یا تبدیل یک سرمایه‌گذاری، سرمایه‌گذاری جدید محسوب خواهد شد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه‌گذاری

- ۱- سرمایه‌گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا هر کشور ثالث، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مربوط مساعدتر باشد، برخوردار خواهد بود.
- ۲- چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد به موجب یک موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تأسیس منطقه آزاد تجاری، اتحادیه گمرکی، بازار مشترک یا نهاد منطقه‌ای مشابه و یا ترتیبات راجع به اجتناب از اخذ مالیات مضاعف، حقوق و مزایای خاصی را به یک یا چند سرمایه‌گذار کشور ثالث اعطاء کرده و یا در آینده اعطاء کند، ملزم به اعطاء حقوق و مزایای مزبور به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نخواهد بود.
- ۳- هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید مانع اعمال اقدامات جدید توسط یک طرف متعاقد در چهارچوب یکی از اشکال همکاریهای منطقه‌ای مورد اشاره در بند (۲) این ماده به جای اقداماتی شود که قبلاً توسط آن طرف متعاقد اعمال می‌شده است.

ماده ۵ - شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هریک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶ - مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه‌گذارهای اشخاص حقیقی و حقوقی هریک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض‌آمیز انجام پذیرد و جبران خسارت مؤثر و مناسب پیش‌بینی شده باشد. خسارت باید بدون تأخیر پرداخت شود، در غیراین صورت شامل هزینه‌های مربوطه از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت براساس رویه بین‌المللی خواهد شد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش عادلانه بازار سرمایه‌گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره یا سلب مالکیت یا آگاهی عمومی از آنها، هرکدام که زودتر است، باشد.

۳- سرمایه‌گذاری که سرمایه‌گذاری وی مصادره شده حق خواهدداشت که به موجب قانون طرف متعاقد مصادره‌کننده مورد او از جمله ارزیابی سرمایه‌گذاری او و پرداخت خسارت برطبق ضوابط مذکور در این ماده توسط یک مقام قضائی یا هر مقام صالح و مستقل دیگر آن طرف متعاقد مورد رسیدگی فوری قرار گیرد.

ماده ۷- زیانها

۱- سرمایه‌گذاران هریک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری برخوردار خواهند شد که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه‌گذاران خود یا

سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که برای سرمایه‌گذار مربوطه مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

۲- علی‌رغم مفاد بند (۱) فوق، سرمایه‌گذار یک طرف‌متعاقد که در هر یک از موقعیتهای ذکرشده در آن بند در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل زیانی ناشی از موارد زیر شود:

الف) - مصادره سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات طرف اخیرالذکر،

یا

ب) تخریب سرمایه‌گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات اخیرالذکر که ناشی از ضرورت موقعیت نباشد،

توسط طرف متعاقد اخیرالذکر از اعاده مال یا جبران خسارت که در هر صورت سریع، مناسب و مؤثر خواهد بود برخوردار خواهد شد.

ماده ۸ - بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر به ویژه، اما نه منحصرأ، به صورت آزاد و بدون تأخیر بر طبق مقررات مربوط به تشریفات انتقال انجام شود:

الف - عواید،

ب - مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،

پ - حق‌الامتيازها و حق‌الزحمه‌های مربوط به قراردادهای انتقال فن‌آوری،

ت - مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و یا (۷) این موافقتنامه،

ث - اقساط وامهای مربوط به سرمایه‌گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد سرمایه‌گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه‌گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه‌پذیر را دارا باشند،

چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲) این موافقتنامه.

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری قابل اعمال در زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر می‌توانند درخصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد غرامت، بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری یک سرمایه‌گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ) اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاریهای اعمال خواهد شد که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر قبل و نیز بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده باشد مشروط به این که، چنانچه قوانین و مقررات مربوطه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مقرر کرده باشد، توسط مراجع صالح آن طرف متعاقد به تصویب رسیده باشد. در هر صورت این موافقتنامه در مورد اختلافاتی که قبل از لازم‌الاجراء شدن آن ایجاد شده باشد اعمال نخواهد شد.

مرجع صالح در جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

- ماده ۱۱- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر
- ۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر درباره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به صورت دوستانه حل و فصل کنند.
- ۲- اگر این اختلافات ظرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ کتبی موضوع بند (۱) فوق به صورت دوستانه حل و فصل نشود، سرمایه‌گذار می‌تواند دعوی را ارجاع دهد به:
- دادگاه صالح طرف متعهده‌ی که سرمایه‌گذاری در قلمرو او انجام شده، یا
 - دیوان دآوری اتاق بازرگانی استکهلم،
 - یا دیوان دآوری اتاق بازرگانی بین‌المللی پاریس،
 - یا مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (ایکسید) که توسط کنوانسیون مورخ ۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی مربوط به حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر تأسیس شده (مشروط به این که دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند) یا،
 - دیوان دآوری ویژه که بر طبق قواعد دآوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد تشکیل شود.
- ۳- دیوان دآوری آئین رسیدگی و محل دآوری را تعیین خواهد کرد مگر این که طرفین به نحو دیگری با هم توافق نموده باشند.
- ۴- دیوان دآوری بر طبق مفاد این موافقتنامه و قواعد و اصول قابل اعمال حقوق بین‌الملل در مورد اختلاف، رأی خواهد داد. رأی دآوری برای طرفین اختلاف قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود. هر طرف متعاقد بدون تأخیر رأی را اجراء خواهد نمود و رأی بر طبق قانون داخلی اجراء خواهد شد.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مشاوره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، ظرف شش ماه از تاریخ شروع مذاکرات، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند ضمن ارسال اطلاعیه‌ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داورى سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سر داور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داورى، هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد.

چنانچه هر یک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سرداور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داورى با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داورى را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داورى برای طرفهای متعاقد لازم‌الاتباع است.

۵ - هر طرف متعاهد هزینه داوران خود و نمایندگی خود در جریان رسیدگی دآوری را خواهد پذیرفت. سایر هزینه‌ها از جمله هزینه‌های مربوط به سرداور توسط طرفهای متعاهد به طور مساوی پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۳- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هر یک از طرفهای متعاهد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاهد به طرف متعاهد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت پانزده سال به موقع اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاهد شش ماه قبل از انقضاء آن، عدم تمایل خود به تمدید آن را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاهد دیگر برساند.

۳- این موافقتنامه لطمه‌ای به حق پیشنهاد هر یک از طرفهای متعاهد برای اصلاح کلی یا جزئی این موافقتنامه در هر زمان در طول مدت اعتبار آن نخواهد زد.

۴- در صورت بروز این حالت، چنانچه ظرف مدت شش ماه پس از درخواست کتبی طرف متعاهدی که خواهان اصلاح موافقتنامه است از طرف متعاهد دیگر، طرفهای متعاهد درخصوص اصلاح موافقتنامه به توافق نرسند، این موافقتنامه همچنان لازم‌الاجراء خواهد بود.

۵ - پس از فسخ این موافقتنامه، مفاد تمامی مواد دیگر این موافقتنامه کماکان در مورد سرمایه‌گذاریهای انجام شده قبل از تاریخ فسخ این موافقتنامه برای یک دوره اضافی پانزده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۴- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، یونانی و انگلیسی تنظیم شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک می باشد.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۲ اسفندماه ۱۳۸۷ هجری شمسی مطابق با ۲ مارس ۲۰۰۹ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری قبرس رسید.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری قبرس	دولت جمهوری اسلامی ایران
آنتونیس پاسالی دیس	سیدشمس الدین حسینی
وزیر بازرگانی، صنایع و گردشگری	وزیر امور اقتصادی و دارایی

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و چهارده ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ بیست و ششم آبان ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.
(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵)

بخش دوم:

استقامت قضایی و نظریات مشورتی^۲

۱- استقامت قضایی و قضاوت آموزش روحانیون و تدوین متون فقهی از مراجع عظام تقلید

۲- نظریات مشورتی اداره کل امور حقوقی و اسناد و امور مترجمین قوه قضائیه

الف : استفتائات :

۱. استفتاء ۶۹۸۳ : حبس محکوم علیه مدعی اعسار

پرسش:

با عنایت به روایات اصبع بن نباته^۱ غیاث^۲، سکونی^۳، که در مورد حبس مدعی اعسار وارد شده است، بفرمایید:

هرگاه شخصی در دادگاه محکوم به پرداخت دیه گردد، لیکن مدعی اعسار گردد، در دو صورت ذیل وضعیت به چه نحوی خواهد بود:

الف . وضعیت قبلی محکوم علیه از حیث مالی و از جهت اعسار یا ایسار او روشن باشد.

ب . وضعیت مالی سابق محکوم علیه مجهول باشد.

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

اگر پیشینه کسی که باید دیه بپردازد تمکن باشد ادعای اعسار احتیاج به بینه دارد و اگر پیشینه او عدم تمکن باشد قول با قسم پذیرفته می شود مگر این که مدعی بینه بر خلاف بیاورد.

و اگر پیشینه آن از نظر تمکن و عدم تمکن روشن نشود ظاهر عبارت غیاث بن ابراهیم و روایات دیگر این است که برای تحقیق حبس می شود اگر عدم تمکن او روشن شد آزاد می شود والله العالم.

(۲۴ ربیع الأول ۱۴۲۹ هـ.ق)

۱ . الفقیه، ج ۳، باب الحجر والافلاس و تهذیب الاحکام، ج ۶، باب کیفیة الحكم و القضاء از ابواب کتاب القضايا والاحکام.

۲ . تهذیب الاحکام، ج ۶، باب الديون و احکامها از ابواب کتاب الديون و الکفالات.

۳ . تهذیب الاحکام، ج ۶، باب من الزیادات فی القضايا و الاحکام از ابواب کتاب القضايا والاحکام.

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

هرگاه حالت سابقه او اعسار باشد تا دلیلی بر خلاف آن قائم نشود نمی‌توان او را حبس کرد و اگر حالت سابقه معلوم نباشد یا حالت سابقه یسار باشد، می‌توان بر طبق روایات عمل کرد ولی در اولین فرصت درباره او تحقیق کرد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۶/۱۲/۰۴)

آیت الله العظمی سید عبدالکریم موسوی اردبیلی

الف و ب. زندان کردن لزومی ندارد، بلکه باید اقدامی شود، که مدّعی اعسار فرار نکند و در دسترس باشد تا مرحله تحقیق از اعسار فعلی تمام شود، چه با زندان کردن و چه با کفیل گرفتن.

(۱۳۸۷/۰۵/۲۲)

۲. استفتاء ۶۹۹۰: مسؤول کفاره قتل - کفاره قتل عامه - میزان قسم در قتل عمد

موجب دیه

پرسشی:

هرگاه شخصی صبی ممیز یا غیر ممیزی را امر یا اکراه یا مجبور به قتل نماید، کفاره قتل بر عهده آمر، مکره یا مجبور کننده است یا برعهده صبی یا بر هیچ کدام؟
۲. آیا در قتل عمدی سنی (عامه) کفاره جمع واجب می‌باشد یا مرتبه؟
۳. آیا در قتل عمدی موجب دیه مانند قتل فرزند توسط پدر، در صورت وجود لوث پنجاه قسم لازم است یا بیست و پنج قسم؟

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

۱. هرگاه صبی ممیز باشد کفاره بر هیچ کدام نیست اما بر آمر چون کفاره بر مباشر است و آمر در این جا سبب است و اما صبی به لحاظ رفع قلم کفاره ندارد ولی اگر صبی غیر ممیز باشد احتیاط این است که آمر کفاره بدهد چون تسبیب در این صورت شبیه به مباشرت

است والله العالم.

۲. کفاره جمع ثابت می‌شود والله العالم.

۳. در صورتی که جریان قسامه را در مورد پدر و فرزند بپذیریم پنجاه قسم معتبر است والله العالم.

(۲۶ صفر المظفر ۱۴۲۹ هـ. ق.)

آیت الله العظمی سید عبدالکریم موسوی اردبیلی

۱. کفاره بر هیچ کدام ثابت نیست.

۲. مسأله محل تأمل است.

۳. پنجاه قسم واجب است.

(۱۳۸۷/۰۵/۲۰)

۳. استفتاء ۶۹۹۴: ضمانت اجرای کفاره قتل - چگونگی کفاره قتل برای قاتل غیر

مسلمان

۱. هرگاه قاتل از عمل به خصال کفارات، امتناع ورزد ضمان اجرای آن چیست؟ آیا

حاکم می‌تواند وی را حبس یا تعزیر نماید؟

۲. هرگاه قاتل و مقتول هر دو کافر ذمی باشند آیا بر عهده قاتل، کفاره قتل ثابت

می‌شود؟ در صورت مثبت بودن پاسخ، نظر به این که یکی از مصادیق کفاره، صوم شهرین

متتابعین است و از سوی دیگر یکی از شرایط صحت صوم، اسلام است، جمع بین آن دو

(مكلف نمودن وی به روزه و شرط صحت صوم) به چه صورت می‌باشد؟

پاسخ:

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

۱. حاکم شرع جامع شرایط می‌تواند تعزیر نماید والله العالم.

۲. اهل ذمه برای ترک فروع تعزیر نمی‌شوند والله العالم.

(۲۳ صفر ۴۲۹ هـ ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

۱. می‌توان او را تعزیر کرد و اگر تعزیر در اینجا منحصر به حبس باشد می‌توان حبس کرد.

۲. كفاره ندارد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۶/۱۲/۰۶)

۴. استفتاء ۶۹۹۶: ضمان راننده نسبت به صدمات بدنی مسافر

۱. اگر راننده قبل از حرکت به طرف مقصد از مسافر اخذ براءت کند ولی در اثناء سفر تصادف کرده و مسافر صدمه ببیند (دست و پای او بشکند) و یا کشته شود، در صورتی که تصادف در اثر تقصیر و بی‌احتیاطی راننده به وجود آمده باشد، حکم مسأله را در دو صورت زیر بیان فرمایید:

الف. راننده از روی احسان و به قصد ثواب شخص را سوار کرده باشد؛

ب. راننده قصد احسان و ثواب نداشته، بلکه در مقابل اجرت او را سوار کرده باشد.

۲. در فرض مزبور چنانچه تصادف در اثر تقصیر و بی‌احتیاطی راننده به وجود نیامده باشد حکم مسأله را در دو صورت زیر بیان فرمایید:

الف. راننده از روی احسان و به قصد ثواب شخص را سوار کرده باشد؛

ب. راننده قصد احسان و ثواب نداشته، بلکه در مقابل اجرت او را سوار کرده باشد.

پاسخ:

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

اخذ براءت و همچنین قصد احسان در سوار کردن در این مسأله مؤثر نیست بنابراین

هرگاه وقوع حادثه و تصادف به راننده استناد داشته باشد در صورت تقصیر شبهه عمد است و در صورت عدم تقصیر خطا است والله العالم.

(۱۷ ربیع الاول ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی لطف الله صافی گلپایگانی

۱. اگر تصادف در اثر تقصیر و بی احتیاطی راننده واقع شده در هر دو صورت الف و ب راننده ضامن است.

۲. در این فرض اگر صدمه وارده مستند به راننده نباشد راننده ضامن نیست و اگر مستند به او باشد به صورت خطا دیه بر عاقله است والله العالم.

(۴ جمادی الاولی ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

۱. در فرض سؤال که راننده بی احتیاطی کرده و تقصیر داشته ضامن است.

۲. ضامن نیست ولی اخذ چنین برائتی در عرف معمول نیست. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۶/۱۲/۱۴)

۵. استفتاء ۶۹۹۷: حکم ضمان پزشک در صورت قصور، تقصیر و اخذ برائت

پرسش:

۱. قطع عضو یا ایجاد جراحی که لازمه طبابت باشد (مثل شکافتن قفسه سینه برای جراحی قلب یا پاره نمودن بخشی از شکم جهت عمل آپاندیس) آیا موجب ضمان است یا خیر؟ در این مورد آیا اخذ برائت از بیمار یا ولی او لازم است یا خیر؟ آیا اخذ برائت تأثیری در ضمان دارد؟

۲. در صورتی که قطع عضو یا ایجاد جراحی بر اثر اشتباهی باشد که پزشک معالج مرتکب شده، وضعیت ضمان در صورت قصور و تقصیر پزشک چگونه خواهد بود؟ در دو

صورت قصور و تقصیر آیا اخذ برائت رافع ضمان خواهد بود؟
۳. پزشکی تخصص کافی در زمینه عمل جراحی خاصی ندارد، در عین حال اقدام به این امر می‌ورزد و بیمار یا ولی او نیز با علم به این موضوع به وی مراجعه نموده و برگه برائت را نیز امضا می‌کند، آیا این امر تأثیری در رفع ضمان از پزشک دارد؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

۱. ظاهراً این موارد اشکالی و ضمانی ندارد.
۲. به مسأله ۱۷۴۸ رساله مراجعه شود.
۳. اگر بعد از وقوع حادثه، تبرئه نکند ضامن است.

(۱۳۸۷/۰۵/۲۰)

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

۱. هرگاه اخذ برائت به خاطر این است که ممکن است در مقدمات طبابت مانند شکافتن شکم یا سینه اشتباه کند اخذ برائت مؤثر در رفع ضمان است و در غیر این صورت نیازی به اخذ برائت نیست چون فرض این است که طبابت به امر یا اذن بیمار یا ولی او صورت گرفته است والله العالم.
۲. در صورت تقصیر اخذ برائت رافع ضمان نیست والله العالم.
۳. هرگاه عمل جراحی او در^۱ حیطه کارش در فضای پزشکی خارج بوده مطلقاً ضامن است و اخذ برائت کافی نیست والله العالم.

(۶ جمادی الاول ۱۴۲۹ هـ.ق)

۱. به نظر می‌رسد کلمه «از» مناسب تر است.

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

۱. در فرض سؤال اخذ برائت لازم نیست.
۲. در صورتی که مقصر باشد اخذ برائت تأثیری ندارد و اگر مقصر نباشد با اخذ برائت ضمان از بین می‌رود.
۳. هرگاه مریض از باب ناچاری به طبابت چنین شخصی رضایت داده و اخذ برائت هم شده است طرف ضامن نیست مگر این که نسبت به آنچه می‌داند کوتاهی کرده باشد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۷/۰۲/۱۰)

۶. استفتاء ۷۰۰۰: کفاره قتل - شرط ذکوریت در قسامه - ظن معتبر در لوٹ

پرسش:

۱. در صورتی که قاتل پس از انجام قتل، خودکشی کند آیا کفاره قتل ساقط می‌شود یا خیر؟
۲. در صورتی که شخصی قاتل نباشد ولی در اثر فشار زندگی و مانند آن دست به خودکشی (قتل نفس) بزند، آیا باید از ترکه او کفاره پرداخت شود؟
۳. در صورتی که مدعی زن باشد و نوبت به قسامه برسد آیا می‌تواند جزء قسم خورندگان قرار گرفته و سوگند یاد نماید یا سوگند خورندگان حتماً باید مرد باشند؟
۴. مراد از ظن معتبر در لوٹ چگونه ظنی است؟ ظن مطلق، ظن قوی و موجب اطمینان یا ظن متاخم علم؟ آیا ظن شخصی مراد است یا نوعی؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

۱. خیر.
۲. اظهر عدم کفاره است.

۳. می تواند.

۴. به جامع المسائل، ج ۵، ص ۴۲۲ مراجعه شود.

(۱۳۸۷/۰۵/۲۰)

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

۱. مقتضای اطلاق وجوب کفاره در صورت قتل، کفاره در صورت خودکشی واجب

است والله العالم.

۲. در چنین مورد کفاره لازم نیست والله العالم.

۳. احتیاطاً قسم خورندگان باید مرد باشند والله العالم.

۴. عبارت مرحوم محقق این است: «ثم المراد باللوث أمانة يغلب معها الظن للحاكم

بصدق المدعى» جواهر، ج ۴۲، ص ۲۳۲ طبعاً مراد ظن شخصی حاکم است و حاکم می خواهد

برای خود حجتی تحصیل کند ولی در ظن نوعی که خود حاکم شک است حجت از نظر او

تمام نیست و در مورد لوث همانند پیدا شدن مقتول در میان قبیله ای ظن شخصی و نوعی

یکسان است و احتیاط واجب جمع بین ظن شخصی و نوعی است والله العالم.

(۱۹ ربیع الاول ۱۴۲۹ هـ.ق)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

۱. احتیاط آن است که ورثه کفاره مالی او را از ترکاهش بپردازند.

۲. کفاره ندارد.

۳. قسم خورندگان باید مرد باشند و زن نمی تواند قسم بخورد.

۴. مراد ظن قوی شخص قاضی است. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۶/۱۲/۱۴)

۷. استفتاء ۷۰۰۴: حدود مسؤولیت کارفرما نسبت به امراض ناشی از کار

پرسش:

هرگاه شخصی به مدت یک سال برای دیگری کار کند (مثلاً راننده او باشد یا برای او

بنایی کند یا با گاری برای او مصالح ساختمانی حمل نماید) آیا می‌تواند پس از یک سال به سبب کمر درد، درد میچ و... از صاحب کار مطالبه ارش و خسارت نماید؟

پاسخ:

آیت الله العظمی محمد تقی بهجت (ره)

خیر.

(۱۳۸۷/۰۵/۲۰)

آیت الله العظمی جعفر سبحانی

هرگاه بدون شرط کار کرده باشد صاحب کار ضامن پیامدهای کار نیست ولی اگر به هنگام اشتغال شرط کند که در صورت بروز مرض خاصی در اثر کار خسارت آن را بپردازد این شرط مانعی ندارد مشروط بر این که حدود و خصوصیات بیماری و حدود خسارت آن روشن بشود تا از این شرط غرری متوجه معامله نباشد، والله العالم.

(۲۲ ربیع الأول ۱۴۲۹ هـ.ق.)

آیت الله العظمی ناصر مکارم شیرازی

چنین حقی ندارد. همیشه موفق باشید.

(۱۳۸۶/۱۲/۲۶)

آیت الله العظمی حسین نوری همدانی

در فرض سؤال، صاحب کار ضامن نیست.

(۱۳۸۷/۰۱/۰۶)

ب : نظریات مشورتی

۱. شمول تمامی مقررات شغلی و اداری نسبت به مستخدمین حالت اشتغال

طبق ماده واحده «قانون حالت اشتغال مستخدمین شهید، جانباز از کارافتاده و مفقودالاثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی» مستخدمین شهید، جانباز از کارافتاده کلی، جانباز آزاده از کارافتاده و مفقودالاثر انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی از نظر حقوق، مزایا و ارتقاء اداری مشمول مصرات این ماده واحده می‌باشند و به منزله مستخدمین شاغل تلقی و رابطه استخدامی آنان با سازمان مربوطه قطع نشده و همچنان جزء کارکنان دولت محسوب می‌شوند لذا؛ اولاً؛ مشمول لایحه قانون منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی می‌باشند. ثانیاً؛ تخلفات قبلی آنان در هیأت‌های رسیدگی به تخلفات اداری رسیدگی می‌شود. ثالثاً؛ مشمول قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل می‌باشند.

(نظریه شماره ۷/۳۰۳۶ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۵)

۲. جواز شرکت وکیل فاقد پروانه وکالت، در غیر محاکم دادگستری

مطابق قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی و کیفری و قوانین دیگر از جمله ماده واحده مصوبه مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص انتخاب وکیل توسط اصحاب دعوی مصوب ۱۳۷۰ افراد فاقد پروانه وکالت دادگستری نمی‌توانند در محاکم دادگستری طرح و دفاع از دعاوی اشخاص را عهده دار شوند و این امر به مراجع غیرقضایی از جمله دادرها و دادگاههای انتظامی کانون کارشناسان رسمی دادگستری قابل تسری نیست و شرکت اشخاص با وکالت نامه رسمی در این مراجع منع قانونی ندارد.

(نظریه شماره ۷/۳۰۵۶ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۹)

۳. قطعیت آرای کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری

آراء کمیسیون ماده ۷۷ قانون شهرداری قطعی و لازم الاجراء است و صرف وجود حق شکایت شهرداری یا سازمانهای دولتی در مراجع دادگستری مطابق رأی وحدت رویه شماره ۶۹۹ مورخ ۱۳۸۶/۳/۲۲ هیأت عمومی دیوانعالی کشور مانع اجرای تصمیمات کمیسیون از جانب شهرداری نیست.

(نظریه شماره ۷/۳۰۶۲ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۹)

۴. نحوه اجرای دستور ضبط وثیقه

پس از صدور دستور دادستان مبنی بر اخذ وجه الكفاله یا ضبط وثیقه در اجرای مقررات ماده ۱۴۰ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸، اقدامات اجرائی آن با واحد اجرای احکام کیفری است و چون در اجرای ماده ۱۴۵ قانون فوق الذکر ضرر و زیان مدعی خصوصی باید از همان مال یا وجهی که دستور ضبط آن داده شده است پرداخت گردد در صورت صدور حکم به پرداخت ضرر و زیان مدعی خصوصی اجرای احکام کیفری مبلغ مورد حکم را از همان وجهی که دستور ضبط آن داده شده پرداخت و الباقی را جهت ضبط به نفع دولت به سازمان اموال تملیکی تحویل و یا به حساب مربوطه آن سازمان واریز خواهد نمود.

(نظریه شماره ۷/۳۰۷۰ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱۹)

۵. الزام دادرسی به تبعیت از تشخیص دادگاه بدوی

در صورتی که دادگاه در مقام رسیدگی به اعتراض شاکی نسبت به قرار منع تعقیب عمل ارتكابی از جانب متهم را واجد عنوان مجرمانه دانسته یا جرم را منتسب به متهم بداند و نظر را به منع تعقیب نپذیرد قرار صادره را نقض و پرونده را جهت تعقیب مجدد متهم به دادرسی اعاده می‌دهد، این امر درخصوص یک پرونده فقط یک بار انجام می‌پذیرد. در این صورت

دادسرا مکلف به تبعیت از نظر دادگاه بوده و با توجه به تبصره یک ماده ۱۴ قانون اصلاح تشکیل دادگاههای عمومی و انقلاب نسبت به انجام تحقیقات اقدام و با صدور قرار مجرمیت و اینکه وظیفه دادسرا صدور کیفرخواست نیز می باشد مستنداً به بند «ل» ماده ۳ قانون مذکور پرونده را پس از صدور کیفرخواست به دادگاه ذی صلاح ارسال می نماید.

(نظریه شماره ۷/۳۱۶۶ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۱)

۶. الزام دادگاه بدوی بر تبعیت از تشخیص دادگاه تجدیدنظر

باصدور حکم از دادگاه بدوی پس از رسیدگی ماهیتی، دادگاه تجدیدنظر نمی تواند آنرا قرار تلقی نموده و مجدداً پرونده را پس از نقض به دادگاه بدوی عودت دهد ولو اینکه رأی دادگاه بدوی برخلاف قانون باشد. اما چنانچه دادگاه تجدیدنظر تصمیم دادگاه بدوی را قرار تلقی کند، می تواند آنرا نقض وجهت رسیدگی ماهوی به دادگاه صادر کننده تصمیم اعاده کند. تشخیص اینکه تصمیم دادگاه بدوی قرار است یا رأی با دادگاه تجدیدنظر می باشد، دادگاه تالی حق بحث ومجادله با دادگاه عالی را ندارد. تشخیص تخلف انتظامی در صلاحیت دادسرا و دادگاه انتظامی قضات است.

(نظریه شماره ۷/۳۱۶۵ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۱)

۷. صدور حکم قلع و قمع بنای احداثی دستگاه دولتی در صورت عدم رعایت مقررات

چنانچه دستگاه دولتی بدون تعیین قیمت و مطابق مقررات قانون لایحه قانونی نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجراء برنامه های عمومی، عمرانی و نظامی دولت مصوب ۱۳۵۷/۱۱/۱۷ شورای انقلاب، اقدام به اجراء طرح مورد نظر و تصرف ملک متعلق به کسی کرده باشد و در مهلت قانونی، بدون رعایت مفاد و مدلول مقررات لایحه قانونی مذکور اقدام به پرداخت قیمت عادلانه زمین به نرخ روز نکرده باشد و یا سایر مقررات قانونی مربوطه در تصرف اراضی و املاک مردم را رعایت نکرده باشد، ذینفع می تواند خلع ید و قلع و قمع بنای احداث شده از سوی دستگاه اجرائی و یا مطالبه قیمت عادلانه زمین به نرخ روز را از دادگاه عمومی

محل خواستار شود. در صورت اخیر حسب مقررات قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی عمل خواهد شد.

(نظریه شماره ۷/۳۱۳۲ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۱)

۸. لزوم ابطال تمبر مالیاتی توسط وکیل معاضدتی

تمبر مالیاتی که وکلا طبق مقررات ماده ۱۰۳ قانون مالیات های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ به وکالتنامه الصاق و ابطال می کنند تابع حق الوکاله بر اساس درآمد است و برای معافیت از پرداخت مالیات نیاز به وجود نص قانونی است که در قوانین مربوطه نسبت به وکلای معاضدتی چنین معافیتی پیش بینی نشده، لذا حق الوکاله وکلای معاضدتی هر چند ناچیز ولی مستثنی از این اصل نیست و باید در ابطال و الصاق تمبر مالیاتی ملاک محاسبه قرار گیرد.

(نظریه شماره ۷/۳۱۳۶ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۱)

۹. ملاک بودن مقررات زمان فوت برای صدور گواهی انحصار وراثت

توجهاً به مواد ۸۶۷ و ۸۶۸ قانون مدنی، به محض فوت، مالکیت ورثه نسبت به ماترک بطور قهری حاصل می شود و استقرار آن منوط به پرداخت حقوق و دیون متوفی است که بر ترکه تعلق می گیرد لذا ملاک اعلام ورثه (صدور گواهی انحصار وراثت) و میزان سهم الارث آن و نیز تقسیم ترکه، قانون و مقررات زمان فوت است و تغییرات بعدی قانون تأثیری در آن ندارد، هر چند ترکه بین ورثه تقسیم نشده باشد، طبق ماده ۴ قانون مدنی نیز، اثر قانون به آتیه است و قانون نسبت به ماقبل خود اثر ندارد، مگر اینکه مقررات خاصی در خود قانون نسبت به این موضوع اتخاذ شده باشد و چون در قانون اصلاح مقررات مواد ۹۴۶ و ۹۴۸ قانون مدنی ترتیب خاصی در باب تسری حکومت آن نسبت به گذشته وضع نشده است لذا مقررات آن به ماقبل خود اثر ندارد.

(نظریه شماره ۷/۳۱۳۴ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۲)

۱۰. اختصاص مقررات سوگند به شخص حقیقی

بنابر مستنبط از مواد ۱۳۲۷ و ۱۳۳۰ و خصوصاً ملاک ماده ۱۳۲۹ قانون مدنی و نیز مواد ۲۷۰ به بعد قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی - مصوب ۱۳۷۹ - مقررات مربوط به سوگند منصرف از اشخاص حقوقی است و صرفاً در مورد اشخاص حقیقی قابل اعمال است.

(نظریه شماره ۷/۳۱۷۹ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۱. عدم انطباق عنوان کارمند دولت بر شخص طرف قرارداد با سازمان عمومی غیر دولتی

قانون ممنوعیت تصدی بیش از یک شغل صرفاً ناظر به کارکنان دولت است بنابراین در صورتی که وکیل دادگستری با قرارداد مشاوره حقوقی، سرپرستی دفتر حقوقی سازمانهای عمومی غیردولتی را داشته باشد از شمول این قانون خارج و کارمند دولت محسوب نمی شود، مگر اینکه تصدی سمت مذکور قانوناً عنوان وی را به کارمند دولت تغییر دهد.

(نظریه شماره ۷/۳۲۰۶ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۲. عدم تکلیف دادگاه بر تحقیق نسبت به صحت ادعای مجهول المكان بودن خوانده

دادگاه تکلیفی ندارد تا درباره صحت و سقم ادعای مجهول المكان بودن خوانده - موضوع ماده ۷۳ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی - تحقیق کند، لیکن چنانچه دادگاه یا دفتر آن از نشانی خوانده، مطلع باشند، یا مطلع شوند، می توانند آن را اعلام کنند تا اوراق به نشانی مزبور ابلاغ شود و الاً بر فرض که خواهان عمداً خوانده را مجهول المكان معرفی کند و حکم غیابی علیه وی صادر شود، مقتن در مقررات مربوط به ابلاغ و اجرای احکام غیابی برای جبران خسارت احتمالی وارده به محکوم علیه حکم غیابی - تبصره ۲ ماده ۳۰۶ قانون آیین دادرسی مزبور - و حق اعتراض وی به حکم موصوف چاره اندیشی کرده است.

(نظریه شماره ۷/۳۱۷۹ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۳. عدم جواز اخذ وجه برای رسیدگی به اعتراض به قرارهای منع تعقیب و موقوفی تعقیب

با توجه به اینکه اخذ هرگونه وجهی از مردم باید مستند به قانون باشد و قانون برای اعتراض به قرارهای منع تعقیب و موقوفی تعقیب صادره از دادسرا هزینه ای مقرر نکرده است، اخذ هر وجهی بابت رسیدگی نسبت به اعتراض به قرارهای مزبور فاقد مجوز قانونی است.
(نظریه شماره ۷/۳۲۰۴ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۴. لزوم صدور قرار رد دادخواست (به لحاظ عدم رفع نقص) حتی در صورت استرداد دادخواست

در مواردی که دادخواست خواهان ناقص باشد، مدیردفتر طبق ماده ۵۴ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی به خواهان اخطار رفع نقص می‌نماید چون قبل از تکمیل دادخواست ارسال پرونده به دادگاه فاقد وجاهت قانونی است و در صورت عدم رفع نقص دادخواست در مهلت مقرر ولو اینکه خواهان دادخواست خود را مسترد نماید، مدیردفتر قرار رد دادخواست صادر می‌نماید.

(نظریه شماره ۷/۳۲۰۵ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۵. مطالبه ضرر و زیان مازاد بر دیه وارش

با توجه به رأی وحدت رویه شماره ۶ مورخ ۱۳۷۵/۴/۵ هیأت عمومی دیوانعالی کشور و عنایت به ذیل ماده ۹ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب در امور کیفری مصوب ۱۳۷۸ و مستفاد از مواد ۳۰۲ و ۳۰۱ قانون مسئولیت مدنی و التفات به قواعد لاضرر و تسبیب و اتلاف، مطالبه ضرر و زیان ناشی از جرم که مازاد بر دیه وارش باشد و بنحوی که دراستعلام آمده فاقد اشکال قانونی است.

(نظریه شماره ۷/۳۱۷۰ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۴)

۱۶. الزامی نبودن ابطال تمبر مالیاتی توسط نماینده حقوقی و قضایی

با توجه به اینکه حق الوکاله به وکیل تعلق می گیرد و نمایندگان حقوقی سازمانهای دولتی وکیل تلقی نمی شوند و ماده ۵۱۹ قانون آیین دادرسی در امور مدنی هم حق الوکاله وکیل را جزو موارد خسارات دادرسی محسوب نموده است، ابطال تمبر مالیاتی وکالتنامه برای نمایندگان حقوقی و قضایی سازمانها و وزارتخانه های دولتی موضوعاً متنفی است.
(نظریه شماره ۷/۳۲۳۴ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۶)

۱۷. لزوم ابطال تمبر مالیاتی توسط وکیل دفتر حمایت قضایی ایثارگران

وکلاهی دفاتر حمایت قضایی ایثارگران و نیز وکلاهی معاضدتی نیز معاف از ابطال تمبر مالیاتی نیستند و وفق مقررات مربوطه بایستی تمبر مالیاتی براساس درآمد حق الوکاله به وکالتنامه خود ابطال نمایند.
(نظریه شماره ۷/۳۲۳۴ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۶)

۱۸. عدم تأثیر تغییر ریاست قوه قضائیه در اعتبار بخشنامه های وی

اختیاری که ریاست محترم قوه قضائیه طبق بخشنامه ۱/۸۲/۶۶۱۴ - ۸۲/۴/۲۵ به دادستان عمومی و انقلاب محل تفویض نموده است تا زمانی که از آن عدول نشده معتبر است و تغییر رئیس قوه قضائیه موجب عدم اعتبار آن نمی باشد.
(نظریه شماره ۷/۳۲۴۱ مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۷)

۱۹. عدم جواز حکم به حبس کمتر از یکسال در جرم کلاهبرداری

نظر به اینکه انتقال مال غیر بر طبق ماده یک از قانون مجازات راجع به انتقال مال غیر مصوب فروردین ماه ۱۳۰۸ کلاهبرداری محسوب گردیده و نیز سایر جرایمی که به موجب مقررات خاص در حکم کلاهبرداری اعلام گردیده مشمول تبصره یک ماده یک قانون تشدید

مجازات مرتکبین ارتشاء و اختلاس و کلاهبرداری مصوب ۱۳۶۷ مجمع تشخیص مصلحت نظام از جمله قوانین خاص است و تبصره یک ماده یک همان قانون در مورد جهات و کیفیات مخففه تعیین تکلیف نموده، بنابراین با استناد به ماده ۲۲ قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰ نمی‌توان مجازات حبس‌های مذکور در ماده یک را به کمتر از یک سال حبس تعیین نمود.
(نظریه شماره ۷/۳۲۴۴ مورخ ۷/۲۷/۱۳۸۸)

۲۰. الزامی نبودن پرداخت هزینه تجدیدنظرخواهی در امر حقوقی توأم با امر کیفری

با توجه به اینکه طبق تبصره ۲ ماده ۲۴۲ قانون آیین دادرسی دادگاههای عمومی و انقلاب تجدیدنظرخواهی محکوم علیه نسبت به محکومیت کیفری خود و ضرر و زیان ناشی از جرم مستلزم پرداخت هزینه دادرسی نسبت به امر حقوقی نمی‌باشد، نتیجتاً تجدیدنظرخواهی محکوم علیه به موجب دادخواست تکلیفی برای محکوم علیه ایجاد نمی‌کند که هزینه دادرسی را پرداخت نماید، لذا دادگاه تجدیدنظر باید بدون اخذ هزینه دادرسی به درخواست محکوم علیه رسیدگی نماید، به عبارت دیگر تفکیک پرونده حقوقی از کیفری و صدور احکام جداگانه جواز دریافت هزینه دادرسی در صورت اعتراض محکوم علیه نسبت به امر حقوقی را ایجاد نمی‌نماید.

(نظریه شماره ۷/۳۲۹۳ مورخ ۷/۲۸/۱۳۸۸)

بخش سوم:

مصوبات هیأت وزیران

۱. تصویب‌نامه درخصوص صورت عملکرد سالیانه سازمان تعزیرات حکومتی در

برخورد با تخلفات بهداشتی و درمانی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۸/۱۷ بنا به پیشنهاد شماره ۶۸۴۱۸ مورخ ۱۳۸۸/۲/۲۳ وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و به استناد ماده (۱۲) قانون تعزیرات حکومتی امور بهداشتی و درمانی - مصوب ۱۳۶۷- تصویب نمود:

۱- سازمان تعزیرات حکومتی موظف است هر ساله صورت عملکرد سازمان در برخورد با تخلفات بهداشتی و درمانی و میزان جرائم دریافتی را که به حساب خزانه واریز کرده است، در اختیار وزارت امور اقتصادی و دارایی قرار دهد.

۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی در اجرای مفاد ماده (۱۲) قانون تعزیرات حکومتی امور بهداشتی و درمانی - مصوب ۱۳۶۷- و بند (۱) این تصویب‌نامه، مکلف است پس از اخذ نظر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، مطابق تشخیص وزارت مذکور اعتبارات موردنیاز جهت اجرای این قانون را از محل وجوه جرائم در اختیار وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی قرار دهد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۵۸ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳)

۲. آیین‌نامه اجرایی تبصره (۳) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده

وزیران عضو کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۶/۲۲ بنا به پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی، آموزش و پرورش و کشور و به استناد تبصره (۳) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده - مصوب ۱۳۸۷ - و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۱۶۴۰۸۲/ت/۳۷۳ هـ مورخ ۱۳۸۶/۱۰/۱۰ آیین‌نامه اجرایی تبصره یادشده را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱- معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور مکلف است در لوایح بودجه سالانه معادل مبلغ اعلامی از سوی وزارت امور اقتصادی و دارایی را در ردیف متمرکز تحت عنوان «اعتبارات موضوع تبصره (۳) ماده (۳۸) قانون مالیات بر ارزش افزوده» ذیل ردیف‌های اعتباری وزارت آموزش و پرورش پیش‌بینی و منظور نماید.

ماده ۲- اعتبار موضوع ماده (۱) این آیین‌نامه پس از مبادله موافقتنامه بین وزارت آموزش و پرورش و معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور براساس ضرائب محرومیت مناطق کمتر توسعه‌یافته و شاخص‌های مبتنی بر عوامل مؤثر بر کمیت و کیفیت فعالیت‌های آموزشی که با تأیید وزیر آموزش و پرورش تعیین می‌شود، بین مناطق کمتر توسعه یافته استانها توزیع و هزینه می‌گردد.

ماده ۳- وزارت آموزش و پرورش موظف است اعتبارات موضوع این آیین‌نامه را به‌منظور تأسیس و توسعه واحدهای آموزشی صرفاً در مناطق کمتر توسعه یافته هزینه نماید. تبصره - واحدهای آموزشی موضوع این آیین‌نامه شامل هنرستانهای فنی و حرفه‌ای، کشاورزی، مدارس عادی، شبانه‌روزی، عشایری، استثنایی، استعدادهای درخشان، نمونه دولتی، شاهد و ایثارگران می‌باشد.

ماده ۴- به منظور تخصیص اعتبارات پیش‌بینی شده موضوع این آیین‌نامه، وزارت آموزش و پرورش موظف است گزارش تفصیلی سالانه درخصوص هزینه‌های انجام شده سال قبل به انضمام اسناد و مدارک مثبت را ظرف چهارماه پس از پایان هر سال مالی به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور و وزارت امور اقتصادی و دارایی (معاونت هزینه و خزانه‌داری کل کشور) ارائه نماید.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۸/۲۶ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۰ مورخ ۱۳۸۸/۹/۵)

۳. آیین‌نامه اجرایی روش‌های واگذاری

وزیران عضو کارگروه تصویب آیین‌نامه‌های مربوط به قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی، به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت تصویب‌نامه شماره ۱۸۶۰۸۴/ت/۴۱۶۳۳ هـ مورخ ۱۳۸۷/۱۰/۱۴، آیین‌نامه اجرایی روش‌های واگذاری را به شرح زیر تصویب نمودند:

ماده ۱- اصطلاحات مندرج در این آیین‌نامه در معانی مشروح زیر به کار می‌روند:
قانون: قانون اصلاح موادی از قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و اجرای سیاست‌های کلی اصل چهل و چهارم قانون اساسی - مصوب ۱۳۸۷.

سازمان: سازمان خصوصی‌سازی.

ماده ۲- هیئت واگذاری مجاز است پس از تعیین فهرست فعالیت‌ها، بنگاه‌ها و طرح‌های قابل واگذاری، بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت ذیربط، برنامه زمان‌بندی، روش، میزان و شرایط واگذاری را با توجه به وضعیت هر بازار، به صورت موردی یا یک جا تصویب نماید.

ماده ۳- از زمان تصویب نام بنگاه توسط هیئت واگذاری تا اتمام کلیه عملیات واگذاری، سازمان حق دارد از تمامی تصمیمات ارکان مندرج در اساسنامه بنگاه مطلع شود. در این خصوص، رعایت ترتیبات زیر در دوره واگذاری الزامی است:

الف - در صورت تقاضا، مصوبات مجامع عمومی و هیئت مدیره باید برای سازمان ارسال شود و نماینده سازمان نیز می‌تواند در جلسات مجامع عمومی شرکت نماید.

ب - مدیریت بنگاه موظف است به منظور بازدید متقاضیان خرید، همکاری همه‌جانبه در چارچوب مورد نظر سازمان به عمل آورد.

ج - بنگاه موظف است کلیه اطلاعات و مدارک لازم و آخرین صورت‌های مالی حسابرسی شده را در اختیار سازمان یا اشخاص معرفی شده از سوی سازمان قرار دهد. تبصره - در صورت تعلل یا تأخیر غیرموجه دستگاه (به تشخیص سازمان) از ارائه اوراق سهام برای واگذاری، سازمان می‌تواند با رعایت قوانین و مقررات و با اعلام به دستگاه مربوط نسبت به صدور اوراق موقت سهام اقدام نماید. پس از اعلام سازمان، اوراق سهام در اختیار دستگاه مربوط، باطل می‌شود.

ماده ۴- چنانچه بنگاه مشمول واگذاری شرایط لازم برای واگذاری را داشته باشد، یا براساس طبقه‌بندی آیین‌نامه ماده (۱۷) قانون، دارای اولویت واگذاری باشد، هیئت واگذاری، بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت ذیربط، نسبت به واگذاری بنگاه یا اولویت عرضه عمومی سهام آن در بورس‌های داخلی و خارجی تصمیم‌گیری می‌نماید.

تبصره ۱- سازمان مجاز است حسب مورد بدون نیاز به درج آگهی عرضه سهام، نسبت به واگذاری تدریجی سهام شرکت‌های بورسی با توجه به شرایط بازار و یا مصوبه شورای عالی بورس و اوراق بهادار با رعایت ماده (۱۷) قانون اقدام نماید.

تبصره ۲- بنگاه مشمول گروه دو ماده (۲) قانون باید شرایط لازم را برای عرضه در بورس دارا باشند. این شرایط برای عرضه اولیه سهام بنگاه‌ها در بورس با همکاری سازمان بورس و اوراق بهادار و سازمان تعیین می‌شود.

تبصره ۳- برای عرضه سهام در بورس‌های خارجی، رعایت تبصره (۱) ماده (۲۰) قانون الزامی است.

تبصره ۴- واگذاری طرح‌های نیمه‌تمام با رعایت بند (ح) ماده (۱۹) قانون امکان‌پذیر است. ماده ۵ - در صورت حصول یک یا چند شرط از شرایط زیر، بنا به پیشنهاد سازمان و در چارچوب قرارداد پیشنهادی سازمان، هیئت واگذاری مجوز اجاره به شرط تملیک را اعطا می‌نماید. دستورالعمل و نمونه قرارداد اجاره به شرط تملیک توسط سازمان تهیه خواهد شد.

الف - بنگاه یک شرکت مشاور و دانش پایه با دارایی‌های فیزیکی و مالی محدود بوده و ارزش آن عمدتاً دارایی‌های غیرفیزیکی باشد.

ب - ارزش خالص دارایی‌های بنگاه منفی باشد.

ج - پس از دو نوبت آگهی و برگزاری مزایده در بورس یا خارج از بورس، خریداری وجود نداشته باشد.

د - به استناد گزارش توجیهی، روش اجاره به شرط تملیک در مقایسه با سایر روش‌ها دارای اولویت باشد.

ماده ۶ - در صورتی که به هر ترتیب، فروش مجموعه‌ای از دارایی‌های ثابت و ماشین‌آلات و تجهیزات (اموال بدون داشتن شخصیت حقوقی) مورد تصویب هیئت واگذاری قرار گیرد، سازمان باید نسبت به فروش آن با رعایت بند (ب) ماده (۲۱) قانون اقدام نماید. وجوه حاصل از فروش مجموعه اموال یاد شده مشمول ماده (۲۹) قانون است.

ماده ۷ - چنانچه بنا به دلایل موجه، واگذاری مالکیت بنگاه ممکن نباشد، هیئت واگذاری مجاز است در چارچوب گزارش توجیهی سازمان متضمن دلیل و مزایای انتخاب روش پیمان مدیریت یا اجاره، پیش‌بینی اولیه عواید حاصل از آن، مدت مورد درخواست و هر اطلاع مفید دیگری، نسبت به اعطای مجوز و واگذاری مدیریت بنگاه از طریق اجاره یا پیمان مدیریت برای مدت معین اقدام نماید.

تبصره ۱ - بررسی صلاحیت فنی و علمی داوطلبین بخش‌های غیردولتی و تأیید آن بنا به پیشنهاد سازمان، توسط هیئت واگذاری صورت می‌گیرد. در صورت تأیید صلاحیت فنی و علمی اشخاص موصوف و اعطای مجوز لازم، سازمان موظف است از طریق برگزاری مزایده (مزایده یک مرحله‌ای و یا دومرحله‌ای در چارچوب قانون برگزاری مناقصات مصوب ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی و براساس آیین‌نامه معاملات سازمان) و در صورت مغایرت برگزاری مزایده با احکام قانون، با رعایت قوانین و مقررات ناظر بر معاملات دولتی، در این خصوص اقدام نماید.

تبصره ۲ - در مواردی که هیئت واگذاری نسبت به اعطای مجوز اجاره و پیمان مدیریت اقدام می‌نماید، اعلام مفاد چارچوب بهره‌برداری از بنگاه مورد اجاره و کلیات پیمان مدیریت

بنگاه از طریق آگهی مزایده برای اطلاع عموم توسط سازمان الزامی است. این شرایط به هنگام عقد قرارداد اجازه و پیمان مدیریت می‌بایستی مد نظر واقع شود.

ماده ۸ - واگذاری مدیریت به روش پیمانکاری عمومی در اجرای جزء های (۳) و (۴) بند (ح) ماده (۱۹) قانون مجاز است. شرح خدمات و شرایط عمومی و اختصاصی پیمان بنا به پیشنهاد سازمان به تصویب هیئت واگذاری می‌رسد.

ماده ۹ - در مواردی که شرایط واگذاری بنگاه فراهم نباشد، ولی با انجام اصلاحات ساختاری، بنگاه قابل واگذاری می‌شود، وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان) پس از اخذ مجوز از هیئت واگذاری، در چارچوب ضوابط نحوه انجام اصلاح ساختار بنگاه‌های موضوع جزء (۵) بند (الف) ماده (۴۰) قانون، ظرف مدت یک سال بنگاه را بازسازی ساختاری می‌نماید. دوره بازسازی ساختاری در موارد خاص به پیشنهاد سازمان و تأیید هیئت واگذاری قابل تمدید است. ماده ۱۰ - ادغام دو یا چند بنگاه صد در صد دولتی با یکدیگر، و تحصیل (انتقال) سهام یک یا چند شرکت قابل واگذاری (تحصیل‌شونده) بدون محو شخصیت حقوقی هر کدام به یک شرکت قابل واگذاری دیگر (تحصیل‌کننده) بر اساس تصمیم وزیر امور اقتصادی و دارایی، مجاز است. ادغام، تجزیه و تحصیل در هر صورت با رعایت مقررات فصل نهم قانون انجام می‌شود. وزارت امور اقتصادی و دارایی (سازمان) موظف است نسبت به واگذاری بنگاه‌های موضوع این ماده اقدام نماید.

ماده ۱۱ - در صورتی که به موجب گزارش سازمان، واگذاری یک شرکت صد در صد دولتی موجب انحصار در بخش غیردولتی می‌شود، هیئت واگذاری نسبت به تفکیک و تجزیه شرکت به دو یا چند بنگاه دولتی دیگر تصمیم‌گیری نموده و سپس حکم به واگذاری می‌دهد.

ماده ۱۲ - در صورت حصول یک یا چند شرط از شرایط زیر هیئت واگذاری بنا به پیشنهاد سازمان، در مورد انحلال آن تصمیم‌گیری می‌نماید. در صورتی که اساسنامه در مورد انحلال مسکوت باشد، رعایت مفاد بخش (۹) لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت - مصوب ۱۳۴۷ - الزامی است.

- ۱- بازسازی ساختاری بنگاه قابل واگذاری مقدور نباشد.
 - ۲- پس از سه نوبت آگهی، واگذاری شرکت ممکن نشود.
 - ۳- ارزش خالص دارایی‌های شرکت منفی باشد.
 - ۴- بر اثر زیان‌های وارده حداقل نصف سرمایه شرکت از بین رفته باشد.
 - ۵ - شرکت دو دوره مالی زیان انباشته داشته باشد.
- ماده ۱۳- اتخاذ تصمیم در مورد هبه و یا صلح غیرمعض شرکت‌های دولتی موضوع گروه دو ماده (۲) قانون که غیرقابل عرضه در بورس باشند، به مؤسسات عمومی غیردولتی مشروط بر اینکه شرکت مورد واگذاری در چارچوب وظایف مؤسسه یادشده باشد، به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و در چارچوب مجوزهای قانونی مربوط بر عهده وزیر امور اقتصادی و دارایی است.
- این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۱۱ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.
- (نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۹ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۸)

۴. آیین‌نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی

وزیران عضو کارگروه موضوع تصویب‌نامه شماره ۴۱۷۳۳/ت/۲۱۷۸۶۹ هـ مورخ ۱۳۸۷/۱۱/۲۳ به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با رعایت تصویب‌نامه یادشده، آیین‌نامه اجرایی قانون مبارزه با پولشویی را به شرح زیر تصویب نمودند:

فصل اول - تعاریف

ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات و عبارات به کار رفته به شرح زیر تعریف می‌گردند:

الف - قانون: قانون مبارزه با پولشویی - مصوب ۱۳۸۶ .

ب - ارباب رجوع: مشتری و یا هر شخص اعم از اصیل، وکیل یا نماینده قانونی که برای برخورداری از خدمات، انجام معامله، نقل و انتقال وجوه و اموال گران قیمت (نظیر طلا، جواهرات، عتیقه و آثار هنری گرانبها و غیره) به اشخاص حقیقی و حقوقی مشمول قانون مراجعه می نماید.

ج - شناسایی اولیه: تطبیق و ثبت مشخصات اظهارشده توسط ارباب رجوع با مدارک شناسایی و در صورت اقدام توسط نماینده یا وکیل علاوه بر ثبت مشخصات وکیل یا نماینده، ثبت مشخصات اصیل.

د - شناسایی کامل: شناسایی دقیق ارباب رجوع به هنگام ارائه خدمات پایه به شرح مذکور در بندهای (د) و (هـ) ماده (۳) این آیین نامه.

هـ - مؤسسات اعتباری: بانکها (اعم از بانکهای ایرانی و شعب و نمایندگی بانکهای خارجی مستقر در جمهوری اسلامی ایران)، مؤسسات اعتباری غیربانکی، تعاونیهایی اعتبار، صندوقهای قرض الحسنه، شرکت لیزینگ، شرکت های سرمایه پذیر، صرافی ها و سایر اشخاص حقیقی و حقوقی که به امر واسطه گری وجوه اقدام می نمایند.

و - معاملات و عملیات مشکوک: معاملات و عملیاتی که اشخاص با در دست داشتن اطلاعات و یا قراین و شواهد منطقی ظن پیدا کنند که این عملیات و معاملات به منظور پولشویی انجام می شود.

تبصره - قراین و شواهد منطقی عبارت است از شرایط و مقتضیاتی که یک انسان متعارف را وادار به تحقیق درخصوص منشأ مال و سپرده گذاری یا سایر عملیات مربوط می نماید. برخی از این عملیات و معاملات مشکوک عبارتند از:

۱- معاملات و عملیات مالی مربوط به ارباب رجوع که بیش از سطح فعالیت موردانتظار وی باشد.

۲- کشف جعل، اظهار کذب و یا گزارش خلاف واقع از سوی ارباب رجوع قبل یا بعد از آنکه معامله ای صورت گیرد و نیز در زمان اخذ خدمات پایه.

۳- معاملاتی که به هر ترتیب مشخص شود ذینفع واقعی حداقل یکی از متعاملین ظاهری آن شخص یا اشخاص دیگری بوده‌اند.

۴- معاملات تجاری بیش از سقف مقرر که با موضوع فعالیت ارباب رجوع و اهداف تجاری شناخته شده از وی مغایر باشد.

۵ - معاملاتی که اقامتگاه قانونی طرف معامله در مناطق پرخطر (از نظر پولشویی) واقع شده باشد.

۶ - معاملات بیش از سقف مقرر که ارباب رجوع، قبل یا حین معامله از انجام آن انصراف داده و یا بعد از انجام معامله بدون دلیل منطقی نسبت به فسخ قرارداد اقدام نماید.

۷- معاملاتی که طبق عرف کاری اشخاص مشمول، پیچیده، غیرمعمول و بدون اهداف اقتصادی واضح می‌باشد.

ز - سقف مقرر: مبلغ یکصد و پنجاه میلیون (۱۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال وجه نقد یا معادل آن به سایر ارزها و کالای گرانبها هیئت وزیران در صورت نیاز، سقف مذکور را با توجه به شرایط اقتصادی کشور تعدیل خواهند نمود.

ح - وجه نقد: هرگونه مسکوک و اسکناس و انواع چکهایی که نقل و انتقال آنها مستند نشده و غیرقابل ردیابی باشد، از قبیل چکه‌های عادی در وجه حامل و سایر چکهایی که دارنده آن غیرذینفع اولیه باشد (از قبیل چکه‌های پشت‌نویس شده توسط اشخاص ثالث، انواع چک پول و چک مسافرتی و ایران چک و موارد مشابه).

ط - اشخاص مشمول: تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی موضوع مواد (۵) و (۶) قانون از جمله بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانکها، مؤسسات مالی و اعتباری، بورس اوراق بهادار، بیمه‌ها، بیمه مرکزی، صندوقهای قرض‌الحسنه، بنیادها و مؤسسات خیریه و شهرداریها و همچنین دفاتر اسناد رسمی، وکلای دادگستری، حساب‌رسان، حسابداران، کارشناسان رسمی دادگستری و بازرسان قانونی.

ی - مشاغل غیرمالی: اشخاصی که معاملات زیادی را به صورت نقدی انجام داده و از نظر پولشویی در معرض خطر قرار دارند از قبیل پیش‌فروشندگان مسکن یا خودرو،

طلافروشان، فروشندگان خودرو و فرشهای گرانقیمت و فروشندگان عتیقه و محصولات فرهنگی گرانقیمت.

ک - خدمات پایه: خدماتی که طبق مقررات، پیش‌نیاز و لازمه ارائه سایر خدمات توسط اشخاص مشمول می‌باشد و پس از آن ارباب رجوع به منظور اخذ خدمات مکرر و متمادی به اشخاص مشمول مراجعه می‌کنند، نظیر افتتاح هر نوع حساب در بانکها، اخذ کد معاملاتی در بورس اوراق بهادار، اخذ کد اقتصادی، اخذ کارت بازرگانی و جواز کسب.

ل - شناسه ملی اشخاص حقوقی: شماره منحصر به فردی که براساس تصویب‌نامه شماره ۱۶۱۶۹/ت/۳۹۲۷۱ هـ مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ به تمامی اشخاص حقوقی اختصاص می‌یابد.

م - شماره فراگیر اشخاص خارجی: شماره منحصر به فردی که مطابق تصویب‌نامه شماره ۱۶۱۷۳/ت/۴۰۲۶۶ هـ مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۹ به تمامی اتباع خارجی مرتبط با جمهوری اسلامی ایران توسط پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی اختصاص می‌یابد.

ن - شورا: شورای عالی مبارزه با پولشویی.

س - دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مبارزه با پولشویی به شرح مذکور در ماده (۳۷).

ع - واحد اطلاعات مالی: واحدی متمرکز و مستقل که مسئولیت دریافت، تجزیه و تحلیل و ارجاع گزارشهای معاملات مشکوک به مراجع ذی‌ربط را به عهده دارد به شرح مذکور در ماده (۳۸).

فصل دوم - شناسایی ارباب رجوع

ماده ۲- مؤسسات اعتباری، بیمه‌ها و شرکت بورس موظفند هنگام ارائه تمامی خدمات و انجام عملیات پولی و مالی حتی کمتر از سقف مقرر از جمله انجام هرگونه دریافت و پرداخت، حواله وجه، صدور و پرداخت چک، ارائه تسهیلات، صدور انواع کارت دریافت و پرداخت، صدور ضمانت‌نامه، خرید و فروش ارز و اوراق گواهی سپرده و اوراق مشارکت، قبول ضمانت و تعهد ضامنان به هر شکل از قبیل امضای سفته، بروات و اعتبارات اسنادی، خرید و فروش سهام

نسبت به شناسایی اولیه ارباب رجوع (به شرح بندهای « الف » و « ب » ماده (۳)) اقدام نموده و اطلاعات آن را در سیستمهای اطلاعاتی خود ثبت نمایند.

تبصره - پرداخت قبوض دولتی و خدمات شهری کمتر از سقف مقرر نیازی به شناسایی ندارد.

ماده ۳- تمامی اشخاص مشمول مکلف به شناسایی اولیه ارباب رجوع هنگام انجام هرگونه معامله، عملیات و ارائه خدمات بیش از سقف مقرر و یا هنگام وجود ظن به انجام پولشویی، به شرح زیر می‌باشند:

الف - شناسایی اولیه شخص حقیقی

۱- شناسایی اولیه شخص حقیقی براساس شماره ملی و کدپستی محل سکونت و تطابق آن با اصل کارت ملی در حد متعارف صورت می‌پذیرد.

تبصره - در صورت ارتباط بر خط اشخاص مشمول با سازمان ثبت احوال کشور و تطبیق از آن طریق، اخذ شناسنامه عکسدار یا گواهینامه رانندگی یا گذرنامه معتبر بلامانع می‌باشد.

۲- درخصوص اتباع خارجی، گذرنامه معتبر کشور متبوع که دارای مجوز ورود و اقامت باشد یا کارت هویت و یا برگ آمایش اتباع خارجی معتبر، مدارک شناسایی محسوب می‌گردد. تبصره - اجرای تمامی تکالیف مذکور در آیین‌نامه اجرایی قانون الزام اختصاص شماره ملی و کدپستی برای کلیه اتباع ایرانی همچنان الزامی است.

ب - شناسایی اولیه شخص حقوقی

۱- شناسایی اولیه شخص حقوقی براساس شناسه ملی و کدپستی اقامتگاه قانونی شخص حقوقی و تطبیق آن با اصل یا تصویر مصدق کارت شناسه (مذکور در آیین‌نامه الزام استفاده از شناسه ملی اشخاص حقوقی) صورت می‌گیرد.

۲- درخصوص شخص حقوقی خارجی، شناسایی با اخذ مدارک مجوز فعالیت معتبر در ایران و شماره اختصاصی اتباع خارجی مأخوذه از پایگاه ملی اطلاعات اتباع خارجی صورت خواهد گرفت.

۳- شناسایی اولیه شخص حقیقی معرفی شده از سوی شخص حقوقی برابر ضوابط مقرر در مورد اشخاص حقیقی صورت خواهد پذیرفت.

۴- متصدیان شناسایی اولیه ارباب رجوع موظفند در مواردی که نسبت به اصالت مدارک شناسایی ارائه شده توسط ارباب رجوع ابهام داشته باشند، از طریق تحقیق از سایر نظامها و پایگاههای اطلاعاتی و یا استعلام از مراجع ذی ربط قانونی مطلع نسبت به رفع ابهام و شناسایی اقدام نمایند. به هر حال، ارائه خدمت تا رفع ابهام متوقف می گردد.

ج - شناسایی اولیه در موارد غیربانکی

۱- تمامی اشخاصی که عهده دار ارائه خدمات مربوط به صندوق امانات و صندوق پستی در کشور هستند، به هنگام ارائه خدمت موظف به شناسایی ارباب رجوع می باشند.

۲- تمامی اشخاصی که در زمینه قبول یا جابجایی امانات و ارائه خدمات پستی به ارباب رجوع فعالیت دارند، موظفند در مواردی که ارزش امانات و محموله های پستی از سوی ارباب رجوع بیش از سقف مقرر اعلام می گردد، نسبت به شناسایی ارباب رجوع اقدام نمایند.

۳- تمامی اصنافی که به تشخیص شورا در معرض استفاده پولشویان قرار دارند، موظفند در تمامی معاملات بیش از سقف مقرر نسبت به شناسایی اولیه مشتریان اقدام و آن را ثبت نمایند. این عده همچنین موظف به درج شماره منحصر به فرد اشخاص در فاکتور فروش هستند.

د - شناسایی کامل اشخاص حقیقی

اشخاص مشمول موظفند به هنگام ارائه خدمات پایه (به ویژه در زمان افتتاح حساب بانکی) علاوه بر شناسایی اولیه (مذکور در بند الف این ماده) نسبت به شناسایی کامل ارباب رجوع و تخمین سطح فعالیت مورد انتظار وی به شرح زیر اقدام نمایند:

۱- اخذ معرفی نامه معتبر با امضای حداقل یک نفر از مشتریان شناخته شده یا اشخاص مورد اعتماد یا معرفی نامه از یکی از مؤسسات اعتباری دارای مجوز از بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمانهای دولتی و یا نهادهای و کانونهای حرفه ای رسمی.

- ۲- اخذ اطلاعات از ارباب رجوع در مورد سوابق ارتباط با اشخاص مشمول و استعلام از اشخاص مذکور به منظور تعیین صحت اطلاعات ارائه شده از سوی ارباب رجوع.
- ۳- اخذ جواز کسب معتبر به ویژه در مورد مشاغل غیرمالی که بیشتر در معرض پولشویی قرار دارند از قبیل طلافروشان، فروشندگان اشیای گرانقیمت، بنگاههای معاملات املاک و خودرو.
- ۴- اخذ گواهی اشتغال به کار از اشخاص حقیقی دارای جواز کسب و یا از اشخاص حقوقی دارای شناسه ملی.
- ۵ - اخذ اطلاعات در مورد نوع و میزان فعالیت ارباب رجوع جهت تعیین سطح گردش موردانتظار ارباب رجوع در حوزه فعالیت خود.
- هـ - شناسایی کامل اشخاص حقوقی.
- ۱- اخذ اطلاعات راجع به نوع، ماهیت و میزان فعالیت ارباب رجوع به منظور تخمین سطح فعالیت موردانتظار.
- ۲- اخذ اطلاعات درخصوص اساسنامه، شرکتنامه، سهامداران عمده، نوع فعالیت، تأمین‌کنندگان منابع مالی شخص حقوقی، مؤسسان، مدیران، بازرسان، حسابرسان و نشانی اقامتگاه آنان.
- ۳- اخذ اطلاعات مربوط به رتبه‌بندی شرکت از مراجع ذی‌ربط (از قبیل شرکتهای سنجش اعتبار، رتبه‌بندی معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس‌جمهور و یا سایر مراجع حرفه‌ای).
- تبصره - در صورت عدم رتبه‌بندی شرکت، شخص مشمول باید رأساً از طریق بررسی صورتهای مالی تأیید شده توسط یکی از اعضای جامعه حسابداران رسمی نسبت به تعیین سطح فعالیت مورد انتظار ارباب رجوع اقدام نماید و در صورت عدم الزام شخص حقوقی به انتخاب یکی از اعضای جامعه حسابداران رسمی آخرین صورتهای مالی معتبر شرکت مستقیماً مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۴- اخذ تعهد از مدیران و صاحبان امضاء مبنی بر اینکه آخرین مدارک و اطلاعات مربوط به شخص حقوقی را ارائه داده‌اند و متعهد گردند هر نوع تغییر در موارد مذکور را بلافاصله اطلاع دهند.

تبصره - نحوه تعیین سطح فعالیت مورد انتظار ارباب رجوع در اشخاص مشمول مطابق دستورالعملی است که به پیشنهاد شخص مشمول به تصویب شورا خواهد رسید.

ماده ۴ - مدارک یادشده در بندهای (د) و (هـ) ماده (۳) باید حسب مورد از پایگاههای اطلاعاتی ذی ربط استعلام و نسبت به صحت اسناد و اطلاعات ارائه شده (از جمله شماره ملی، شناسه ملی و غیره) اطمینان حاصل گردد. استعلام کننده باید زمان اخذ تأییدیه از پایگاههای مذکور را به همراه مشخصات خود در اسناد یادشده گواهی نماید.

ماده ۵ - چنانچه ارباب رجوع مدارک شناسایی مذکور در مواد فوق را ارائه ننماید و یا ظن به انجام فعالیتهای پولشویی یا سایر جرایم مرتبط وجود داشته باشد، اشخاص مشمول باید از ارائه خدمت به وی خودداری و مراتب را به واحد اطلاعات مالی گزارش نمایند.

تبصره - اشخاص مشمول می‌توانند در دستورالعملهای داخلی خود مدارک دیگری را که اطلاعات مذکور (به ویژه اطلاعات مورد نیاز در تعیین سطح مورد انتظار فعالیت ارباب رجوع) را به صورت مطمئن تأمین نماید مورد قبول قرار دهند. اشخاص مشمول می‌توانند در دستورالعملهای داخلی، میزان شناسایی را با رعایت اطمینان به تأمین اطلاعات مورد نیاز، با توجه به نوع و ماهیت و سطح فعالیت مورد انتظار ارباب رجوع تنظیم نمایند.

ماده ۶ - ارائه خدمات پایه به صورت الکترونیکی و بدون شناسایی کامل ارباب رجوع و انجام هرگونه تراکنش مالی الکترونیکی غیرقابل ردیابی یا بی‌نام و ارائه تسهیلات مربوط ممنوع است.

ماده ۷ - اشخاص مشمول، به هنگام ارائه خدمات پایه به مشاغل غیرمالی باید ضمن دریافت مدارک مذکور در بندهای (د) و (هـ)، تعهدات لازم درخصوص اجرای قانون و مقررات مبارزه با پولشویی را از آنان اخذ نمایند. در صورت خودداری مشاغل غیرمالی از ارائه این تعهد

و یا خودداری از عمل به تعهدات، اشخاص مشمول باید از ارائه خدمات به وی خودداری نمایند.

ماده ۸ - اشخاص مشمول موظف به انجام شناسایی کامل مجدد مشتریان مؤسسات مالی، در مورد مؤسساتی که به تشخیص دبیرخانه در آنها مقررات مبارزه با پولشویی رعایت می‌شود، نمی‌باشند.

ماده ۹- اشخاص مشمول موظفند هنگام افتتاح و انسداد حساب افراد سیاسی خارجی دقت و نظارت ویژه به عمل آورند.

ماده ۱۰- اشخاص مشمول موظفند در هنگام ارائه خدمات نسبت به مراقبت مداوم و نظارت بیشتر بر اشخاصی که از طریق واحد اطلاعات مالی به آنها اعلام می‌گردد، اقدام نمایند.

ماده ۱۱- اشخاص مشمول به هنگام ارائه خدمات پایه به ارباب رجوع آنان را متعهد نمایند که:

الف - اطلاعات مورد درخواست اشخاص مشمول را که در این آیین‌نامه مشخص گردیده است، ارائه و مقررات مربوط به مبارزه با پولشویی را رعایت نمایند.

ب - اجازه استفاده اشخاص دیگر از خدمات پایه دریافتی را ندهند و در صورت اقدام بلافاصله موضوع را به شخص مشمول اطلاع دهند. موارد قانونی (از قبیل وکالت یا نمایندگی) به شرط درج مشخصات نماینده یا وکیل و شناسایی اولیه و ثبت مشخصات وی شامل این بند نمی‌باشد.

تبصره - تعهدات فوق باید صریح و دقیق به ارباب رجوع توضیح داده شود. در صورت عدم قبول ارباب رجوع و یا عدم توجه ارباب رجوع به تعهدات خود، ارائه خدمات به وی متوقف گردد.

ماده ۱۲- اشخاص مشمول موظفند در تمامی فرم‌های مورد استفاده، محل مناسب برای درج یکی از شماره‌های شناسایی معتبر (حسب مورد شماره ملی، شناسه ملی و شماره فراگیر

اتباع بیگانه) و کدپستی را پیش‌بینی نمایند و این مشخصات به طور کامل و دقیق دریافت و تطبیق داده شود.

ماده ۱۳- اشخاص مشمول موظفند در تمامی نرم‌افزارها، بانکها و سیستم‌های اطلاعاتی که عملیات پولی و مالی در آنها ثبت می‌شود، محل لازم برای درج یکی از شماره‌های معتبر (حسب مورد شماره ملی، شناسه ملی و شماره فراگیر اتباع بیگانه) و کدپستی را پیش‌بینی نموده و امکان جستجو براساس شماره‌های مذکور در نرم‌افزارها را فراهم نمایند.

ماده ۱۴- اشخاص مشمول موظفند مشخصات درج شده اشخاص و اماکن ثبت شده در سیستم‌های اطلاعاتی خود را هر شش ماه یک بار به مراجع ذی‌ربط ارسال و صحت آن را کنترل و آخرین تغییرات را دریافت نمایند. در صورت کشف هرگونه مغایرت قطعی و غیرقابل رفع موارد باید به واحد اطلاعات مالی گزارش گردد.

ماده ۱۵- اشخاص مشمول موظفند ظرف شش ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه در مورد مشتریان قبلی که از قبل خدمات پایه را دریافت نموده و بر مبنای آن هنوز به فعالیت خود ادامه می‌دهند، تکالیف فوق را عملی سازند.

تبصره ۱- آن دسته از مشتریان قبلی که در مرحله تطبیق، مشخصات آنها دارای مغایرت بوده است، موظفند ظرف سه ماه نسبت به رفع مغایرت اقدام نمایند. چنانچه مغایرت مذکور رفع نگردد، واحدهای مبارزه با پولشویی در هر دستگاه موظفند موارد را به واحد اطلاعات مالی ارسال نمایند.

تبصره ۲- آن دسته از مشتریان قبلی که متوسط فعالیت آنها در سال مطابق دستورالعمل مربوط که به تصویب شورا خواهد رسید، کم اهمیت باشد، از شمول این ماده مستثنی هستند.

ماده ۱۶- از زمان ابلاغ این آیین‌نامه، اشخاص مشمول موظفند آن دسته از اسناد و مدارکی را که شورا مشخص می‌سازد، به صورت پستی به آدرس ارباب رجوع ارسال نمایند. از تاریخ مذکور، اشخاص مشمول باید در مورد محل سکونت اشخاص حقیقی، کدپستی درج شده در کارت ملی و در مورد اشخاص حقوقی کدپستی اقامتگاه قانونی درج شده در کارت شناسه ملی را برای ارسال مدارک، مبنای عمل قرار دهند.

ماده ۱۷- اشخاص مشمول ارائه دهنده خدمات پایه موظفند به طور مداوم و مخصوصاً در موارد زیر اطلاعات مربوط به شناسایی کامل مشتری را به روز نمایند:

الف - در زمانی که براساس شواهد و قرائن احتمال آن وجود داشته باشد که وضعیت ارباب رجوع تغییرات عمده‌ای پیدا نموده است.

ب - در صورتی که شخص مشمول براساس شواهد و قرائن احتمال دهد ارباب رجوع در جریان عملیات پولشویی و یا تأمین مالی تروریسم قرار گرفته است.

فصل سوم - ساختار مورد نیاز و نحوه گزارش دهی

ماده ۱۸- اشخاص مشمول قانون و نیز هیئت مدیره اتحادیه‌های صنفی مشاغل غیرمالی، مکلفند واحدی را با توجه به وسعت و گستردگی سازمانی خود به عنوان مسئول مبارزه با پولشویی به دبیرخانه معرفی نمایند. مسئول واحد باید از مدیران اشخاص مشمول انتخاب شود. دبیرخانه می‌تواند در صورت لزوم، براساس اهمیت واحد، صلاحیت اعضای واحد مذکور را بررسی نماید.

تبصره ۱- تمامی اشخاص مشمول مکلفند متناسب با گستره تشکیلات خود، ترتیبات لازم را به گونه‌ای اتخاذ نمایند که اطمینان لازم برای اجرای قوانین و مقررات مربوط به مبارزه با پولشویی حاصل گردد.

تبصره ۲- دبیرخانه در زمان تأیید صلاحیت افراد باید علاوه بر صلاحیت تخصصی با استعلام از مراجع ذی‌ربط نسبت به تعیین صلاحیت امنیتی و عمومی آنان نیز اقدام نماید.

ماده ۱۹- وظایف افراد یا واحدهای مسئول موضوع ماده (۱۸) به شرح زیر می‌باشد:

الف - بررسی، تحقیق، اولویت‌بندی و اعلام نظر در مورد گزارشهای ارسالی کارکنان دستگاه ذی‌ربط.

ب - ارسال فوری گزارشهای مذکور در قالب فرمهای مشخص شده به واحد اطلاعات مالی بدون اطلاع ارباب رجوع.

تبصره - ظرف زمانی مربوط به فوریت مذکور در این ماده با توجه به وضعیت اشخاص مشمول طی دستورالعملهای جداگانه از سوی شورا ابلاغ می‌گردد. در هر صورت این زمان از چهار روز کاری بیشتر نخواهد بود.

ج - نظارت بر فعالیت مشتریانی که از خدمات پایه استفاده می‌کنند به منظور شناسایی معاملات مشکوک.

د - تهیه نرم‌افزارهای لازم به منظور تسهیل در دسترسی سریع به اطلاعات مورد نیاز در اجرای قانون و مقررات و نیز شناسایی سیستمی معاملات مشکوک.

ه - طراحی ساز و کار لازم جهت نظارت و کنترل فرآیندهای مبارزه با پولشویی (فرآیندهای جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات، استخدام نیروها، آموزش و غیره) و ارزیابی و ممیزی میزان اجرای آن در دستگاه مربوط.

و - تأمین اطلاعات تکمیلی مورد نیاز واحد اطلاعات مالی و سایر مراجع که در امر مبارزه با تروریسم ذیصلاح می‌باشند.

ز - صدور بخشنامه‌های لازم درخصوص اجرای قانون و مقررات مربوط به مبارزه با پولشویی پس از موافقت دبیرخانه.

ح - بازرسی و نظارت از واحدهای تحت امر به منظور اطمینان از اجرای کامل قوانین و مقررات.

ط - تهیه آمارهای مربوط به اقدامات دستگاه مربوط در مبارزه با پولشویی و نتایج آن.

ی - ارسال پرونده اشخاص مذکور در تبصره (۳) ماده (۴) قانون به مراجع ذی‌ربط با هماهنگی واحد اطلاعات مالی.

ک - نگهداری سوابق و گزارشهای مکاتبات مربوط به دستگاه متبوع درخصوص موارد مربوط به پولشویی و تأمین مالی تروریسم.

ل - تهیه برنامه سالانه اجرای قانون در شخص مشمول و کنترل ماهانه میزان اجرای آن.

ماده ۲۰- دستگاههای مسئول نظارت بر اشخاص مشمول (از قبیل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران، سازمان بورس و اوراق بهادار، سازمان بازرسی کل کشور، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، اتحادیه‌های صنفی و سازمان اوقاف و امور خیریه) موظفند در بازرسیهای معمول خود رعایت مقررات مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم را مدنظر قرار داده و نسبت به رعایت و یا عدم رعایت آن اعلام نظر نمایند.

ماده ۲۱- دبیرخانه موظف است هر شش ماه یک بار عملکرد دستگاههای مذکور در ماده (۲۰) را بررسی و به شورا گزارش نماید.

ماده ۲۲- اشخاص مشمول موظفند فهرست خلاصه اطلاعات دریافت‌کنندگان خدمات پایه را در رابطه با موضوع مبارزه با پولشویی در صورت اعلام واحد اطلاعات مالی در پایان هر ماه به نحوی که واحد مذکور مشخص می‌سازد در اختیار آن واحد قرار دهند.

تبصره - خلاصه اطلاعات یادشده باید شامل نام و نام خانوادگی، شماره ملی و تاریخ ارائه خدمات پایه در مورد اشخاص حقیقی و در مورد اشخاص حقوقی نام و شناسه ملی یا کد اقتصادی و در مورد اتباع بیگانه، شماره فراگیر اتباع خارجی باشد. سایر موارد مورد نیاز پس از تصویب شورا به اشخاص مشمول اعلام خواهد شد.

ماده ۲۳- به منظور تسریع در رسیدگی به گزارشها، فرد یا کارگروه‌های مسئول مبارزه با پولشویی باید اختیارات و دسترسیهای لازم و کافی را در محدوده هر یک از اشخاص مشمول، برای انجام وظایف خود داشته باشند و انجام تحقیقات و گزارش به مراجع ذی‌ربط توسط آنان نباید منوط به تأیید و تصویب مراجع دیگری باشد.

ماده ۲۴- به منظور تسریع در دسترسی به اطلاعات لازم، در صورت درخواست واحد اطلاعات مالی از اشخاص مشمول، یکی از اعضای کارگروه مبارزه با پولشویی شخص مشمول، با اختیار دسترسی به تمام اطلاعات شخص مشمول، در واحد اطلاعات مالی مستقر خواهد شد تا نیازهای اولیه واحد اطلاعات مالی را تأمین نماید. فرد یادشده به هیچ عنوان به اطلاعات واحد اطلاعات مالی دسترسی نخواهد داشت.

فصل چهارم - گزارشهای الزامی

ماده ۲۵ - تمامی کارکنان تحت امر اشخاص مشمول موظفند در صورت مشاهده معاملات و عملیات مشکوک (موضوع بند «و» ماده (۱)) مراتب را بدون اطلاع ارباب رجوع، به واحدهای مسئول مبارزه با پولشویی در هر دستگاه اطلاع دهند. در صورت عدم وجود این واحد، بالاترین مقام شخص مشمول، مسئول دریافت گزارشها و انجام اقدامات مقتضی خواهد بود. در صورت اطلاع ارباب رجوع، با متخلف مطابق مقررات رفتار خواهد شد.

ماده ۲۶ - کارکنان تحت امر اشخاص مشمول موظفند تمامی معاملات بیش از سقف مقرر را که ارباب رجوع وجه آن را به صورت نقدی پرداخت می‌نماید، ثبت و همراه با توضیحات ارباب رجوع به واحدهای مسئول مبارزه با پولشویی در هر دستگاه و در صورت عدم وجود این واحد، به بالاترین مقام شخص مشمول اطلاع دهند. واحدهای مسئول مبارزه با پولشویی در هر دستگاه و یا بالاترین مقام شخص مشمول (در صورت عدم وجود واحد) موظفند خلاصه فرمهای مذکور را در پایان هر هفته به نحوی که واحد اطلاعات مالی مشخص می‌سازد ارسال و اصل آن را به نحو کاملاً حفاظت شده، نگهداری نمایند.

تبصره ۱ - ارائه‌دهندگان وجه نقد بیش از سقف مقرر موظفند توضیحات مورد نیاز مذکور در فرم ابلاغ شده را به اشخاص مشمول ارائه نمایند.

تبصره ۲ - در صورت نقل و انتقال وجه نقد بیش از سقف مقرر با استفاده از روشهای غیربانکی مانند پست، کارکنان اشخاص مشمول موظف به ارائه گزارش به واحدهای مسئول مبارزه با پولشویی در هر شخص مشمول هستند. در صورت عدم وجود این واحد، گزارشها باید به بالاترین مقام شخص مشمول جهت انجام اقدامات مقتضی ارسال گردد.

تبصره ۳ - فرمها، میزان و نحوه اخذ اطلاعات از ارباب رجوع، نحوه و میزان اطلاعات اولیه ارسالی به واحد اطلاعات مالی و نحوه نگهداری و دسترسی به اطلاعات در هر شخص مشمول مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب شورا خواهد رسید.

ماده ۲۷ - گزارش معاملات مشکوک و نیز سایر گزارشهایی که اشخاص مشمول موظف به ارسال آن هستند، بیانگر هیچ‌گونه اتهامی به افراد نبوده و اعلام آن به واحد اطلاعات مالی

افشای اسرار شخصی محسوب نمی‌گردد و در نتیجه هیچ اتهامی از این بابت متوجه گزارش‌دهندگان مجری این آیین‌نامه نخواهد بود.

فصل پنجم - امور مربوط به مبادلات ارزی

ماده ۲۸- خرید و فروش ارز به هر صورت از جمله پرداخت ریال در داخل و دریافت ارز در خارج کشور و بالعکس، تنها در سیستم بانکی و صرافی‌های مجاز با رعایت قوانین و مقررات مجاز است و در غیر این صورت خرید و فروش ارز غیرمجاز محسوب و مشمول قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز - مصوب ۱۳۷۴- مجمع تشخیص مصلحت نظام است.

ماده ۲۹- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است اطلاعات تفصیلی مربوط به خرید و فروش و نقل و انتقال ارز در سیستم بانکی و صرافی‌های مجاز را در پایان هر روز بانک اطلاعاتی که به همین منظور تهیه خواهد شد، ثبت نموده و امکان دسترسی و جستجوی واحدهای اطلاعات مالی را در آن فراهم نماید.

ماده ۳۰- تمامی اشخاص مشمول به ویژه بانکها و صرافیها موظف به ارسال اطلاعات ماده (۲۸) به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران می‌باشند. عدم ارسال اطلاعات، ارسال ناقص و نادرست اطلاعات، خردکردن معاملات به مبالغ کمتر از سقف مقرر ممنوع بوده و با متخلف یا متخلفان مطابق مقررات رفتار خواهد شد.

ماده ۳۱- تمامی اشخاص مشمول موظفند با اتخاذ تدابیر و اقدامات لازم از رعایت مقررات مبارزه با پولشویی در شعب و نمایندگیهای خارج از کشور خود اطمینان حاصل نمایند.

ماده ۳۲- اشخاص مشمول موظفند در معاملات خود با کشورها و مناطقی که از سوی شورا اعلام می‌گردد، مراقبت لازم را به عمل آورند.

فصل ششم - نگهداری سوابق و اطلاعات

ماده ۳۳- تمامی اشخاص مشمول مکلفند مدارک مربوط به سوابق معاملات و عملیات مالی (اعم از فعال و غیرفعال) و نیز مدارک مربوط به سوابق شناسایی ارباب رجوع هنگام ارائه خدمات پایه را به صورت فیزیکی و یا سایر روشهای قانونی، حداقل به مدت پنج سال بعد از پایان عملیات نگهداری کنند. هیئت تسویه اشخاص حقوقی مشمول، در صورت انحلال نیز موظف به نگهداری اسناد تا پنج سال پس از رویداد مالی هستند.

تبصره ۱- سوابق و مدارک موضوع این ماده باید به گونه‌ای ضبط و نگهداری شود که در صورت درخواست واحد اطلاعات مالی و سایر مراجع ذی‌ربط، اطلاعات آن اسناد در ظرف زمانی مذکور در ماده (۱۹) قابل دسترسی باشد. ارائه اصل اسناد و مدارک، در صورت درخواست واحد اطلاعات مالی و سایر مراجع ذی‌ربط، باید حداکثر ظرف یک ماه صورت پذیرد. مسئولیت جستجو و ارائه اسناد با شخص مشمول است.

تبصره ۲- اسناد مذکور باید قابلیت بازسازی معاملات را در صورت نیاز ایجاد نماید.

تبصره ۳- این ماده ناقض سایر مقرراتی که نگهداری اسناد را بیش از مدت یادشده الزامی ساخته است، نیست.

ماده ۳۴- اشخاص مشمول موظفند سیستمهای اداری و مالی خود را به گونه‌ای سامان دهند که تمامی حسابها و پرونده‌های یک شخص، مرتبط و قابل شناسایی و بررسی باشد.

فصل هفتم - آموزش

ماده ۳۵- تمامی اشخاص مشمول موظفند با همکاری دبیرخانه ترتیبات لازم جهت برقراری دوره‌های آموزشی بدو خدمت و ضمن خدمت کارکنان زیرمجموعه خود را فراهم نمایند. این دوره‌ها باید در جهت آشنایی با قانون، آیین‌نامه و دستورالعملهای مربوط، نحوه عملکرد پولشویان و به ویژه آخرین شگردهای پولشویان در استفاده از خدمات اشخاص مشمول و چگونگی محو منشأ مجرمانه وجوه باشد. طی نمودن دوره‌های یادشده برای ادامه

خدمات کارکنان اشخاص مشمول در مشاغل ذی ربط الزامی است و سوابق دوره‌های مذکور باید در پرونده پرسنلی درج گردد.

ماده ۳۶- کارگروه‌های مسئول مبارزه با پولشویی در اشخاص مشمول موظفند با هماهنگی دبیرخانه نسبت به توجیه و آموزش عمومی و اطلاع‌رسانی به ارباب رجوع در مورد مزایای اجرای قانون برای مردم و تکالیف عمومی ارباب رجوع در این باره به نحو مناسب اقدام و گزارش آن را به دبیرخانه ارسال نمایند.

فصل هشتم - سایر موارد

ماده ۳۷- دبیرخانه در وزارت امور اقتصادی و دارایی تشکیل می‌شود و عهده‌دار وظایف زیر خواهد بود:

- ۱- انجام امور اداری مربوط به تشکیل جلسات شورا، ابلاغ و پیگیری مصوبات
- ۲- حضور فعال در مجامع بین‌المللی و تشریح اقدامات کشور در مبارزه با پولشویی
- ۳- پیگیری اجرا و اخذ گزارش عملکرد اشخاص مشمول، نظارت و بازرسی (دوره‌ای، اتفاقی و موردی) از اشخاص مشمول به منظور اطمینان از اجرای آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مصوب در حوزه مسئولیت اشخاص مشمول و مشاغل غیرمالی مشمول و تهیه گزارش اجرای قانون و مقررات مربوط هر شش ماه یک بار و ارسال به شورا.
- ۴- رتبه‌بندی سالانه اشخاص مشمول در مورد میزان رعایت مقررات مربوط به پولشویی و در صورت تصویب شورا، اعلام عمومی آن.
- ۵ - پاسخگویی به مراجع ذیصلاح، اعلام مواضع، تبلیغات، پشتیبانی از دیدارگاه الکترونیک دبیرخانه و توجیه عمومی مردم با هماهنگی مراجع مسئول.
- ۶ - هماهنگی در تشکیل دوره‌های آموزشی در داخل و خارج کشور و تدوین و انتشار جزوات آموزشی.
- ۷- برنامه‌ریزی سالانه اجرای قانون و آیین‌نامه‌های ذی ربط توسط مجریان و اشخاص مشمول.

۸ - حمایت مادی و معنوی از اشخاص مشمول و کارکنان ذی ربط که در راستای انجام وظایف خود در اجرای مقررات مبارزه با پولشویی مورد شکایت و تعرض ارباب رجوع قرار گیرند.

۹- به روزرسانی آیین نامه ها و دستورالعملهای ذی ربط از طریق مراجع قانونی.

۱۰- تهیه پیش نویس آیین نامه های لازم و اعلام نظر در مورد دستورالعملهای پیشنهادی اشخاص مشمول.

۱۱- اعلام راهها و فرآیندهای جدید پولشویی و تأمین مالی تروریسم در کشور و پیشنهاد اصلاح آیین نامه ها و دستورالعملها در صورت نیاز.

ماده ۳۸- واحد اطلاعات مالی به منظور انجام اقدامات زیر در وزارت امور اقتصادی و دارایی تشکیل می گردد:

۱- جمع آوری و اخذ اطلاعات معاملات مشکوک

۲- ارزیابی، بررسی و تحلیل اطلاعات گزارشها و معاملات مشکوک

۳- درج و طبقه بندی اطلاعات در سیستمهای مکانیزه

۴- اعلام مشخصات اشخاص دارای سابقه پولشویی و یا تأمین مالی تروریسم به اشخاص مشمول جهت مراقبت بیشتر و یا قطع همکاری، در صورت درخواست مراجع ذی ربط.

۵ - تأمین اطلاعات تحلیل شده مورد نیاز مراجع قضایی، ضابطان و دستگاههای مسئول مبارزه با تروریسم در کشور در صورت درخواست مراجع ذی ربط.

۶ - تهیه آمارهای لازم از اقدامات صورت گرفته در جریان مبارزه با پولشویی.

۷- تهیه نرم افزارها و سیستمهای اطلاعاتی مورد نیاز.

۸- تأمین امنیت اطلاعات جمع آوری شده.

۹- تبادل اطلاعات با سازمانها و نهادهای بین المللی طبق مقررات.

۱۰- جمع آوری و اخذ تجارب بین المللی.

۱۱- ارسال گزارشهایی که به احتمال قوی صحت دارد یا محتمل آن از اهمیت برخوردار است به دستگاه قضایی.

۱۲- پیگیری گزارشهای ارسالی در مراجع قضایی.

۱۳- تهیه پیش نویس برنامه سالانه واحد اطلاعات مالی جهت تصویب شورا.

۱۴- پاسخ به استعلام اشخاص مشمول در اسرع وقت.

۱۵- اعلام نظر در مورد صلاحیت تخصصی مسئولان واحدهای مبارزه با پولشویی

پیشنهادی از سوی مدیران اشخاص مشمول.

ماده ۳۹- نصب و عزل دبیر با پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی، تصویب شورا و حکم وزیر امور اقتصادی و دارایی صورت خواهد گرفت. واحد اطلاعات مالی زیر نظر دبیر به انجام وظایف محول شده خواهد پرداخت. تمامی پستهای دبیرخانه، واحد اطلاعات مالی و واحدهای زیرمجموعه، مشاغل حساس محسوب شده و تابع مقررات مربوط خواهند بود.

ماده ۴۰- معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور موظف است به پیشنهاد شورا ظرف سه ماه ساختار سازمانی و شرح وظایف دبیرخانه و سایر واحدهای مورد نیاز را با ملاحظه تأمین نیروی انسانی مجرب جهت اجرای کامل قانون و افزایش حداقل در تشکیلات اداری ابلاغ نماید. تمامی دستگاههای اجرایی موظفند نسبت به تأمین نیروهای متخصص و مجرب با وزارت امور اقتصادی و دارایی همکاری داشته باشند.

ماده ۴۱- شورا می تواند کارگروه خاصی را تعیین نماید تا بر حسن اجرای وظایف و تکالیف محول شده به دبیرخانه و واحد اطلاعات مالی نظارتی داشته و گزارش بازرسیهای خود را به شورا ارائه نمایند.

ماده ۴۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی مسئول تأمین امکانات لازم و پشتیبانی مورد نیاز واحد اطلاعات مالی و دبیرخانه خواهد بود.

ماده ۴۳- تمامی اشخاص مشمول موظفند ظرف سه ماه پس از ابلاغ این آیین نامه نسبت به تهیه پیش نویس دستورالعملهای لازم برای اجرای قانون و این آیین نامه و به ویژه دستورالعمل تشخیص عملیات و معاملات مشکوک اقدام و به دبیرخانه ارسال نمایند.

دستورالعملهای مذکور و تغییرات احتمالی آنها در آینده، پس از تصویب در شورا باید ظرف سه ماه به تمامی کارکنان تحت امر اشخاص مشمول ابلاغ و آموزشهای لازم به آنها داده شود.

تبصره - در مورد مشاغل غیرمالی، وزارت بازرگانی با همکاری اتاقهای بازرگانی و تعاون و اتحادیه‌های صنفی به درخواست شورا اقدام خواهند نمود.

ماده ۴۴- یک ماه پس از ابلاغ این آیین‌نامه، پرداخت وجه نقد بیش از سقف مقرر در هر روز، توسط اشخاص مشمول (به ویژه مؤسسات اعتباری)، به ارباب رجوع ممنوع است. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است تدابیر و ساز و کار لازم را جهت تسهیل امور فراهم سازد.

ماده ۴۵- تمامی اشخاص مشمول مکلفند هنگام صدور مجوز یا تمدید مجوزهای قبلی برای مشاغل غیرمالی در بخشهای مختلف، از متقاضیان تعهدات لازم را برای اجرای قانون و آیین‌نامه‌های مبارزه با پولشویی و تأمین مالی تروریسم اخذ و در پرونده آنها بایگانی نمایند. درج این تعهد در مواردی که شورا اعلام می‌کند، می‌تواند در اساسنامه اشخاص حقوقی نیز الزامی شود.

ماده ۴۶- در صورت ضرورت، شورا ضوابط و دستورالعملهای لازم برای حسن اجرای این آیین‌نامه را تصویب و از طریق دبیرخانه به مبادی، مراجع و اشخاص و صنوف ذی‌ربط ابلاغ خواهد نمود.

ماده ۴۷- تمامی اشخاص مشمول موظفند اطلاعات مورد درخواست واحد اطلاعات مالی در موضوع مبارزه با پولشویی را به نحوی که آن واحد تعیین کند جهت انجام وظایف محول شده تأمین نمایند.

ماده ۴۸- به منظور سهولت دسترسی به اطلاعات مشتریان و احراز صحت اسناد و اطلاعات ارائه شده از سوی افراد، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است نسبت به راه‌اندازی سامانه اطلاعات مشتریان مشتمل بر اطلاعات زیر اقدام نماید:
الف - اطلاعات ثبتی و صورتهای مالی مشتریان (حقوقی و حقیقی).

ب - اطلاعات شماره حسابها و تسهیلات ارائه شده به آنان و موارد سررسید و معوق شده (موضوع دستورالعمل تنظیم فرمهای اعطای تسهیلات و تعهدات بانکی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران).

ج - اطلاعات چکهای برگشتی.

د - اطلاعات مربوط به اظهارنامه مالیاتی مشتریان.

ه - اطلاعات محکومیتها و سفته‌های واخواستی اشخاص حقیقی و حقوقی که اسامی آنها در سیستم ثبت شده است.

و - اطلاعات سجلی ارائه شده توسط مشتریان.

ماده ۴۹ - معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور موظف است بودجه مورد نیاز اجرای این آیین‌نامه را در سال اول تا سقف ده میلیارد (۱۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل اعتبارات مقرر در قانون بودجه تأمین و در سالهای بعد به میزان مورد نیاز در لایحه بودجه کل کشور منظور نماید.

این تصویب‌نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۱۱ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.
(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۹ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۸)

۵. آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی)

۱ - در راستای اجرای ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه مبنی بر مجوز تشکیل مؤسسات غیردولتی خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی)، وزیر وقت کشور و رئیس شورای امنیت، طی نامه شماره ۱۰۸۲۴/۱۳/۶/ه ش مورخ ۱۳۸۵/۵/۴ آیین‌نامه اجرایی ماده مذکور را تهیه و جهت سیر مراحل، تقدیم نمود.

۲ - ستاد کل نیروهای مسلح طی چندین جلسه کارشناسی با حضور نمایندگان شورای امنیت و وزارت کشور، ناجا، ساحفا ناجا، دفتر عمومی حفاظت اطلاعات فرماندهی معظم کل

قوا، آیین‌نامه اجرایی مذکور را در چند مرحله بررسی نمود. پس از دریافت نظریه دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی و بررسی نهائی، مراتب طی گردشکار شماره ۷۴۳۶۶ مورخ ۱۳۸۸/۵/۱ تقدیم فرماندهی معظم کل قوا گردید.

بموجب اوامر مقام معظم رهبری و فرمانده کل قوا در تاریخ ۱۳۸۸/۸/۱۷ مقرر است:

« پیشنهاد ستاد کل با آیین‌نامه اصلاحی ریاست ستاد کل، ابلاغ شود.»

۳- در اجرای اوامر صادره، آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه به شرح پیوست ابلاغ می‌گردد، خواهشمند است دستور فرمایید نسبت به اجرای آن با رعایت موارد ذیل اقدام نمایند:

الف) ارتباط کاری مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی فقط می‌بایست از طریق ناجا (مرکز انتظام یا قسمتهای مشابه در فرماندهی انتظامی استانها و شهرستانها) صورت پذیرد و از برخوردهای متعدد پرهیز شود.

ب) مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی) و دفاتر خدمات الکترونیک موجود می‌بایست ظرف مدت ۶ ماه با این آیین‌نامه تطبیق داده شوند. در غیراین صورت ناجا از ادامه فعالیت آنها جلوگیری به عمل آورد.

ج) ناجا در اولین فرصت شرح فعالیتهای دفاتر خدمات الکترونیک و ساز و کارهای لازم و تعامل بین آنها و ناجا را با اخذ نظر وزارت کشور و ساحفاناجا برای تأیید به ستاد کل نیروهای مسلح ارسال نماید.

د) ناجا گزارش وضعیت و عملکرد مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی) و دفاتر الکترونیک را در سال اول هر ۳ ماه یک بار و در سالهای بعد هر ۶ ماه یک بار به ستاد کل ارسال نماید.

هـ) کارکنان مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی) و دفاتر خدمات الکترونیک ضابط دادگستری محسوب نمی‌شوند و امور مربوط به جرائم مشهود و غیرمشهود توسط سلسله مراتب ذیربط ناجا و مطابق مقررات کارسازی می‌شود.

رئیس ستاد کل نیروهای مسلح - سرلشکر بسیجی دکتر سیدحسن فیروزآبادی

آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
مؤسسات خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی)

ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی:
پس از موافقت فرماندهی کل نیروهای مسلح، به وزارت کشور اجازه داده می‌شود از
طریق نیروی انتظامی نسبت به اعطای مجوز فعالیت به متقاضیان تشکیل مؤسسات غیردولتی
خدمات حفاظتی و مراقبتی و واگذاری بخشی از خدمات انتظامی و حفاظتی به مؤسسات مذکور
با حفظ کنترل و نظارت دقیق براساس آیین‌نامه اجرایی که به پیشنهاد وزارت کشور و تأیید
فرماندهی کل نیروهای مسلح به تصویب شورای امنیت کشور می‌رسد، اقدام نماید.

بسمه تعالی

پیش‌گفتار

موضوع مشارکت مردم در عرصه‌های مختلف زندگی اجتماعی، سابقه‌ای به قدمت عمر
بشر دارد. انسان در طول تاریخ همواره به صورت جمعی زندگی کرده است و در قالب
گروه‌های مختلف حیات اجتماعی متفاوتی از خود به نمایش گذاشته است.
از مصادیق بارز این مشارکت در کشور ما حضور آگاهانه، مردم ایران در پیروزی انقلاب
اسلامی و صحنه‌های اجتماعی و سیاسی مانند هشت سال دفاع مقدس می‌باشد.
با توجه به این واقعیت، نیروی انتظامی به عنوان متولی نظم و امنیت می‌تواند از این
انرژی بالقوه مردمی استفاده نماید و رویکرد امنیت پایدار و مردمی و افزایش نقش ارزنده
مشارکت مردم در تقویت امنیت عمومی بیشتر مورد توجه قرار گیرد.
سند چشم‌انداز بیست ساله جمهوری اسلامی ایران بر تحقق جامعه امن تأکید کرده
است.

ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جمهوری اسلامی ایران نیز اجازه واگذاری بخشی از خدمات انتظامی و حفاظتی را به مؤسسات غیردولتی با حفظ کنترل و نظارت دقیق پلیس و مدیریت بر نحوه فعالیتهای بخش غیردولتی داده است که در زمینه‌های مختلف از حضور شبگردان و نگهبانان در محلات و مجتمع‌های مسکونی، تجاری و صنعتی تا طراحی، نصب و پشتیبانی سیستم‌های حفاظتی و واردات، تولید، توزیع و نصب سیستم‌های حفاظتی الکترونیکی هشداردهنده در کشور را ساماندهی نماید و این فعالیت‌ها را عنوانی^۱ یکی از اقدامات اساسی پلیس در پیشگیری از وقوع جرم در دستور کار قرار دهد. در این راستا آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه برابر مستندات قانونی و نظارت کارشناسان امنیتی، انتظامی، قضایی و حقوقی مشتمل بر پیش‌گفتار، ۵ فصل، ۳۹ ماده ۳۸ تبصره تنظیم شده است.

فصل اول « کلیات »

ماده ۱- مقدمه

در اجرای ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه که مقرر می‌دارد: «پس از موافقت فرماندهی کل نیروهای مسلح، به وزارت کشور اجازه داده می‌شود از طریق نیروی انتظامی نسبت به اعطای مجوز فعالیت به متقاضیان تشکیل مؤسسات غیردولتی خدمات حفاظتی و مراقبتی و واگذاری بخشی از خدمات انتظامی و حفاظتی به مؤسسات مذکور با حفظ کنترل و نظارت دقیق براساس آیین‌نامه اجرایی که به پیشنهاد وزارت کشور و تأیید فرماندهی کل نیروهای مسلح به تصویب شورای امنیت کشور می‌رسد، اقدام نماید. ضوابط و مقررات تشکیل مؤسسات مزبور و چگونگی تعامل آنها با ناجا، سازمانها، ادارات و ارگانهای ذیربط برابر مفاد این آیین‌نامه خواهد بود.

۱. عبارت «به عنوان» صحیح است.

ماده ۲- هدف

ارتقاء ظرفیت و توان ناجا در پیشگیری از وقوع جرایم و ارائه خدمات انتظامی، حفاظتی و مراقبتی به مردم.

ماده ۳- منظور

الف - تقویت امنیت عمومی و پیشگیری از وقوع جرایم با بهره‌گیری از تجهیزات و فناوری‌های نوین و نیروی مردمی.

ب - جلب مشارکت مردم در برقراری امنیت عمومی.

ج - افزایش احساس امنیت در جامعه با گسترش حضور عوامل حفاظتی و انتظامی و بهره‌گیری از متخصصان و صاحب نظران با تجربه نیروهای مسلح و دستگاههای امنیتی.

د - بهره‌گیری از ظرفیت‌های بخش غیردولتی در بخشی از امور اجرایی خدمات انتظامی.

هـ - تسهیل و تسریع در ارائه خدمات اداری، انتظامی، حفاظتی و مراقبتی به مردم.

ماده ۴- اختصارات:

الف - ستاد کل: به جای ستاد کل نیروهای مسلح.

ب - شاک: به جای شورای امنیت کشور.

ج - ناجا: به جای نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران.

د - ساحفاناجا: سازمان حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی ج.ا.

هـ - فا.استان: به جای فرماندهی انتظامی استان.

و - مرکز انتظام: به جای مرکز خدمات حفاظتی و مراقبتی ناجا.

ز - فا شهرستان: به جای فرماندهی انتظامی شهرستان.

ح - مؤسسه: به جای مؤسسه غیردولتی خدمات انتظامی (حفاظتی و مراقبتی).

تبصره - در صورت تغییر عناوین و ساختارهای مراجع فوق از نام‌های جدید و جایگزین

استفاده خواهد شد.

ماده ۵ - تعاریف

الف - خدمات انتظامی:

خدماتی که با ارائه آنها بخشی از انضباط عمومی در جامعه و استقرار نظم محقق می‌شود مانند گذرنامه، گواهینامه، اجرائیات راهنمایی و رانندگی، وظیفه عمومی و تشخیص هویت.

ب - خدمات حفاظتی و مراقبتی:

مراقبت و نگهبانی از اماکن، تأسیسات و تسهیلات فاقد رده حفاظتی، کنترل تردد در این گونه اماکن و تأمین امنیت جابجایی اموال و اسناد بهادر و سایر فعالیتهایی که صرفاً جنبه‌ی حفاظت فیزیکی دارد.

ج - مرکز انتظام:

بخشی از پلیس پیشگیری ناجا است که صدور مجوز فعالیت مؤسسات خدمات حفاظتی و مراقبتی مندرج در این آیین‌نامه و اعمال کنترل و نظارت دقیق بر فعالیت آنها را (در استانها و شهرستانها توسط رده مربوط) برعهده دارد.

د - مؤسسات خدمات حفاظتی و مراقبتی:

به مؤسسات غیردولتی اطلاق می‌شود که برابر قوانین و مقررات جاری و ضوابط مندرج در این آیین‌نامه تشکیل و پس از ثبت، تحت نظارت و کنترل ناجا، مجاز به فعالیت حفاظتی و مراقبتی به شرح مندرج در این آیین‌نامه خواهند بود.

هـ - دفاتر خدمات انتظامی (دفتر خدمات الکترونیک پلیس یا پلیس + ۱۰) :

دفاتر و مؤسساتی هستند که به منظور ارائه بخشی از خدمات انتظامی همچون دریافت و تحویل مدارک و اسناد گواهینامه، گذرنامه، اجرائیات راهنمایی و رانندگی و وظیفه عمومی و تشخیص هویت برابر مقررات تشکیل می‌شوند.

و - کارفرما:

اشخاص حقیقی و حقوقی که در قالب قرارداد منعقد با مؤسسات موضوع این آیین‌نامه خدمات حفاظتی و مراقبتی دریافت خواهند کرد.

ز - کارکنان:

کارکنان به افرادی اطلاق می‌شود که در امور اداری و اجرایی مؤسسات و دفاتر شاغل خواهند شد و نگهبانان و مراقبان افرادی هستند که برابر ضوابط مندرج در این آیین‌نامه توسط مؤسسات بکارگیری شده و براساس قرارداد منعقد و وظیفه برقراری امور حفاظتی و مراقبتی را عهده‌دار هستند.

فصل دوم « شرایط تشکیل و رتبه‌بندی مؤسسات »

ماده ۶ - مؤسسات در امور خدمات حفاظتی و مراقبت از اماکن و تأسیسات فاقد طبقه‌بندی حفاظتی، نصب و توزیع واردات و صادرات تجهیزات ایمنی و امنیتی، مشاوره و آموزش عوامل اجرایی، حمل پول و اوراق بهادار فعالیت می‌نمایند.

ماده ۷ - مؤسسات مشمول این آیین‌نامه با شخصیت حقوقی غیردولتی در چارچوب قانون تجارت تشکیل می‌شوند و باید دارای هیئت مدیره و مدیرعامل باشند.

تبصره - نمونه اساسنامه مؤسسات توسط ناجا در چارچوب قوانین کشور و مفاد این آیین‌نامه تهیه و به تأیید وزیر کشور خواهد رسید. ثبت و تغییرات ثبتی این مؤسسات مطابق اساسنامه نمونه و با رعایت ضوابط این آیین‌نامه خواهد بود.

ماده ۸ - شرایط مؤسسين و اعضای هیئت مدیره، مدیران، کارکنان و نگهبان‌ها: مؤسسين، رؤسا، مدیران، اعضاء هیئت مدیره، کارکنان، نگهبان‌ها و مراقبان مؤسسات موضوع این آیین‌نامه، باید واجد شرایط زیر باشند:

الف - داشتن تابعیت ایرانی.

ب - اعتقاد به مبانی جمهوری اسلامی ایران و قانون اساسی.

ج - نداشتن سابقه عضویت و وابستگی به احزاب و گروه‌های سیاسی ضدانقلاب، معاند و غیرقانونی و نداشتن سابقه سوء امنیتی (با تأیید مراجع ذیصلاح).

د - نداشتن سوء شهرت به تشخیص ناجا.

ه - نداشتن سوء پیشینه کیفری مؤثر براساس اسناد موجود در مبادی ذیربط ناجا.

- و - نداشتن اعتیاد به مواد مخدر و مواد روان گردان با تأیید واحدهای بهداشتی و درمانی تعیین شده توسط ناجا.
- ز - داشتن سلامت جسمی و روانی برابر تأیید واحدهای درمانی تعیین شده توسط ناجا (به نحوی که توانایی انجام وظایف محوله را داشته باشد).
- ح - داشتن کارت پایان خدمت و یا معافیت برای افراد ذکور.
- ط - داشتن حداقل مدرک تحصیلی دیپلم برای کارکنان و خواندن و نوشتن برای نگهبان‌ها و سایر نیروهای شاغل در مؤسسه.
- ی - اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل علاوه بر شرایط عمومی فوق باید دارای شرایط اختصاصی زیر نیز باشند:
- داشتن حداقل ۱۵ سال سابقه کار در نیروهای مسلح برای مدیرعامل یا رئیس هیئت مدیره ضروری است.
- مدیرعامل و اعضای هیئت مدیره مؤسسات فقط می‌توانند در یک مؤسسه عضویت داشته باشند.
- داشتن حداقل ۳۵ سال سن و مدرک تحصیلی فوق‌دیپلم (یا معادل آن در نیروهای نظامی و انتظامی) برای مدیرعامل و هیئت مدیره ضروری است.
- داشتن صلاحیت‌های حرفه‌ای برای مدیرعامل مؤسسات با تأیید مرکز انتظام یا رده انتظامی مربوط به تناسب نوع و محدوده کار مؤسسه.
- اخراج‌شدگان از دستگاه‌های کشوری و لشکری نمی‌توانند عضو هیئت مدیره یا مدیرعامل مؤسسات باشند.
- اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل مؤسسات نباید در دستگاه‌ها، مؤسسات و نهادهای دولتی (کشوری، لشکری) و نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی اشتغال داشته باشند.
- تبصره ۱- تعداد اعضای هیئت مدیره حداقل ۵ و حداکثر ۷ نفر و عضویت بیش از دو نفر از اعضای یک خانواده (در طبقه اول) در هیئت مدیره مؤسسه ممنوع است.

تبصره ۲- در شرایط مساوی، ایثارگران، رزمندگان، بسیجیان فعال و بازنشستگان انتظامی، نظامی و امنیتی و فرزندان آنها برای تأسیس و بکارگیری و مدیریت در مؤسسات اولویت دارند. ماده ۹- پیگیری احراز صلاحیتهای مذکور در ماده ۸ برای مؤسسين، رؤسا و اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل مؤسسات برعهدهی مرکز انتظام ناجا یا واحدهای ذیربط در استانها یا شهرستانها خواهد بود و در مورد سایر کارکنان مؤسسه در چارچوب مقرراتی که ناجا ابلاغ می نماید برعهده مدیرمؤسسه مربوط می باشد و ناجا بر حُسن اجرای آن نظارت می کند. تبصره ۱- مرکز انتظام ناجا یا واحدهای ذیربط در استانها و شهرستانها موظفند درخصوص تأیید صلاحیت مؤسسين، رؤسا، اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل نظریه ساحفاناجا را اخذ و ملاک عمل قرار دهند.

تبصره ۲- چنانچه هریک از مؤسسين، رؤسا و اعضای هیئت مدیره و مدیرعامل یا کارکنان مؤسسات بنا به نظر ساحفاناجا فاقد هر یک از شرایط مندرج در ماده ۸ تشخیص داده شدند مجاز به ادامه فعالیت در مؤسسه نخواهند بود.

ماده ۱۰- اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و ادارات تابعه آن در استانها و مناطق آزاد در صورتی می توانند نسبت به ثبت مؤسسات موضوع این آیین نامه اقدام کنند که این مؤسسات قبلاً از ناجا (مرکز انتظام یا رده های مربوط در استان و شهرستان) مجوز مربوط را دریافت کرده باشند و اساسنامه مؤسسات به تأیید رده مربوط ناجا رسیده باشد.

ماده ۱۱- به مؤسسات با توجه به نوع فعالیت و توانمندی آنها و براساس ضوابط و استانداردهای مصوب و دستورالعملی که توسط ناجا تهیه و به تصویب وزیر کشور می رسد، پروانه فعالیت در سه رتبه به شرح ذیل اعطاء می گردد:

رتبه سوم: حفاظت از اماکن و تأسیسات خصوصی و دولتی فاقد طبقه بندی حفاظتی از قبیل محلات، مجتمع های مسکونی، تجاری، صنعتی، شعب غیرمادر بانکهای خصوصی، مؤسسات مالی و اعتباری، صندوقهای قرض الحسنه، اماکن تفریحی، فرهنگی، آموزشی، ورزشی، درمانی، زمین ها و تأسیسات کشاورزی، سیلوها، انبارهای کالا و پروژه های عمرانی.

رتبه دوم: علاوه بر موارد مندرج در رتبه سوم، حفاظت از شعب غیرمادر بانکهای دولتی، توزیع و نصب سامانه‌های حفاظتی و مراقبتی الکترونیکی، حمل و نقل پول و اوراق بهادار مربوط به شعب غیرمادر بانکها (دولتی و غیردولتی) و مؤسسات مالی و اعتباری و صندوقهای قرض‌الحسنه و اسناد و اشیاء بهادار.

رتبه یکم: علاوه بر موارد مندرج در رتبه سوم و دوم، مراقبت از گردشگران، طراحی و مشاوره در زمینه طرحهای حفاظتی، تولید، واردات و صادرات اقلام، تجهیزات و سامانه‌های حفاظتی و مراقبتی الکترونیکی و آموزش نیروی انسانی مرتبط با موضوع این آیین‌نامه.

تبصره ۱- در کلیه امور مذکور در رتبه‌های سه‌گانه، از کارکنان غیرمسلح استفاده می‌شود و در صورت نیاز به نیروی مسلح براساس ماده ۲۷ این آیین‌نامه اقدام می‌شود.

تبصره ۲- با توجه به وظایف قانونی ناجا، محدوده‌ی وظایف و تعاملات مؤسسات با ناجا در انجام فعالیتهای مذکور در رتبه‌های فوق براساس کلیاتی که در دستورالعمل صدر این ماده تعیین می‌شود و بنا به مقتضیات زمانی و مکانی و در قالب طرحهای انتظامی (با رعایت ملاحظات امنیتی و حفاظت) توسط رده‌های ناجا به مؤسسات ابلاغ می‌شود.

تبصره ۳- مؤسسات مجاز به راه‌اندازی محافظین شخصی (بادی‌گارد) و یا دخالت در امور تحقیق در هر زمینه‌ای (کارآگاه خصوصی یا...) نمی‌باشند.

تبصره ۴- مؤسسات بدون هماهنگی ناجا حق تعطیلی، انتقال، صلح و واگذاری کلی یا جزئی، به صورت موقت یا دائم، مجوز و اختیارات خود را به اشخاص ثالث حقوقی یا حقیقی را ندارند.

تبصره ۵ - مؤسسات موظفند قراردادهای خود را رأساً انجام داده و حق واگذاری به غیر را ندارند.

فصل سوم « تکالیف مؤسسات »

ماده ۱۲- مؤسسات مشمول این آیین نامه موظفند حقوق و مزایای کارکنان و نگهبانان و مراقبان خود را مطابق قوانین موضوعه و از جمله قانون کار پرداخت و نیز نسبت به بیمه نمودن آنان وفق قوانین مربوط (کار و تأمین اجتماعی و...) اقدام نمایند.

ماده ۱۳- معاضدت حقوقی از کارکنان و نگهبانان و مراقبان در رابطه با کلیه دعاوی و شکایاتی که به سبب انجام وظیفه آنان ناشی می شود یا به نحوی با وظایف ایشان مرتبط است بر عهدهی مؤسسه مربوط می باشد.

تبصره ۱- در صورتی که کارکنان و نگهبانان و مراقبان در حین انجام وظیفه دچار صدمه جسمی و مالی یا هر نوع خسارت دیگر ناشی از انجام وظیفه شوند پرداخت آن بخش از هزینه ها (درمان، خسارت یا...) که توسط بیمه یا ضارب به هر دلیل پرداخت نشود بر عهده مؤسسه خواهد بود.

تبصره ۲- چنانچه کارکنان یا نگهبانان و مراقبان از طرف عناصر ضدانقلاب مورد تعرض واقع شوند که منجر به شهادت یا مجروحیت آنان شود برابر قوانین و مقررات جاری کشور در این خصوص اقدام خواهد شد.

ماده ۱۴- مؤسسات در قبال قرارداد منعقد در حوزه تعیین شده در قرارداد مسئولیت دارند و براساس قوانین و مقررات جاری کشور پاسخگوی خسارات وارده ناشی از قصور و تخلفات کارکنان و عوامل مؤسسه در برابر کارفرما می باشند.

تبصره ۱- عناوین و مصادیق تخلفات و قصور مؤسسات و چگونگی برخورد با هریک از آنها و اختیارات کمیسیونهای رسیدگی در محدوده مقررات عمومی کشور در قالب یک دستورالعمل توسط ناجا تهیه و پس از تصویب وزیر کشور ابلاغ و اجرا خواهد شد.

تبصره ۲- نمونه و الگوی قراردادهای مؤسسات با کارفرمایان توسط ناجا تهیه و در اختیار مؤسسات قرار خواهد گرفت. ناجا بر اجرای صحیح قراردادهای منعقد نظارت خواهد کرد.

تبصره ۳- مؤسسات می توانند مطابق مقررات کشور نسبت به بیمه نمودن موضوع قراردادهای اقدام نمایند.

تبصره ۴- مرجع رسیدگی به اختلافات کارفرمایان با مؤسسات، مراجع قضایی خواهند بود. در صورت رضایت طرفین، رده‌ی ذیربط ناجا می‌تواند به عنوان داور، طبق قوانین جاری کشور داوری و حکمیت نماید.

ماده ۱۵- مدیرعامل مؤسسه و متصدیان ارائه‌دهنده خدمات انتظامی، حفاظتی و مراقبتی موظفند به صورت مستمر و روزانه سایتهای خدمات الکترونیکی و صندوق پست الکترونیک خود را رؤیت کنند و از آخرین اطلاعات و دستورالعملهای صادره از ناجا مطلع شوند و آنها را اجرا نمایند. ناجا موظف است ظرف حداکثر ۷۲ ساعت اینگونه موارد را رسماً و کتباً به مؤسسات ابلاغ نماید.

تبصره - ناجا موظف است در ایجاد بسترهای ارتباطی و تبادل اطلاعات مربوط ضوابط و مقررات مندرج در آیین‌نامه امنیت فاوا و آیین‌نامه حفاظت اسناد و مدارک نیروهای مسلح را رعایت نماید.

ماده ۱۶- مؤسسات حق دخالت و پیگیری امور امنیتی و اطلاعاتی و انتظامی و قضایی و فعالیتهای خارج از مفاد این آیین‌نامه را ندارند و هرگاه در حین انجام وظیفه به این امور برخورد نمایند، موظفند مراتب را بدون فوت وقت به ناجا گزارش نمایند.

تبصره - تخطی از این ماده موجب طرح موضوع در کمیسیون رسیدگی به تخلفات خواهد بود و در صورت وقوع جرم به مراجع قضایی ارجاع خواهد شد.

ماده ۱۷- هیئت مدیره، مدیرعامل، کلیه کارکنان و نگهبانان و مراقبان مؤسسات موظفند علاوه بر اجرای دقیق قوانین و مقررات کشور، طرح تکریم ارباب رجوع و رعایت شئون اسلامی در محیط کار، ضوابط و دستورالعملهای انضباطی و اجرایی را که ناجا در چارچوب این آیین‌نامه تهیه و ابلاغ می‌کند اجرا نمایند. مسئولیت این امور مستقیماً به عهده مدیرعامل و اعضای هیئت مدیره خواهد بود.

ماده ۱۸- مؤسسات موظفند نسبت به تأمین لباس، تجهیزات و کارت شناسایی نگهبانان و مراقبان اقدام نمایند.

تبصره ۱- نوع، شکل، رنگ، علائم لباس و کارت شناسایی کارکنان، نگهبانان و مراقبان توسط ناجا تعیین و ابلاغ خواهد شد. همچنین تجهیزات شخصی نگهبانان در چارچوب ختمی‌های مصوب شاک توسط ناجا تعیین می‌گردد.

تبصره ۲- کارت شناسایی مدیرعامل و اعضای هیئت مدیره مؤسسات توسط مرکز انتظام صادر خواهد شد و در صورت انفکاک از مسئولیت کارت شناسایی باید به ناجا عودت شود.

تبصره ۳- مؤسسات موظفند به محض قطع همکاری هریک از کارکنان و نگهبانان نسبت به دریافت و استرداد کارتهای شناسایی صادره اقدام نمایند.

تبصره ۴- استفاده از لباس و تجهیزات خاص، توسط کارکنان، نگهبانان و مراقبان فقط به هنگام انجام وظیفه مجاز خواهد بود.

تبصره ۵- کلیه کارتهای شناسایی مورد استفاده در مؤسسات توسط ساحفاناجا طراحی و چاپ خواهد شد و در اختیار مرکز انتظام برای صدور و یا تحویل به مؤسسات قرار می‌گیرد و تأمین هزینه آن بر عهده مؤسسه مربوط می‌باشد.

ماده ۱۹- مدیران عامل، اعضای هیئت مدیره، کارکنان و نگهبانان و مراقبان مؤسسات پس از احراز شرایط جذب، موظفند متناسب با رتبه ابلاغی ناجا، دوره‌های آموزشی موردنیاز را در مراکز آموزشی مورد تأیید ناجا طی نمایند و بکارگیری آنان منوط به ارائه گواهینامه طی دوره آموزشی یا کفایت آموزش از سوی ناجا خواهد بود.

تبصره ۱- دستورالعمل دوره‌های آموزشی توسط ناجا تهیه و ابلاغ می‌گردد و هزینه برگزاری آموزشها به عهده مؤسسات خواهد بود.

تبصره ۲- تا زمان شکل‌گیری مؤسسات تخصصی که قادر به ارائه آموزشهای مورد نیاز کارکنان و نگهبانان باشند، ناجا مجاز است آموزشهای لازم را ارائه نماید و هزینه‌های تمام شده را دریافت و عیناً در امور آموزشی مصرف نماید.

ماده ۲۰- مؤسسات موظفند موارد ذیل را مستمراً به مرکز انتظام یا واحدهای ذیربط ناجا در استانها یا شهرستانها گزارش نمایند:

الف - قراردادهای منعقد، تمدید شده، فسخ شده و یا خاتمه یافته با کارفرمایان.

- ب - فهرست اسامی کارکنان و نگهبانان جذب شده و یا منفک شده.
- ج - عناوین آموزشهای ارائه شده به نگهبانان و کارکنان به همراه ساعات آموزش.
- د - گزارش وقایع اتفاقیه در حوزه مسئولیت (مصادیق مربوط توسط ناجا تهیه و ابلاغ خواهد شد)

هـ - هرگونه تغییر در اعضاء هیئت مدیره و مدیرعامل (قبل از انجام تغییرات) تبصره - سایر گزارشهای لازم در زمینه وظایف محوله به مؤسسات، مطابق مقرراتی که ناجا ابلاغ می نماید تهیه و به مراجع ذیربط ارائه می شود.

ماده ۲۱- دستورالعمل سقف و ضوابط کلی هزینه های قابل دریافت مؤسسات بابت ارائه خدمات مورد نظر این آیین نامه و ضوابط کنترل و نظارت بر کار مؤسسات توسط ناجا تهیه و ابلاغ می شود. مؤسسات بابت اینگونه موارد وجهی پرداخت نمی کنند.

ماده ۲۲- هیچ گونه الزام و اجباری برای افراد و اشخاص حقیقی و حقوقی بمنظور عقد قرارداد با مؤسسات وجود ندارد و متخلفین تحت پیگرد قانونی قرار خواهند گرفت.

فصل چهارم « رسیدگی به تخلفات »

ماده ۲۳- عدم رعایت مفاد این آیین نامه، اساسنامه و دستورالعمل و ضوابط ابلاغی ناجا توسط مؤسسات، تخلف محسوب می شود و بمنظور رسیدگی به آن کمیسیونهای رسیدگی به تخلفات به شرح مواد آتی تشکیل و اقدامات لازم را بعمل خواهند آورد.

عناوین و مصادیق تخلفات و چگونگی برخورد با هر یک از آنها و اختیارات کمیسیونهای رسیدگی در محدوده مقررات عمومی کشور در قالب یک دستورالعمل توسط ناجا تهیه و پس از تصویب وزیر کشور ابلاغ و اجرا خواهد شد.

ماده ۲۴- کمیسیون بدوی رسیدگی به تخلفات مؤسسات در استان مرکب از افراد ذیل می باشد:

رئیس کمیسیون

الف - فا استان یا جانشین وی

ب - نماینده استانداری عضو کمیسیون

- ج - نماینده دادستان عمومی و انقلاب استان عضو کمیسیون
- د - رئیس حفاظت اطلاعات فا استان عضو کمیسیون
- هـ - رئیس پلیس پیشگیری فا استان عضو و دبیر کمیسیون
- تبصره ۱- در مواردی که موضوع کمیسیون نیاز به حضور کارشناسان تخصصی یا سایر مسئولین ذیربط داشته باشد، از آنان بعنوان مشاور دعوت بعمل خواهد آمد.
- تبصره ۲- در شهرستان‌هایی که دارای چندین مؤسسه هستند با تشخیص کمیسیون تجدیدنظر، کمیسیون مستقل، قابل تشکیل می‌باشد که با ترکیب و وظایف مشابه کمیسیون استان فعالیت خواهند نمود.
- ماده ۲۵- کمیسیون بدوی با حضور مدیرعامل یا نماینده قانونی مؤسسه تشکیل جلسه داده و پس از استماع اظهارات وی و بررسی‌های لازم چنانچه وقوع تخلف را محرز دانست می‌تواند در چارچوب دستورالعمل ماده ۲۳ نسبت به صدور رأی در موارد ذیل اقدام نماید:
- الف - تذکر کتبی با درج در پرونده
- ب - اعمال محدودیت و یا ممنوعیت در عقد قراردادهای جدید
- ج - تنزیل موقت رتبه فعالیت مؤسسه
- د - تنزیل دائم، عدم تمدید، ابطال و لغو موقت یا دائم پروانه فعالیت مؤسسه
- تبصره ۱- مدت و میزان اعمال تنبیهات مذکور در چارچوب دستورالعمل ماده ۲۳ توسط کمیسیون تعیین می‌گردد.
- تبصره ۲- رأی صادره در مورد بندهای (الف، ب و ج) قطعی و لازم‌الاجرا است ولی در مورد بند (د) محکوم علیه می‌تواند ظرف ۲۰ روز از تاریخ ابلاغ از کمیسیون تجدیدنظر تقاضای رسیدگی نماید. کمیسیون مذکور موظف است حداکثر ظرف دو ماه تشکیل جلسه دهد و موضوع را بررسی و رأی نهایی را اتخاذ و ابلاغ نماید.
- تبصره ۳- در صورتی که مدیرعامل یا نماینده قانونی وی پس از ۲ بار دعوت در کمیسیون بدوی شرکت ننمود، کمیسیون بدوی غیاباً موارد را بررسی و مبادرت به صدور رأی خواهد کرد. این رأی پس از ابلاغ ظرف ۱۰ روز قابل واخواهی در کمیسیون بدوی می‌باشد.

ماده ۲۶- کمیسیون تجدیدنظر رسیدگی به تخلفات مؤسسات با عضویت اشخاص ذیل در پلیس پیشگیری ستاد ناجا تشکیل و وظیفه آن رسیدگی و اتخاذ تصمیم نسبت به آراء قابل تجدیدنظر کمیسیونهای بدوی خواهد بود:

الف - رئیس پلیس پیشگیری ناجا رئیس کمیسیون

ب - نماینده دادستان عمومی و انقلاب کل کشور عضو کمیسیون

ج - نماینده معاونت امنیتی و انتظامی وزارت کشور عضو کمیسیون

د - نماینده ساحقا ناجا عضو کمیسیون

هـ - رئیس مرکز انتظام ناجا عضو و دبیر کمیسیون

تبصره ۱- کمیسیون تجدیدنظر می تواند عنداللزوم از مدیرعامل و یا نماینده قانونی مؤسسه برای استماع اظهارات آنان دعوت بعمل آورده و سپس اعلام نظر نماید.

تبصره ۲- رأی صادره توسط کمیسیون تجدیدنظر قطعی و لازم الاجرا می باشد. ملاک تصمیم گیری در کمیسیونهای بدوی و تجدیدنظر آرای اکثریت اعضا (حداقل سه رأی) خواهند بود.

تبصره ۳- کمیسیونهای بدوی و تجدیدنظر می توانند حسب مورد از نماینده اداره ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی یا نمایندگان سایر دستگاهها و پلیسهای تخصصی و معاونتهای ناجا یا سایر مراجع استانی و کشوری بدون حق رأی دعوت بعمل آورند.

فصل پنجم « سایر مقررات »

ماده ۲۷- نظر به اینکه حراست از اماکن و تأسیسات طبقه بندی شده، ایجاد امنیت در نگهداری و جابجایی وجوه و اوراق بهادار، نظارت بر نگهداری و مصرف مواد ناریه، جزء وظایف و مأموریتهای ناجا است که بنا بر ضرورت به موجب ماده ۱۲۲ قانون برنامه چهارم توسعه اجرای بخشی از این وظایف به مؤسسات موضوع این آیین نامه محول شده است لذا ناجا ضمن نظارت و کنترل دقیق بر عملکرد مؤسساتی که امر حفاظت و نگهداری را بر عهده دارند، مکلف است کارکنان مسلح مورد نیاز این قبیل مأموریتها را در مواقع ضروری تأمین نماید.

تبصره ۱- کارکنان مسلح بکارگیری شونده، تحت امر ناجا اجرای مأموریت خواهند کرد. نحوه ارتباط کاری این نیروها با مؤسسه و میزان حق الزحمه آنان که توسط مؤسسه پرداخت خواهد شد بر اساس دستورالعملی است که توسط ناجا تهیه و ابلاغ می‌شود. در صورت بروز هر گونه حادثه ناشی از مأموریت برای کارکنان مسلح، مشمول مقررات مربوط در نیروی انتظامی خواهند بود.

تبصره ۲- بکارگیری و تسلیح بازنشسته‌های نیروهای مسلح و بسیجیانی که آموزش نظامی دیده‌اند همچنین نیروهای شیفت استراحت نیروهای مسلح (منوط به موافقت سازمان مربوطه) با رعایت سیاستهای ابلاغی نیروهای مسلح و ملاحظات حفاظتی و امنیتی در این زمینه، توسط رده انتظامی مربوط بالامانع است و مشمول مقررات این آیین‌نامه خواهند بود.

ماده ۲۸- وظایف پلیس‌های تخصصی در قبال مؤسسات:

- ۱- تهیه و تدوین شرح وظایف مؤسسات موضوع این آیین‌نامه
- ۲- راه‌اندازی سامانه‌های ارتباطی برای ارائه خدمات الکترونیکی با رعایت ضوابط و مقررات مندرج در آیین‌نامه امنیت فاوا
- ۳- حمایت و پشتیبانی‌های آموزشی و فنی واحدهای مرتبط بر اساس مفاد این آیین‌نامه
- ۴- نظارت بر نحوه ارتباط و انجام وظایف محوله به مؤسسات

ماده ۲۹- وظایف کلانتری‌ها و پاسگاه‌های ناجا در قبال مؤسسات:

- ۱- تهیه و ابلاغ کد شناسایی نگهبان‌ها برای ارتباط با مراکز پلیسی
- ۲- نظارت بر وضعیت و عملکرد نگهبان‌ها
- ۳- امضاء دفتر ثبت وقایع و تعرفه خدمتی نگهبان‌ها توسط رئیس واحد گشت در صورت لزوم

- ۴- تنظیم صورتجلسات و تحویل گرفتن و انتقال متهمین یا مظنونین به همراه لوازم و اموال همراهان آنان از نگهبانان یا مراقبین مؤسسات

۵ - اعزام واحد گشتی به محل استقرار نگهبان‌ها بنا به ضرورت و درخواست نگهبان یا مؤسسه

۶ - حمایت و پشتیبانی انتظامی از نگهبان‌ها در راستای مأموریت‌های محوله به آنان

ماده ۳۰- ناجا موظف است ترتیبی اتخاذ نماید حتی‌المقدور گسترش جغرافیایی مؤسسات در کشور بر مبنای نیاز مناطق (به گونه‌ای که رقابت سالم ایجاد شود) صورت پذیرد.

ماده ۳۱- هرگونه تبلیغات، اطلاع‌رسانی و فرهنگ‌سازی در جهت معرفی مؤسسات و فعالیت آنان از سوی مؤسسات با مجوز و نظارت ناجا صورت خواهد گرفت.

ماده ۳۲- تعیین سیاست‌ها و خط مشی‌های کلی (با پیشنهاد ناجا) نظارت عالی به برحسب اجرای آیین‌نامه، بر عهده شاک و نظارت بر اجرای این آیین‌نامه و دستورالعمل‌های مربوطه به عهده ناجا است و در همین چارچوب ناجا مسئول ارائه پاسخ به دستگاه‌ها و سازمان‌ها و سایر مبادی ذیربط می‌باشد.

ماده ۳۳- چنانچه بنا به درخواست مؤسسات، ناجا تجهیزات و بسترهای ارتباطی موردنیاز مؤسسات را تأمین کند مجاز است هزینه‌های آن را (بر مبنای قیمت تمام شده) و طبق مجوزهای قانونی دریافت نماید.

ماده ۳۴- مؤسسات مشمول این آیین‌نامه مجاز به تشکیل شرکت تعاونی، اتحادیه، انجمن صنفی و مشابه آن نمی‌باشند.

ماده ۳۵- با توجه به سیاست کلی در واگذاری امور اجرایی برخی از خدمات انتظامی به بخش خصوصی با حفظ سیاست‌گذاری و کنترل و نظارت ناجا، به ناجا اجازه داده می‌شود با

رعایت موارد زیر نسبت به صدور مجوز ایجاد مؤسسات خدمات انتظامی تحت عنوان (دفاتر خدمات الکترونیک پلیس) اقدام نماید. این دفاتر مشابه مؤسسات مذکور در این آیین‌نامه خواهند بود که شرح فعالیت و ساز و کارهای آنها و نحوه تعامل بین آنها و ناجا با پیشنهاد نیروی انتظامی و تأیید ساحفا ناجا از طریق ستاد کل به تصویب فرماندهی معظم کل قوا خواهد رسید.

الف - آن دسته از فعالیت‌های واگذاری به مؤسسات و دفاتر خدمات الکترونیک پلیس که منجر به صدور اسناد و مدارک و اوراق بهادار از قبیل گذرنامه، گواهینامه، پایان خدمت، گواهی عدم سوء پیشینه و... می‌گردد کنترل و تأیید صحت و اصالت اقدامات و فعالیت‌های مقدماتی انجام شده برای صدور اسناد و مدارک مذکور باید صرفاً توسط کارکنان ناجا انجام پذیرد.

ب - ناجا موظف است در خصوص واگذاری انجام هر نوع خدمات انتظامی جدید به مؤسسات و دفاتر خدمات الکترونیک پلیس الزامات و ملاحظات امنیتی و حفاظتی را از ساحفاناجا استعلام و آنها را در فرآیندها و ساز و کارهای ابلاغی ملاک عمل قرار دهد و تا تحقق شرایط و الزامات امنیتی و حفاظتی از واگذاری امور به مؤسسات و دفاتر مزبور خودداری نماید.

ماده ۳۶- امور و فعالیت‌های واگذار شده بشرح ذیل که هم‌اکنون در دفاتر خدمات الکترونیک پلیس و مؤسسات، جاری و در حال اجرا می‌باشد کماکان تداوم خواهد داشت لکن ناجا موظف است این فعالیت‌ها را نیز حداکثر ظرف مدت ۳ ماه با ضوابط و مقررات و ساز و کارهای تعیین شده در این آیین‌نامه تطبیق داده و نسبت به اصلاح موارد اقدام نماید و در صورت عدم تطابق در مهلت تعیین شده از ادامه فعالیت آنها جلوگیری نماید:

۱- دریافت مدارک و اسناد مربوط به تمديد و يا تعويض و يا صدور المثنی گواهینامه

رانندگی پایه یکم و دوم

۲- آزمون‌های راهنمایی و رانندگی

۳- صدور عدم خلافی خودروها و موتورسیکلت و موارد مربوط به معاینه و شماره گذاری و اصالت خودرو و موتورسیکلت

۴- رسیدگی به شکایات صورت وضعیت خلافی خودرو (ثبت شکایات و اعلام نتیجه)

۵ - دریافت مدارک و اسناد مربوط به صدور گذرنامه

۶ - دریافت مدارک و اسناد مربوط به کارت پایان خدمت یا معافیت وظیفه (صدور اولیه - المثنی)

۷- دریافت مدارک و انجام اقدامات مقدماتی (تکمیل فرمهای مربوط و ثبت اثر انگشت متقاضی) به منظور صدور گواهی عدم سوء پیشینه

۸ - دریافت مدارک و اسناد مربوط به درخواست پروانه کسب

تبصره - مواردی که در آینده قرار است علاوه بر موارد ذکر شده در بالا به دفاتر خدمات الکترونیک پلیس و مؤسسات واگذار شود باید متناسب و منطبق با ساز و کارها و ضوابط و مقررات معین در این آیین نامه بوده و واگذاری آنها باید پس از تصویب فرماندهی معظم کل قوا انجام پذیرد.

ماده ۳۷- مسئولیت نظارت و کنترل بر رعایت کلیه امور حفاظت اطلاعاتی در این مؤسسات و دفاتر خدمات الکترونیک پلیس بر عهده ساحف ناجا بوده که در چارچوب اساسنامه مصوب سازمان و دستورالعملهای ابلاغی وظایف خود را انجام دهد.

ماده ۳۸- ناجا موظف است وضعیت و فعالیت دفاتر خدمات الکترونیک پلیس و مؤسساتی که قبل از تصویب این آیین نامه در زمینه امور خدمات انتظامی، حفاظتی، مراقبتی، نگهداری و امثال آن تشکیل شده اند و در حال حاضر فعال می باشند را حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از زمان انتشار رسمی این آیین نامه، با ضوابط و مقررات آن تطبیق داده و نسبت به اصلاح موارد اقدام و در صورت عدم تطابق در مهلت مناسب تعیین شده، از ادامه فعالیت مؤسسه یا دفتر ذیربط جلوگیری نماید.

ماده ۳۹- اصلاح این آیین نامه به پیشنهاد وزارت کشور یا ناجا، پس از تأیید ستاد کل به تصویب فرماندهی معظم کل قوا خواهد رسید. همچنین تفسیر این آیین نامه با ستاد کل می باشد.

این آیین نامه مشتمل بر پیش گفتار، ۵ فصل، ۳۹ ماده و ۳۸ تبصره طی گردشکار شماره ۷۴۳۶۶ ستاد کل نیروهای مسلح به محضر مقام معظم رهبری و فرماندهی کل قوا تقدیم و در تاریخ ۱۳۸۸/۸/۱۷ مورد تصویب قرار گرفت.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۲ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۲)

۶. تصویب نامه در خصوص تعیین حق بیمه خدمات درمانی خانوارهای کارکنان و

بازنشستگان لشکری و کشوری

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۸ بنا به پیشنهاد شماره ۵۷۶۶۳/۱۰ مورخ ۱۳۸۸/۶/۲۳ معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب نمود:

در اجرای بند «۱۴» ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور، حق بیمه خدمات درمانی خانوارهای کارکنان و بازنشستگان لشکری و کشوری به شرح ذیل تعیین می شود:

۱- حق بیمه پایه درمان به ازای هر خانوار عبارت است از:

الف - برای شاغلان، هفت درصد از حقوق ماهیانه مشمول کسور بازنشستگی.

ب - برای بازنشستگان، وظیفه بگیران و مستمری بگیران هفت درصد حقوق مندرج در حکم یا فیش حقوقی بدون احتساب حق عائله مندی، حق اولاد و حق نگهداری.

۲- دو هفتم از حق بیمه یادشده به عنوان سهم مشارکت خانوار از حقوق افراد مشمول

کسر می شود.

تبصره - در صورتی که زوجین هر دو مشترک یک صندوق باشند، حق بیمه درمان

موضوع این تصویب نامه از حقوق سرپرست مرد کسر می شود.

۳- افراد تبعی درجه یک مطابق ضوابط جاری هر سازمان، مشمول حق بیمه مذکور قرار می‌گیرند.

تبصره - شمول افراد تبعی درجه یک برای فرزندان ذکور تا پایان سن بیست و دو سالگی و برای فرزندان اناث تا زمان ازدواج می‌باشد.

۴- افراد تبعی درجه دو و سه هر صندوق (فرزندان چهارم به بعد، پدر و مادر، خواهر و برادر، عروس و داماد) با پرداخت صد در صد حق سرانه بیمه درمان مصوب سالانه برای هر نفر، تحت پوشش بیمه پایه قرار می‌گیرند.

۵ - کارکنان وظیفه با پرداخت یک پنجم حق سرانه بیمه درمان مصوب سالانه برای هر نفر تحت پوشش بیمه پایه قرار خواهند گرفت.

۶ - منابع حاصل از اجرای این تصویب‌نامه، مازاد بر سرانه حق بیمه مصوب سال ۱۳۸۸، صرفاً بابت افزایش سطح کمی و کیفی خدمات تشخیصی و درمانی قابل ارائه به خانوارهای کارکنان و بازنشستگان کشوری و لشکری قابل مصرف است و مصادیق آن حداکثر ظرف یک ماه پس از ابلاغ این تصویب‌نامه توسط شورای عالی بیمه خدمات درمانی کشور اعلام خواهد شد.

۷- در اجرای این تصویب‌نامه، رعایت بند (۵۵) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور الزامی است.

۸ - این تصویب‌نامه از ابتدای سال ۱۳۸۸ لازم‌الاجرا می‌باشد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵)

۷. آیین‌نامه اجرایی قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور

وزیران عضو کمیسیون امور زیربنایی، صنعت و محیط‌زیست در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۱/۲۳ بنا به پیشنهاد شماره ۷۴۶۲۳/۱/۳/۴۱ مورخ ۱۳۸۷/۶/۱۳ وزارت کشور و به استناد ماده (۱۵) قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور - مصوب ۱۳۸۷- و با رعایت تصویب‌نامه شماره

۱۳۸۶/۱۰/۱۰ آیین نامه اجرایی قانون یادشده را به شرح زیر تصویب نمودند:

فصل اول: کلیات

ماده ۱- در این آیین نامه واژه ها و اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط بکار می روند:

الف - قانون: قانون تشکیل سازمان مدیریت بحران کشور.

ب - شورای عالی: شورای عالی مدیریت بحران کشور.

ج - سازمان: سازمان مدیریت بحران کشور.

د - شورای هماهنگی: شورای هماهنگی مدیریت بحران کشور.

ه - دستگاه های ذی ربط: وزارتخانه ها، سازمان های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی، شوراهای اسلامی، شهرداری ها، سازمانها و شرکتهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است، نیروهای نظامی و انتظامی، نهادها و دستگاه های تحت نظر مقام معظم رهبری، سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران و رسانه های گروهی، تشکلهای مدنی و مردمی و بخش های خصوصی و تعاونی مرتبط با مدیریت بحران.

ماده ۲- تشخیص وقوع بحران (حادثه) ملی و منطقه ای و اعلام آن به دستگاه های ذیربط بر عهده وزیر کشور (قائم مقام رئیس شورای عالی مدیریت بحران) می باشد و تشخیص وقوع بحرانهای استانی و محلی و اعلام آن به دستگاه های استان و شهرستان به ترتیب با استاندار و فرماندار می باشد.

تبصره ۱- دستورالعمل تشخیص و اعلام بحران (در هر یک از سطوح ملی، منطقه ای، استانی و محلی) به تصویب شورای عالی می رسد.

تبصره ۲- دستگاه های ذی ربط مکلفند علائم خطر و هشدار را به موقع و بلافاصله به سازمان و واحد سازمانی آن در استان اعلام کنند.

فصل دوم - نقش و وظایف وزارتخانه‌ها و دستگاههای مرتبط با بحران

ماده ۳- نقش و وظایف دقیق دستگاههای ذی‌ربط در هر کدام از مراحل مدیریت بحران به پیشنهاد آنها و تأیید شورای هماهنگی و تصویب شورای عالی حداکثر ظرف سه ماه توسط وزیر کشور (قائم‌مقام رئیس شورای عالی) براساس بند «۳» ماده (۴) قانون برای سیر مراحل قانونی تصویب ارائه خواهدشد.

تبصره ۱- وظایف ابلاغی در طرح جامع امداد و نجات کشور، موضوع تصویب‌نامه شماره ۲۲۸۲/ت/۲۴۴۱۲ هـ مورخ ۱۳۸۲/۱/۲۳ و اصلاحات آن تا تصویب و ابلاغ تشکیلات و وظایف جدید دستگاهها به قوت خود باقی است.

تبصره ۲- دستگاههای ذی‌ربط مکلفند ظرف شش ماه ساختار واحد سازمانی مناسب در امر مدیریت بحران در حوزه مربوط را برای مراحل آمادگی و مقابله با بحران در سطوح ملی، استانی و شهرستانی طراحی و به شورای عالی ارسال نمایند تا بر حسب ضرورت جهت تصویب به هیئت وزیران ارایه شود.

ماده ۴- دستگاههای ذی‌ربط موظفند وظایف مربوط به مراحل پیشگیری، آمادگی، مقابله و بازسازی را طبق مصوبات شورای عالی موضوع ماده (۳) انجام داده و در هنگام عملیات مقابله با بحران، امور محول شده را تحت امر سلسله مراتب فرماندهی مدیریت بحران کشور انجام دهند.

ماده ۵ - نظر به ضرورت تهیه طرح جامع خطرپذیری کشور و استانها، دستگاههای ذی‌ربط در امر مدیریت بحران موظفند با هماهنگی سایر دستگاهها و واحدهای استانی و با رعایت اولویت و نظارت سازمان نسبت به تهیه طرح جامع خطرپذیری مناطق اقدام نمایند و سازمان مکلف است نسبت به تدوین طرح جامع خطرپذیری کل کشور اقدام و گزارش اقدامات انجام شده را به صورت دوره‌ای (سه ماهه) به شورای عالی ارائه نماید.

تبصره ۱- سازمان به لحاظ ضرورت موضوع موظف است همه ساله بودجه ویژه بدین منظور اختصاص دهد تا در یک برنامه زمانبندی مشخص تحقق یابد.

تبصره ۲- اقدامات انجام شده توسط وزیر کشور به صورت دوره‌های شش ماهه به شورای عالی منعکس می‌گردد.

تبصره ۳- سازمان موظف است برای اجرای کامل این ماده بر دستگاههای ذی ربط و مسئول در این خصوص نظارت کامل و مستمر داشته باشد.

تبصره ۴- دستگاههای مسئول تهیه طرحهای جامع خطرپذیری و نحوه اقدام، در قالب شرح وظایف موضوع ماه (۳) این آیین‌نامه مشخص خواهند شد.

ماده ۶- سازمان و واحدهای استانی می‌توانند در مرحله مقابله با بحران در صورت نیاز به خدمت هریک از کارکنان دستگاههای ذی ربط برحسب ضرورت تا خاتمه بحران از طریق سازمان مربوط به ترتیب زیر از کارکنان آنان استفاده نمایند:

تبصره ۱- رؤسای سازمانها، نهادها و ارگانهای مربوط موظفند بلافاصله با درخواست کتبی و یا شفاهی سازمان و واحدهای تابع استان نسبت به اعزام فرد یا افراد مورد نظر اقدام نمایند.

تبصره ۲- دستگاه محل اشتغال کارکنان مشمول این ماده و سایر کارکنانی که به صورت مأمور یا پاره‌وقت در اختیار سازمان و یا واحدهای استانی قرار می‌گیرند، موظفند برابر گزارش کارکرد و تأیید سازمان و یا واحدهای استانی نسبت به پرداخت حقوق و مزایای آنان اقدام نمایند.

ماده ۷- چنانچه در مرحله مقابله با بحران، هریک از مسؤولان و کارکنان موضوع ماده (۶) آیین‌نامه، با تشخیص رئیس سازمان، استاندار و یا فرماندار در انجام وظایف محوله تقصیر یا قصور داشته باشند، مدیر ارشد دستگاه دولتی ذی ربط موظف است با رعایت ضوابط موضوع بند «۱۴» ماده (۸) قانون بلافاصله فرد دیگری را مأمور انجام وظایف مربوط نماید.

تبصره - هریک از مدیران و کارکنان دستگاههای ذی ربط که در هریک از مراحل مدیریت بحران سهل انگاری و کم کاری نمایند، توسط رئیس سازمان، استاندار و فرماندار و یا سایر مقامات مافوق به مراجع ذی صلاح برای برخورد قانونی معرفی خواهند شد.

ماده ۸- در مرحله مقابله با بحران، در صورتی که استانداران و فرمانداران و دستگاههای ذی ربط استفاده از خدمات مؤسسات عمومی غیردولتی یا شرکتهای و واحدهای

بخش خصوصی و تعاونی و حتی اشخاص را ضروری دانستند، می‌توانند به صورت کتبی خدمات مورد نیاز را به آنان تکلیف نمایند. در صورت عدم انجام مأموریت محول شده توسط این مؤسسات و شرکت‌ها، موضوع در مراجع ذیصلاح قابل پیگیری خواهد بود.

تبصره - تعرفه خدمات بخش خصوصی اعم از حقوقی و حقیقی برابر مقررات جاری کشور و عرف پرداخت می‌گردد.

ماده ۹- سازمان حسب بند (۱۸) ماده (۸) قانون بر اقدامات دستگاههای ذی ربط در مراحل چهارگانه مدیریت بحران نظارت عالی دارد و دستگاههای ذی ربط موظفند برنامه‌ها و اقدامات انجام شده برای هر یک از مراحل چهارگانه مدیریت بحران را که در چهارچوب قانون و آیین‌نامه‌های اجرایی آن انجام شده است، به صورت دوره‌ای در قالب برگه‌های ارزیابی و نظارت که توسط سازمان تهیه می‌گردد، به سازمان و واحدهای استانی برای ارائه به شورای عالی گزارش نمایند.

ماده ۱۰- در طول مدت زمان مقابله با بحران، دستگاههای تخصصی ذی ربط موظفند با توجه به ابعاد حادثه و تحت امر فرمانده تعیین شده برای عملیات مقابله، وظایف محول شده را انجام دهند و مسئولیت تخصصی مدیریت بحران در هر دستگاه به عهده بالاترین مقام دستگاه اجرایی متناسب با بعد حادثه می‌باشد.

فصل سوم: دبیرخانه و چگونگی اداره و ابلاغ مصوبات شورای عالی

ماده ۱۱- جلسات شورا توسط رییس شورا و یا قائم مقام ایشان و براساس دستورالعملی که به تصویب شورا می‌رسد، اداره می‌گردد. ابلاغ مصوبات پس از تأیید رییس جمهور با قائم مقام رییس شورا (وزیر کشور) می‌باشد.

تبصره ۱- شورا به صورت عادی، هر سال، دو بار تشکیل جلسه خواهد داد.

تبصره ۲- در مواقع ضروری و بحرانی جلسات فوق‌العاده با دعوت قائم مقام رییس شورا (وزیر کشور) تشکیل می‌شود.

تبصره ۳- دبیرخانه شورا در سازمان مستقر می‌باشد و دبیر آن رییس سازمان می‌باشد.

فصل چهارم: ترکیب اعضا و شرح وظایف شورای هماهنگی

ماده ۱۲- اعضای شورای هماهنگی به شرح زیر تعیین می‌شود:

- ۱- رئیس سازمان (رئیس)
 - ۲- معاون وزیر بهداشت، درمان و آموزش پزشکی
 - ۳- معاون وزیر بازرگانی
 - ۴- معاون وزیر راه و ترابری
 - ۵- معاون وزیر جهادکشاورزی
 - ۶- معاون وزیر علوم، تحقیقات و فناوری
 - ۷- معاون وزیر نیرو
 - ۸- معاون وزیر نفت
 - ۹- رئیس سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور
 - ۱۰- معاون معاونت برنامه‌ریزی و نظارت رئیس‌جمهور
 - ۱۱- معاون ستاد کل نیروهای مسلح
 - ۱۲- رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی
 - ۱۳- رئیس جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی
 - ۱۴- معاون سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران
 - ۱۵- معاون شهردار تهران
- تبصره ۱- حسب موضوع و تشخیص رئیس سازمان از سایر دستگاه‌های ذی‌ربط با حق رأی در جلسات دعوت به عمل می‌آید.
- تبصره ۲- شورای هماهنگی مدیریت بحران استان‌ها همانند مرکز به ریاست استاندار و عضویت مقامات دستگاه‌های متناظر در استان تشکیل می‌گردد.
- ماده ۱۳- وظایف شورای هماهنگی به شرح زیر تعیین می‌شود:
- ۱- هماهنگی فعالیت‌های مرتبط با مراحل چهارگانه مدیریت بحران

- ۲- بررسی و تأیید سیاستهای آموزشی، تبلیغاتی و اطلاع‌رسانی از طریق رسانه‌ها و پیشنهاد آن به شورای عالی
- ۳- نظارت بر عملکرد کارگروههای تخصصی
- ۴- بررسی و تأیید پیشنهادهای در امور مدیریت بحران کشور و ارایه آن به شورای عالی
- ۵- بررسی و تأیید پیشنهادهای تغییر در تعداد، موضوعات، شرح وظایف و امور مربوط به کارگروههای تخصصی مدیریت بحران و ارایه آن به شورای عالی
- ۶- بررسی و تأیید طرحها و برنامه‌های پیشنهادی کارگروه‌ها، دستگاههای ذی‌ربط و استانها و تأیید اعتبارات مورد نیاز آنها و پیشنهاد آن به شورای عالی
- ۷- بررسی و تأیید وظایف دقیق و نقش دستگاههای ذی‌ربط در مدیریت بحران و ارائه آن به سازمان به منظور طرح در شورای عالی و سیر مراحل تصویب
- ۸- بررسی و تأیید پیش‌نویس لوایح در زمینه مدیریت بحران در سطوح مختلف
- ۹- تصویب مطالعات انجام شده در مراحل چهارگانه مدیریت بحران کشور
- ۱۰- تصویب برنامه‌های مانور دستگاههای ذی‌ربط و هماهنگی اجرای آنها
- ۱۱- سایر امور مرتبط و محول شده
- ماده ۱۴- در زمان ضرورت و مقابله با بحران و انجام مانورهای لازم، اعضای شورای هماهنگی در مرکز و استانها که مورد نیاز باشند، موظفند در مکان پیش‌بینی شده برای مدیریت بحران حضور یافته و نسبت به انجام مأموریت‌های محول شده (تا پایان مرحله ضرورت و یا مقابله و یا مانور) اقدام نمایند.
- تبصره - پایان مرحله مانور و یا مقابله با بحران توسط فرماندهی مدیریت بحران اعلام می‌گردد.

فصل پنجم: کارگروه‌های تخصصی مرتبط با مراحل چهارگانه مدیریت بحران

کشور

ماده ۱۵- سازمان دارای چهارده کارگروه تخصصی و عملیاتی به شرح زیر می‌باشد:

- ۱- کارگروه مخابرات و ارتباطات با مسئولیت وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۲- کارگروه بهداشت و درمان با مسئولیت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۳- کارگروه خشکسالی، سرمازدگی و مخاطرات کشاورزی (زراعت، باغداری، دامداری، آبیان و طیور) با مسئولیت وزارت جهاد کشاورزی و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۴- کارگروه حمل و نقل، شریان‌های حیاتی، بلایای جوی و طوفان با مسئولیت وزارت راه و ترابری و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۵ - کارگروه تشکلهای مردم نهاد با مسئولیت وزارت کشور و ریاست معاون امور اجتماعی، فرهنگی و شوراهای وزارت کشور.
- ۶ - کارگروه بیمه، بازسازی و بازتوانی، تأمین و توزیع ماشین‌آلات، آواربرداری ساختمانها، آتش‌نشانی، مواد خطرناک و انتقال و تدفین متوفیان با مسئولیت وزارت کشور و ریاست معاون هماهنگی امور عمرانی و رییس سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور.
- ۷- کارگروه امنیت و انتظامات با مسئولیت وزارت کشور و ریاست معاون امنیتی و انتظامی وزارت کشور.
- ۸ - کارگروه امور سیل و مخاطرات دریایی، برق، آب و فاضلاب با مسئولیت وزارت نیرو و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۹- کارگروه تأمین سوخت و مواد نفتی با مسئولیت وزارت نفت و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.
- ۱۰- کارگروه مخاطرات زلزله، لغزش لایه‌های زمین، ابنیه، ساختمان و شهرسازی با مسئولیت وزارت مسکن و شهرسازی و ریاست معاون مربوط در آن وزارت.

- ۱۱- کارگروه تأمین مسکن با مسئولیت وزارت مسکن و شهرسازی (بنیاد مسکن انقلاب اسلامی).
- ۱۲- کارگروه مخاطرات زیست محیطی با مسئولیت سازمان حفاظت محیط زیست و ریاست معاون مربوط در آن سازمان.
- ۱۳- کارگروه آموزش و اطلاع رسانی با مسئولیت سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و ریاست معاون مربوط در آن سازمان.
- ۱۴- کارگروه امداد و نجات و آموزش همگانی با مسئولیت جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران با ریاست رئیس سازمان امداد و نجات.
- تبصره ۱- رئیس هر کارگروه تخصصی به پیشنهاد بالاترین مقام دستگاه ذی ربط از بین معاونان مرتبط با مدیریت بحران همان دستگاه با حکم وزیر کشور (قائم مقام شورای عالی) منصوب خواهد شد.
- تبصره ۲- رؤسای کارگروه های تخصصی می توانند حسب ضرورت از سایر افراد در جلسات دعوت به عمل آورند.
- تبصره ۳- اعضا و شرح وظایف کارگروه های تخصصی به پیشنهاد رئیس هر کارگروه و پس از بررسی سازمان و تأیید در شورای هماهنگی توسط وزیر کشور (قائم مقام شورای عالی) ابلاغ خواهد شد.
- تبصره ۴- کارگروه های تخصصی استانی مشابه کارگروه های تخصصی زیرمجموعه سازمان در صورت ضرورت و با توجه به حادثه خیز بودن هر استان بنا به پیشنهاد استاندار و تصویب شورای هماهنگی متناسب با نیاز تشکیل خواهد شد. مصوبات موضوع این تبصره با امضای وزیر کشور (قائم مقام شورای عالی) ابلاغ می گردد.

فصل ششم: مقررات مالی، اداری، تشکیلات و بودجه

ماده ۱۶- سازمان دارای شخصیت حقوقی، مالی و اداری مستقل بوده و ردیف بودجه‌ای مجزا در لایحه بودجه سالانه کشور برای آن منظور می‌شود و رئیس آن معاون وزیر کشور خواهد بود.

تبصره ۱- در هر استانداری واحد سازمانی در سطح اداره کل به نام اداره کل مدیریت بحران استان، ایجاد می‌گردد.

تبصره ۲- مسئول مدیریت بحران استان با حق رأی، عضو شورای برنامه‌ریزی و توسعه استان خواهد بود.

تبصره ۳- مسئول واحد شهرستانی سازمان با حق رأی عضو شورای برنامه‌ریزی و توسعه شهرستان خواهد بود.

ماده ۱۷- نمودار سازمانی و تشکیلات تفصیلی سازمان و واحدهای استانی و شهرستانی آن به پیشنهاد سازمان و شورای عالی به تأیید معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس‌جمهور می‌رسد. سقف پست‌های سازمانی بر اساس ماده (۲۹) قانون مدیریت خدمات کشوری - مصوب ۱۳۸۶- به تصویب هیئت وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۸- وظایف، تعهدات، دارایی‌ها، اموال، تجهیزات، امکانات و نیروی انسانی که قبلاً تحت عنوان دفتر مطالعات و هماهنگی امور ایمنی و بازسازی و دبیرخانه ستاد حوادث و سوانح غیرمترقبه کشور و واحدهای ذیربط استانی بوده‌اند، با رعایت قوانین و مقررات مربوط به سازمان و واحدهای مربوط در استان‌ها انتقال می‌یابد.

تبصره - وظایف، تعهدات، امکانات و تجهیزات سازمان پیشگیری و مدیریت بحران مستقر در نهاد ریاست جمهوری به سازمان منتقل خواهد شد.

ماده ۱۹- در دستگاه‌های ذی‌ربط و سازمانهای مرکزی وابسته به آنها در مدیریت بحران یک واحد سازمانی حداکثر در سطح اداره کل با حداکثر پنج اداره زیر نظر معاون مربوط و در سازمانها و ادارات کل استانی در سطح مدیریت با حداکثر سه اداره از محل پست‌های سازمانی موجود همان دستگاه تشکیل خواهد شد.

تبصره ۱- در شهرستانها مدیریت بحران با مدیران و رؤسای ادارت شهرستانی خواهد بود. حداقل یک پست سازمانی کارشناسی برای این منظور به مدیریتها یا اداره ذی ربط در دستگاههای مذکور در این ماده اختصاص داده خواهد شد.

تبصره ۲- در صورت عدم وجود پست سازمانی در دستگاههای مذکور در این ماده، مراتب برای صدور مجوز ایجاد پست سازمانی به هیئت وزیران اعلام خواهد شد.

ماده ۲۰- وزارت کشور موظف است با همکاری دستگاههای اجرایی در مرحله تشکیل سازمان، نیروی انسانی مورد نیاز را از بین کارکنان رسمی و پیمانی دولت تأمین نماید.

تبصره ۱- مدیران و نیروهایی که در امر مدیریت بحران به کار گرفته می شوند علاوه بر شرایط احراز پست، باید شرایط احراز اختصاصی دیگری هم داشته باشند که توسط سازمان با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رییس جمهور تهیه و به همراه منشور اخلاقی کارکنان ابلاغ می شود.

تبصره ۲- مجوزهای استخدامی لازم از محل سهمیه استخدامی موضوع ماده (۱۴۵) قانون برنامه چهارم توسعه با رعایت قوانین و مقررات مربوط، در اختیار سازمان قرار می گیرد تا نسبت به تأمین نیروی مورد نیاز در کل کشور با رعایت ضوابط استخدامی اقدام نماید.

تبصره ۳- افرادی که به هر نحوی در امر مدیریت بحران در واحدهایی که به موجب ماده (۱۹) این آیین نامه تشکیل می شود به کار گرفته می شوند، در طول مدت تصدی از فوق العاده ویژه علاوه بر سایر فوق العاده های کارکنان حداکثر تا بیست درصد به تشخیص مقام مافوق برخوردار می شوند.

تبصره ۴- کارکنان و اشخاصی که در مراحل مختلف مدیریت بحران همکاری می نمایند، در صورت آسیب یا فوت برای برخورداری از مزایای قانونی به مراجع ذی ربط معرفی خواهند شد. سازمان برای افراد مؤثر در مدیریت بحران تمهیدات لازم را به منظور تشویق و قدردانی، به عمل خواهد آورد.

ماده ۲۱- مشاغل سازمانی و واحدهای مدیریت بحران مندرج در ماده (۱۹) این آیین نامه جزء مشاغل سخت و زیان آور محسوب می گردند. دستورالعمل اجرایی این ماده توسط سازمان تهیه و پس از تصویب شورای عالی ابلاغ خواهد شد.

تبصره - کارکنان دولت و اشخاص بخش خصوصی که در هر یک از مراحل آمادگی و مقابله همکاری می نمایند، با پیش بینی اعتبار در بودجه سالیانه توسط سازمان، بیمه مسئولیت می شوند و حق بیمه حادثه نیروهای شرکت کننده دولتی و خصوصی از محل اعتبارات سازمان پرداخت می گردد.

ماده ۲۲- وزارت کشور موظف است علاوه بر اعتبارات ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت - مصوب ۱۳۸۰- که در اختیار سازمان می باشد، از محل سایر منابع مالی مربوط، نسبت به خرید یا ساخت ابنیه استاندارد و مستحکم و تأمین تجهیزات و امکانات اداری مورد نیاز سازمان و واحدهای استانی آن اقدام نماید.

ماده ۲۳- دستگاههای اجرایی ذی ربط مدیریت بحران موظفند برای تنظیم بودجه تفصیلی نظام جامع مدیریت بحران کشور شامل پیشگیری، آمادگی، مقابله و بازسازی، برنامه ها و اعتبار مورد نیاز خود را به سازمان پیشنهاد داده تا پس از بررسی و تأیید شورای هماهنگی و تصویب آن در شورای عالی برای درج در لایحه بودجه سالیانه به صورت ردیف های جداگانه مشخص به هیأت وزیران ارائه نماید.

تبصره - دستگاههای ذی ربط و استانداریها موظفند گزارش عملکرد اعتبار فوق را هر سه ماه یک بار به سازمان ارائه نمایند.

ماده ۲۴- مسئولیت جذب، هدایت و توزیع اعانات و کمک های غیردولتی داخلی و خارجی اعم از اموال منقول و غیرمنقول و وجوه نقدی بر عهده جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران است که با همکاری کمیته امداد امام خمینی و سازمان بهزیستی کشور صورت می گیرد و مسئولیت جذب، هدایت و توزیع امکانات و کمک های دولتی داخلی و خارجی اعم از منقول و غیرمنقول و وجوه نقدی با رعایت اهداف اهداکننده بر عهده سازمان است. هرگونه دخل و

تصرف، استفاده، توزیع و تصاحب کمک‌های یادشده توسط اشخاص حقیقی و حقوقی ممنوع است.

ماده ۲۵- شوراها و برنامه‌ریزی و توسعه استانها در تنظیم بودجه استانی ترتیبی اتخاذ نمایند که هر سال حداقل پنج درصد اعتبارات به منظور انجام وظایف و برنامه‌های پیش‌بینی شده در مراحل چهارگانه مدیریت بحران در قالب فصل جداگانه‌ای تحت عنوان فصل مدیریت بحران استان اختصاص داده شود.

ماده ۲۶- در اجرای ماده (۱۱) و (۱۲) قانون، به منظور تسریع در ساماندهی مناطق آسیب‌دیده و فراهم نمودن زمینه برنامه‌ریزی سالانه در اجرای اقدامات پیشگیری، آمادگی، مقابله و بازسازی، اعتبارات مصوب هیئت وزیران موضوع ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مستقیماً از طریق خزانه‌داری کل در اختیار سازمانها و دستگاههای ذیربط و استانها قرار گیرد تا برابر مقررات مربوط هزینه نمایند.

ماده ۲۷- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است از طریق بانک‌های عامل به منظور بازسازی و جبران خسارات بخش‌های مختلف خسارت‌دیده ناشی از حوادث غیرمترقبه با تأمین یارانه و سود تسهیلات از محل اعتبارات مربوط توسط دولت، تسهیلات بانکی ارزان‌قیمت را از محل منابع داخلی بانک‌ها بنا به پیشنهاد سازمان در اختیار استانها و مناطق خسارت‌دیده قرار دهد.

تبصره - هر ساله مبلغ کارمزد و مابه‌التفاوت سود تسهیلات پرداختی به بانک‌ها، از طرف سازمان در لایحه بودجه سالیانه منظور خواهد شد.

ماده ۲۸- در صورت لزوم و ضرورت به منظور تأمین نقدینگی مقابله با حوادث، سازمان می‌تواند با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی ضمن عقد موافقتنامه و تضمین بازپرداخت به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، معادل بیست درصد کل اعتبارات مصوب نظام جامع مدیریت بحران و ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت را از بانک عامل دریافت نماید. سازمان موظف است منابع مالی دریافت شده را از محل وصول منابع اعتبارات مصوب مذکور حداکثر تا پایان سال مالی تأمین و پرداخت نماید.

ماده ۲۹- خزانه‌داری کل موظف است به منظور به حداقل رساندن زمان رسیدگی به امور آسیب‌دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه در ابتدای هر سال معادل بیست درصد اعتبار موضوع ماده (۱۲) قانون را پس از پیشنهاد شورای عالی و تأیید مراتب توسط رئیس‌جمهور به طور یکجا در اختیار سازمان قرار دهد تا وفق ماده (۱۲) قانون هزینه گردد. مبلغ مذکور تا سقف بیست درصد در صورت هزینه‌کرد مجدداً به حساب سازمان واریز خواهد شد.

تبصره - خزانه‌داری کل موظف است مبالغ مورد درخواست سازمان را تا سقف مشخص شده در ماده (۱۲) قانون به طور مستقیم در اختیار سازمان قرار دهد.

ماده ۳۰- کمیته تخصیص اعتبارات با توجه به ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت و ماده (۳۰) قانون برنامه و بودجه اعتبارات مربوط به حوادث غیرمترقبه را به لحاظ ضرورت قانونی اقدام فوری و مصرف فوری این اعتبارات، به سرعت و در دوره‌های کوتاه‌مدت تخصیص دهد.

وزارت کشور (سازمان مدیریت بحران) در صورت بروز مشکلاتی در امر تخصیص اعتبار و اختلال تسریع در رسیدگی به امور آسیب‌دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه، مراتب را به هیئت وزیران اعلام نماید.

ماده ۳۱- به منظور پیشگیری، پیش‌آگاهی و ایجاد آمادگی در دستگاههای امدادرسانی و عملیات امدادرسانی به آسیب‌دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه از جمله سیل و زلزله و مانند آن اعتبارات موضوع ماده (۱۰) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت بنا به پیشنهاد وزارت کشور (سازمان مدیریت بحران کشور) و تصویب هیئت وزیران در اختیار دستگاههای مرتبط با امر مدیریت بحران و شورای هماهنگی مدیریت بحران استانها قرار می‌گیرد تا نسبت به اجرای پروژه‌های مشخص و اولویت‌دار اقدام نمایند.

فصل هفتم: بیمه حوادث

ماده ۳۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است با هماهنگی سازمان و با همکاری بیمه مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دستگاههای مرتبط نسبت به گسترش بیمه حوادث در

بخش‌های مختلف با اولویت در حوادث محتمل (سیل، زلزله، آفات و امراض کشاورزی و دامی، سرمازدگی، خشکسالی و مانند آن) اقدام نماید.

تبصره ۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است طرح گسترش پوشش بیمه حوادث در سطح عمومی با اولویت (ساختمان‌های مسکونی، ابنیه عمومی، تأسیسات زیربنایی و ساختمان‌های صنعتی و تجاری و مانند آن) را تا پایان سال ۱۳۸۸ جهت بررسی و پیشنهاد برای سیر مراحل تصویب به سازمان ارائه نماید.

تبصره ۲- وزارت جهاد کشاورزی موظف است در مورد بیمه اجباری محصولات کشاورزی و دامی با توجه به قانون بیمه محصولات کشاورزی - مصوب ۱۳۶۲- اقدام لازم را انجام دهد.

تبصره ۳- سازمان شهرداریها و دهیاریهای کشور در چهارچوب اهداف سازمانی در جهت پشتیبانی مالی، فنی، اجرایی و مدیریتی از شهرداریها و سازمانهای وابسته و برای ارتقای توان مالی شهرداریها در امر مقابله و بازسازی حوادث، صندوق بیمه حوادث را با رعایت قوانین و مقررات مربوط ایجاد نماید.

آیین‌نامه مربوط با پیشنهاد سازمان مذکور به تصویب وزیر کشور خواهد رسید.

تبصره ۴- دستورالعمل مربوط به تبصره‌های فوق‌الذکر توسط دستگاههای ذیربط تهیه و برای تصویب شورای عالی به سازمان ارائه گردد.

فصل هشتم: سایر مقررات

ماده ۳۳- به منظور کنترل حوادث و کاهش اثرات ناشی از حوادث طبیعی، دستگاههای ذیربط موظفند ضوابط، مقررات و قوانین و سایر موضوعات مرتبط با کنترل حوادث طبیعی را که به تأیید شورای هماهنگی رسیده است و توسط سازمان ابلاغ می‌گردد، به طور دقیق رعایت نموده و گزارش اقدامات خود را هر سه ماه یک بار به سازمان منعکس نمایند.

ماده ۳۴- دستگاههای ذیربط موظفند در تدوین برنامه‌های سالانه، پنجساله و افق چشم‌انداز وظایف خود، ابعاد و اقدامات ایمنی در چهار مرحله مدیریت بحران را در برنامه خود لحاظ نمایند.

ماده ۳۵- مصوبات شورای عالی پس از ابلاغ برای دستگاههای موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه و مؤسسات عمومی و غیردولتی و سازمانها، تشکلهای و بنگاههای بخش خصوصی و تعاونی لازم الاجراست.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۸/۹/۱۸ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵)

۸. اساسنامه شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۶ بنا به پیشنهاد شماره ۵۹/۱۰/۳۴۶ مورخ ۱۳۸۷/۲/۱۵ شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی و به استناد ماده واحده قانون اجازه تصویب اساسنامه شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی - مصوب ۱۳۸۷، اساسنامه شورای یاد شده را به شرح زیر تصویب نمود:

فصل اول - کلیات

ماده ۱- شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی به عنوان نهاد عمومی غیردولتی به منظور ساماندهی و مدیریت برگزاری مراسم ملی و عمومی و رسمی کشور و بهره گیری از ظرفیت نهادهای فرهنگی و مردمی براساس این اساسنامه فعالیت خواهد نمود و از این به بعد به اختصار در این اساسنامه، شورا نامیده خواهد شد.

ماده ۲- موضوع فعالیت شورا، سیاستگذاری، برنامه ریزی، سازماندهی، نظارت و راهبردی در برگزاری مراسم و مناسبتهای ملی، مذهبی، سیاسی و انقلابی نظیر موارد زیر است:

الف - دوازدهم فرودین، سالروز استقرار نظام مقدم جمهوری اسلامی ایران (۱۳۵۸).

ب - چهاردهم خرداد، بزرگداشت ارتحال حضرت امام خمینی (ره) (۱۳۶۸).

پ - قیام خونین پانزدهم خرداد ماه (۱۳۴۲).

- ت - هفتم تیرماه، بزرگداشت حادثه انفجار حزب جمهوری اسلامی ایران و شهادت آیت‌الله دکتر بهشتی و ۷۲ تن از یاران امام راحل (ره) (۱۳۶۰).
- ث - هشتم شهریور، بزرگداشت شهیدان محمدعلی رجایی (رییس جمهور) و دکتر محمدجواد باهنر (نخست وزیر) (۱۳۶۰).
- ج - هفدهم شهریور، بزرگداشت شهیدان ۱۷ شهریور (۱۳۵۷).
- چ - هفته بزرگداشت مقام زن و روز مادر به مناسبت سالروز ولادت حضرت فاطمه‌الزهرا (س) و حضرت امام راحل (ره).
- ح - یوم‌الله سیزدهم آبان، روز ملی مبارزه با استکبار جهانی، بزرگداشت سالروز تبعید حضرت امام خمینی (ره) به ترکیه (۱۳۴۳)، کشتار دانش‌آموزان به دست رژیم منحوس پهلوی (۱۳۵۷) و تسخیر لانه جاسوسی آمریکا توسط دانشجویان مسلمان پیرو خط امام (ره) (۱۳۵۸).
- خ - بزرگداشت یوم‌الله روز جهانی قدس (آخرین جمعه ماه مبارک رمضان).
- د - عید سعید فطر.
- ذ - جشن‌های نیمه شعبان، بزرگداشت ولادت منجی عالم بشریت حضرت صاحب‌الزمان (عج).
- ر - برگزاری جشن‌های ایام‌الله دهه فجر، سالگرد پیروزی انقلاب اسلامی (۱۲ بهمن، سالروز ورود حضرت امام خمینی (ره) به میهن اسلامی و یوم‌الله ۲۲ بهمن، راهپیمایی سراسری مردم ایران).
- ز - سایر مراسم غیرمترقبه و مأموریهایی که از سوی مقام معظم رهبری و نظام جمهوری اسلامی ایران متناسب با وظایف کلی شورا به این نهاد محول می‌شود.
- تبصره ۱- شورا در مناسبت‌های دینی صرفاً به ارایه الگوهای مناسب، تعمیق پیام و زمینه‌سازی برای حضور گسترده مردم می‌پردازد.
- تبصره ۲- در موارد خاص، شورا می‌تواند برگزاری مراسم با گستره عمومی را به هر یک از نهادها و دستگاه‌های ذی‌ربط واگذار نماید.

ماده ۳- مرکز اصلی شورا در تهران است و در تمامی مراکز استانی دارای دفتر می باشد و در صورت لزوم می تواند در شهرستانها نیز دفتر نمایندگی دائر کند.

فصل دوم - اهداف و وظایف

ماده ۴- اهداف شورا به شرح زیر است:

الف - ایجاد بستر مناسب جهت تعظیم شعائر و ایام الله، تعمیق باورها، ارزشها و ترویج فرهنگ انقلابی، افزایش انگیزه مشارکت مردم در برگزاری مراسم.

ب - زنده نگاه داشتن و نکوداشت مناسبتهای انقلاب اسلامی به منظور تجدید میثاق با آرمانهای انقلاب اسلامی.

پ - اشاعه فرهنگ دینی و انقلابی و تثبیت و تعمیق آن در بین اقشار مختلف جامعه به ویژه نسل جوان از طریق برگزاری مراسم و استفاده بهینه از ظرفیتهای آن.

ت - برگزاری مراسم عمومی در داخل و خارج از کشور به منظور بزرگداشت مناسبتهای جهان اسلام با همکاری مراجع ذی ربط مانند وزارت امور خارجه و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی.

ث - تقویت و تحکیم ارزشها و ارکان انقلاب اسلامی و نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و تحقق آرمانهای حضرت امام خمینی (ره) و رهبری نظام.

ماده ۵ - وظایف شورا به شرح زیر است:

الف - اتخاذ تدابیر، سیاستها و خطمشی ها و تنظیم تقویم مناسبتهای سالیانه و تدوین برنامه برای هر یک از مناسبتها به منظور حسن اجرای تمامی مراسم و مناسبتهای عمومی و رسمی کشور.

ب - ایجاد هماهنگی و جلب مشارکت نهادها و دستگاههای مؤثر فرهنگی - تبلیغی و تشکل های مردمی برای برگزاری هر چه بهتر مراسم و مناسبتها.

پ - سازماندهی و مدیریت برگزاری مراسم و مناسبت‌های کشور در چارچوب وظایف و اهداف شورا.

ت - تشکیل ستادهای برگزاری مراسم و مناسبت‌های عمومی و رسمی کشور به منظور تحقق مأموریت‌های شورا.

ث - برنامه‌ریزی و اقدامات لازم جهت تأمین منابع و امکانات مورد نیاز.

ج - انجام پژوهش و مطالعات راهبردی و کاربردی در موضوعات مرتبط با وظایف شورا.

چ - نظارت و ارزیابی عملکرد دستگاهها و نهادهای همکار در اجرای مراسم و اعلام نتایج به مراجع ذی‌ربط.

ح - اعلان مواضع در موقعیتها و شرایط ویژه (با هماهنگی مبادی ذیربط)

فصل سوم - ارکان شورا

ماده ۶ - ارکان شورا عبارتند از:

الف - نماینده ولی فقیه (رئیس شورا)

ب - شورای سیاستگذاری

پ - قائم مقام

ت - مجمع نمایندگان

ماده ۷ - نماینده ولی فقیه و رئیس شورا با حکم رهبر معظم انقلاب اسلامی منصوب

می‌گردد و بالاترین مرجع تصمیم‌گیری در شورا است.

تبصره - رئیس شورا همطراز مقامات موضوع بند «ج» ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات

کشوری می‌باشد.

- ماده ۸ - اختیارات و وظایف نماینده ولی فقیه و رئیس شورا به شرح زیر است:
- الف - لحاظ کردن دستورها و منوبات مقام معظم رهبری در سیاستهای کلان شورا.
- ب - تأیید و ابلاغ سیاستها و راهبردهای کلی حاکم بر فعالیتهای شورا.
- پ - دعوت از رؤسای دستگاههای مسئول (موضوع ماده ۱۳) برای تشکیل شورا به منظور انجام هماهنگیهای لازم، حسب مورد.
- ت - تصویب برنامههای بلند مدت و میان مدت شورا.
- ث - تصویب ساختار سازمانی و تشکیلات تفصیلی شورا.
- ج - تصویب برنامه و بودجه و منابع مالی شورا.
- چ - نظارت بر انجام برنامههای جاری.
- ح - عزل و نصب قائم مقام، اعضای شورای سیاستگذاری، معاونان، رؤسای ستادها و مسئولان دفاتر استانی.
- خ - تصویب ترازنامه و صورتهای مالی شورا.
- د - تصویب پیشنهادهای شورای سیاستگذاری و مجمع نمایندگان و اتخاذ تصمیم در مورد سایر مواردی که در راستای اهداف شورا می باشد.
- ذ - تصویب آیین نامه های مالی، معاملاتی، اداری و استخدامی.
- ر - دستور حسابرسی داخلی نسبت به فعالیتهای مالی شورا.
- ز - تصویب دستورالعملها و بخشنامه های پیشنهادی قائم مقام.
- ژ - بررسی و اتخاذ تصمیم در مورد چگونگی دریافت تسهیلات اعتباری.
- س - اتخاذ تصمیم نسبت به خرید، فروش، اجاره، استیجار و حقوقی که برای اجرای وظایف محول شده لازم باشد.
- ش - اتخاذ تصمیم درخصوص واگذاری اراضی، املاک و مستحقات ملکی و تصرفی به عنوان عوض یا در قبال مطالبات اشخاص حقیقی و حقوقی.
- ص - اتخاذ تصمیم درخصوص برنامه های رفاهی کارکنان و تأمین تسهیلات لازم در چهارچوب مقررات مربوط.

ماده ۹- شورای سیاستگذاری متشکل از نه عضو است که بنا به پیشنهاد قائم مقام و با حکم نماینده ولی فقیه و رییس شورا برای مدت سه سال منصوب می گردند.
تبصره ۱- رییس شورای سیاستگذاری با حکم نماینده ولی فقیه و رییس شورا منصوب می شود.

تبصره ۲- نحوه تشکیل و اداره جلسات براساس آیین نامه داخلی که بنا به پیشنهاد شورای سیاستگذاری به تصویب رییس شورا خواهد رسید، تعیین می شود.

ماده ۱۰- وظایف و اختیارات شورای سیاستگذاری به شرح زیر است:
الف - بررسی و پیشنهاد تشکیلات شورا و ارایه آن برای تصویب نهایی نماینده ولی فقیه.
ب - تصویب برنامه ها و طرحها بنا به پیشنهاد قائم مقام در چارچوب اهداف و وظایف شورا.
پ - بررسی و پیشنهاد برنامه های راهبردی و بلندمدت (چشم انداز) و ارائه آن برای تأیید نهایی نماینده ولی فقیه.
ت - بررسی و پیشنهاد خطمشی و برنامه های کلان شورا به نماینده ولی فقیه و رییس شورا.

ث - پیشنهاد اصلاح اساسنامه شورا به نماینده ولی فقیه و رییس شورا.
ج - بررسی و تصویب برنامه های ستادهای تحت پوشش شورا.

ماده ۱۱- قائم مقام پس از رییس شورا بالاترین مقام اجرایی و اداری شورا بوده که برای مدت سه سال با حکم رییس شورا منصوب می شود و همطراز مقامات موضوع بند « ه » ماده (۷۱) قانون مدیریت خدمات کشوری می باشد. قائم مقام در حدود قوانین و مقررات و اساسنامه شورا و مصوبات شورای سیاستگذاری مسئول اداره امور شورا و حفظ حقوق و منافع و اموال شورا می باشد. قائم مقام می تواند با مسئولیت خود بخشی از اختیارات خود را به هر یک از کارکنان شورا تفویض نماید.

تبصره - قائم مقام عضو شورای سیاستگذاری بوده و می تواند رئیس شورای مذکور نیز باشد.

ماده ۱۲- وظایف و اختیارات قائم مقام به شرح زیر است:

الف - اجرای تصمیمات رئیس شورا و مصوبات شورای سیاستگذاری.

ب - تهیه و تنظیم و پیشنهاد خط مشی ها و برنامه های عملیاتی شورا به شورای سیاستگذاری.

پ - تهیه و تنظیم بودجه سالانه شورا برای تصویب رئیس شورا و پیگیری آن.

ت - تهیه و تنظیم تراز مالی سالانه شورا (درآمدها و هزینه ها) تا پایان مرداد سال بعد و ارایه آن به رئیس شورا.

ث - تعیین روشهای اجرایی در چهارچوب مقررات و آیین نامه مربوط و ابلاغ به واحدهای ذی ربط.

ج - تهیه و پیشنهاد تشکیلات شورا به شورای سیاستگذاری.

چ - تهیه و پیشنهاد آیین نامه های مالی، معاملاتی، اداری و استخدامی شورا به رئیس شورا.

ح - نظارت بر حسن اجرای آیین نامه های شورا و انجام اقدامات لازم برای حسن اداره امور شورا.

خ - عزل و نصب و ارتقای کارکنان شورا، تعیین حقوق و دستمزد، پاداش، ترفیع و تنبیه آنها براساس مقررات.

د - پیشنهاد عزل و نصب مسئولان دفاتر استانی به رئیس شورا.

ذ - افتتاح حساب در بانکها و امضای اسناد و اوراق مالی و قراردادهای اسناد تعهدآور شورا پس از تفویض رئیس شورا.

ماده ۱۳- مجمع نمایندگان متشکل از نمایندگان تام الاختیار دستگاهها و نهادهای ذیل است که توسط بالاترین مرجع آن دستگاه یا نهاد معرفی می شوند و موظفند در مراسم و مناسبتهای مندرج در این اساسنامه بر طبق سیاستهای اعلام شده از سوی شورا، همکاریهای

لازم را در زمینه‌های مختلف تبلیغی، پشتیبانی و سایر زمینه‌های مرتبط با وظایف شورا به عمل آورند.

- الف - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
- ب - وزارت کشور
- پ - وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
- ت - وزارت آموزش و پرورش
- ث - وزارت جهاد کشاورزی
- ج - سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران
- چ - سپاه پاسداران انقلاب اسلامی
- ح - سازمان تبلیغات اسلامی
- خ - شورای سیاستگذاری ائمه جمعه
- د - سازمان بسیج و مستضعفین
- ذ - ستاد کل نیروهای مسلح
- ر - بنیاد شهید و امور ایثارگران
- ز - ارتش جمهوری اسلامی ایران
- ژ - نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران
- س - نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها
- ش - سازمان تربیت بدنی
- ص - شورای عالی استانها
- ض - سازمان ملی جوانان
- ط - مرکز امور زنان و خانواده
- ظ - سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی
- ع - کمیته امداد امام خمینی (ره)

ماده ۱۴- وظایف مجمع نمایندگان به شرح زیر است:

الف - بحث و بررسی و اتخاذ تصمیم درباره برگزاری هر چه با شکوه‌تر مراسم و مناسبت‌ها در چارچوب وظایف شورا.

ب - ایجاد زمینه همکاری نهادها و دستگاههای عضو مجمع با ستادهای ویژه مراسم.

پ - برنامه‌ریزی و پیش‌بینی لازم جهت بهره‌گیری از امکانات و تواناییهای دستگاهها و نهادهای عضو در راستای سیاستهای مصوب.

ت - پیگیری جهت تأمین منابع مالی و امکانات مورد نیاز از دستگاهها و نهادهای عضو.

ث - پیگیری و نظارت بر حسن اجرای مصوبات مجمع و ارایه گزارش اقدامات صورت گرفته در دستگاهها و نهادهای عضو به رئیس مجمع.

تبصره ۱- ریاست مجمع به عهده قائم‌مقام می‌باشد.

تبصره ۲- نحوه اداره و تشکیل مجمع براساس آیین‌نامه اجرایی که به پیشنهاد مجمع و تصویب رئیس شورا می‌باشد، مشخص می‌گردد.

تبصره ۳- دستگاههای اجرایی موظفند در برگزاری مراسم و مناسبتهای موضوع این اساسنامه ضمن تأمین بودجه لازم، نسبت به اجرای مصوبات شورا اقدام کنند.

فصل چهارم - امور اداری، مالی و استخدامی

ماده ۱۵- شورا بر طبق مفاد این اساسنامه و مقررات مربوط اداره می‌شود و از لحاظ اداری، استخدامی، مالی و معاملاتی به جز موارد پیش‌بینی شده در این اساسنامه، تابع قوانین و مقررات حاکم بر نهادها و موسسات عمومی غیردولتی می‌باشد.

ماده ۱۶- منابع مالی شورا به شرح زیر است:

الف - اعتبارات منظور در بودجه سالیانه کل کشور که به عنوان کمک به شورا تخصیص و به عنوان هزینه قطعی تلقی می‌شود.

ب - کمک دولت، مراکز و نهادهای عضو مجمع و سایر دستگاهها

پ - هدایا، کمکهای مردمی و اشخاص حقیقی و حقوقی
ت - درآمدهای ناشی از موقوفات

ماده ۱۷- سال مالی شورا از اول فروردین ماه هر سال آغاز و آخر اسفند ماه همان سال پایان می‌یابد.

تبصره ۱- حسابرس شورا از سوی نماینده ولی فقیه تعیین می‌شود.

تبصره ۲- اسناد مالی شورا پس از رسیدگی و حسابرسی در پایان سال با تأیید رییس شورا نهایی تلقی می‌گردد.

ماده ۱۸- گزارش مالی سالانه و ترازنامه عملکرد مالی شورا و مؤسسات وابسته، مربوط به هر سال مالی تا پایان مرداد ماه سال بعد تنظیم و به تصویب رییس شورا خواهد رسید.

فصل پنجم: مقررات عمومی

ماده ۱۹- شورا در اجرای مأموریت‌های خود می‌تواند نسبت به تأسیس مؤسسات وابسته اقدام نماید.

ماده ۲۰- هرگونه تغییر، اصلاح و بازنگری در مفاد این اساسنامه با پیشنهاد نماینده ولی فقیه و رییس شورا و تصویب هیئت وزیران انجام می‌گیرد.

ماده ۲۱- انحلال شورا به پیشنهاد نماینده ولی فقیه و رییس شورا و موافقت مقام معظم رهبری صورت می‌گیرد.

تبصره - در صورت انحلال شورا، اموال منقول و غیرمنقول در اختیار ولی فقیه می‌باشد که به هر نحو صلاح می‌دانند مصروف گردد.

(نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۷۸ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۹)

بخش چهارم:

مصوبات شورای عالی انقلاب فرهنگی

ماده واحده « پیش‌بینی و اختصاص درس آشنایی با فرهنگ و ارزشهای دفاع مقدس

برای تدریس در دانشگاهها و مدارس»

(مصوب جلسه ۶۴۶ مورخ ۱۳۸۸/۴/۳۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی)

شورای عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۶۴۶ مورخ ۱۳۸۸/۴/۳۰ و براساس مصوبه مورخ ۱۳۸۶/۱۲/۱۴ شورای اسلامی شدن دانشگاهها و مراکز آموزشی، ماده واحده « پیش‌بینی و اختصاص درس آشنایی با فرهنگ و ارزشهای دفاع مقدس برای تدریس در دانشگاهها و مدارس» را به شرح ذیل تصویب نمود:

ماده واحده - درس آشنایی با فرهنگ و ارزشهای دفاع مقدس براساس شرایط ذیل جهت تدریس در دانشگاهها و مدارس کشور پیش‌بینی می‌شود:

۱- درس مزبور در دانشگاههایی که امکان ارایه آن را دارند تدریس خواهد شد و همچنین این درس در مراکز دانشگاه پیام نور به صورت حداکثری ارائه می‌شود.

۲- پیش‌بینی مباحث مربوط به دفاع مقدس در مفاد کتابهای درسی دانشگاهها و مدارس بایستی با لحاظ تناسب میان دستاوردهای دفاع مقدس و رشته‌های تحصیلی صورت پذیرد.

۳- شناسایی و معرفی اساتید واجد شرایط جهت ارایه دروس، از طرف بنیاد حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس انجام می‌شود.

۴- انجام آموزش‌های متمرکز و ضبط و تکثیر آنها در سطح دانشگاهها.

تبصره - به منظور ظرفیت شناسی، انجام کارشناسی‌های لازم و نظارت بر نحوه اجراء ارائه درس مزبور، کمیته‌های کاری در سه حوزه و با ترکیب اعضاء به شرح ذیل تشکیل می‌شود:

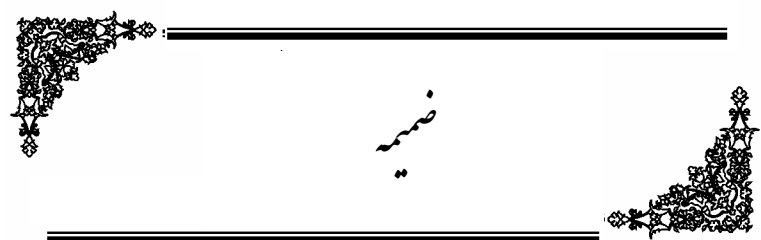
الف - حوزه آموزش عالی

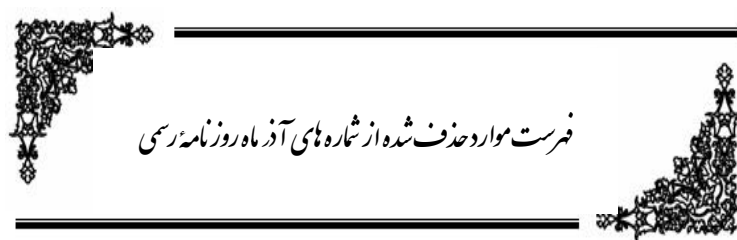
۱- معاون آموزشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری (رئیس کمیته و مسئول دبیرخانه).

۲- معاون آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.

۳- معاون آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی.

- ۴- معاون آموزشی دانشگاه پیام نور.
 - ۵ - معاون امور اساتید نهاد نمایندگی مقام معظم رهبری در دانشگاهها.
 - ۶ - رئیس جهاد دانشگاهی یا نماینده تام‌الاختیار.
 - ب - حوزه آموزش و پرورش
 - ۱- معاون برنامه‌ریزی درسی وزارت آموزش و پرورش (رئیس کمیته و مسئول دبیرخانه).
 - ۲- معاون آموزش و پرورش عمومی وزارت آموزش و پرورش.
 - ۳- معاون پرورشی وزارت آموزش و پرورش.
 - ۴- رئیس جهاد دانشگاهی یا نماینده تام‌الاختیار.
 - ۵ - معاون آموزشی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری.
 - ۶ - معاون آموزشی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی.
 - ۷- معاون آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی.
 - ۸ - معاون آموزشی دانشگاه پیام نور.
 - ج - حوزه بنیاد حفظ آثار و نشر ارزشهای دفاع مقدس
ترکیب کمیته مربوطه توسط خود بنیاد، تعیین می‌شود.
- این ماده واحده مشتمل بر ۴ بند و یک تبصره در جلسه ۶۴۶ مورخ ۱۳۸۸/۴/۳۰ شورای عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید.
- (نقل از روزنامه رسمی شماره ۱۸۸۶۰ مورخ ۱۳۸۸/۹/۵)

توجه : به نظر می‌رسد مواردی از شماره‌های ویژه قوانین و مقررات روزنامه رسمی در آذرماه برای مخاطبین کاربرد ندارد لذا از درج آن در این ماهنامه خودداری شده است و در صورت درخواست هر یک از موارد حذف شده، متن کامل آن برای متقاضی، ارسال خواهد شد.

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۵۸ مورخ ۱۳۸۸/۹/۳
۱	اصلاح تصویب‌نامه‌های شماره ۱۳۹۶۹/ت/۳۹۵۷۰ مورخ ۱۳۸۷/۲/۴ و شماره ۷۰۴۶۶/ت/۳۰۳۶۶-هـ مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۲۷
۲	تصویب‌نامه در خصوص تبدیل روستای «حسن آباد» مرکز بخش حسن آباد از توابع شهرستان اقلید در استان فارس به شهر
۳	تصویب‌نامه درخصوص الحاق وزیر تعاون و معاون برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رییس جمهور به ترکیب اعضای کارگروه حمایت از تولید
۴	تصویب‌نامه درخصوص واگذاری امتیاز تبلیغات گردشگری سلامت به کانون جهانگردی و اتومبیل‌رانی جمهوری اسلامی ایران

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۶۰ مورخ ۱۳۸۸/۹/۵
۱	اصلاح تصویب‌نامه درخصوص معافیت مالیاتی واحدهای احداث شده خارج از شعاع سی (۳۰) کیلومتری مرکز استان خراسان شمالی به مدت (۱۰) سال
۲	اصلاح مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص کاهش حد نصاب تفکیک در منطقه اسکان غیررسمی شهر بیرجند
۳	تصویب‌نامه درخصوص برگزاری چهاردهمین گردهمایی بین‌المللی نفت، گاز و پتروشیمی
۴	تصویب‌نامه درخصوص تابعیت دهستان دهنو به بخش قلعه قاضی و دهستان سرخون به بخش مرکزی شهرستان بندرعباس
۵	تصویب‌نامه درخصوص تبدیل روستای «تخت» مرکز بخش تخت شهرستان بندرعباس در استان هرمزگان به شهر
۶	تصویب‌نامه در خصوص تبدیل روستای «جاورسیان» مرکز بخش جاورسیان از توابع شهرستان خنداب در استان مرکزی به شهر
۷	تصویب‌نامه درخصوص تبدیل روستای «ساروق» مرکز بخش ساروق از توابع شهرستان اراک در استان مرکزی به شهر
۸	تصویب‌نامه درخصوص تغییر نام روستاهای «کشتگان» و «مرغان» از توابع دهستان کفت‌رک بخش مرکزی شهرستان شیراز در استان فارس
۹	تفصیل مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص طرح جامع شهر کوشک

۱۰	ماده واحده « تأیید اختیار هیأت امناء دبیرخانه شورای عالی انقلاب فرهنگی در وضع و تصویب مقررات اداری، مالی و استخدامی اعضای شورا، هیأت علمی و کارکنان دبیرخانه»
۱۱	مصوبه « اصلاح بند ۱۱ ماده ۴ آیین نامه تشکیل شورای تخصصی تحول و ارتقاء علوم انسانی (مصوب جلسه ۶۵۰ مورخ ۱۳۸۸/۷/۲۱ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»
۱۲	مصوبه « اصلاح بندهایی از ماده ۲ آیین نامه شورای فرهنگ عمومی استان و الحاق یک بند جدید به آن (مصوب جلسه ۵۸۱ مورخ ۱۳۸۵/۱/۲۹ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»
۱۳	مصوبه « الحاق دو بند جدید به ماده ۵ مصوبه منشور توسعه فرهنگ قرآنی (مصوب جلسه ۶۴۳ مورخ ۱۳۸۸/۲/۲۲ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»
۱۴	مصوبه « الحاق یک بند جدید به ماده واحده تشکیل شورای هماهنگی فعالیت های قرآن و عترت دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی (مصوب جلسه ۵۷۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»
۱۵	مصوبه « الحاق یک بند جدید به ماده واحده تشکیل شورای هماهنگی فعالیت های قرآن و عترت دانشگاه ها و مراکز آموزش عالی (مصوب جلسه ۵۷۵ مورخ ۱۳۸۴/۱۰/۶ شورای عالی انقلاب فرهنگی)»
۱۶	مصوبه « انتخاب رئیس شورای تخصصی تحول و ارتقاء علوم انسانی»
۱۷	مصوبه « تأیید انتخاب رئیس دانشگاه تبریز»

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۶۷ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۶
۱	[ضمائم] قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون بین المللی مبارزه با زورافزایی (دوپینگ)
۲	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران درخصوص الحاق اراضی موردنیاز مسکن مهر به محدوده شهر هشتگرد

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۶۹ مورخ ۱۳۸۸/۹/۱۸
۱	اصلاح بند (۴) ماده (۴) آیین نامه تأسیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانونهای آگهی و تبلیغاتی، مصوب ۱۳۵۸/۱۲/۲۷ شورای انقلاب
۲	فرم درخواستنامه ثبت آثار ادبی - هنری

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۷۲ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۲
۱	اساسنامه « مؤسسه قرب خاتم» قرارگاه پدافند هوایی خاتم الانبیاء (ص)
۲	اصلاح بند (۱) تصویب نامه ۵۰۰۵/ت/۲۸۵۹۱ هـ مورخ ۱۳۸۲/۳/۱۲
۳	تصویب نامه در خصوص تعیین عوارض صادرات دام زنده شامل گوسفند و بز

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۷۵ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۵
۱	اصلاح تصویب نامه در خصوص معافیت مالیاتی در واحدهای تولیدی جدیدالاحداث در داخل شهرکها و نواحی صنعتی خارج از شعاع سی (۳۰) کیلومتری مرکز استان گیلان به مدت ۱۰ سال
۲	تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در خصوص اعمال تخفیف برای وارد کنندگان خودرو و لوازم یدکی
۳	تصمیم نمایندگان ویژه رئیس جمهور در خصوص الزام نصب بخاری درجا تولید داخل برای تمامی خودروهای سنگین تولید داخل و وارداتی
۴	تصویب نامه در خصوص الحاق سازمان ملی جوانان به ترکیب اعضای کارگروه مسکن
۵	تصویب نامه در خصوص الحاق سازمان ملی جوانان به ترکیب اعضای کمیسیون امور اجتماعی و دولت الکترونیک
۶	تصویب نامه در خصوص تبدیل روستای « فرخی» از توابع بخش خور و بیابانک شهرستان ناین در استان اصفهان و روستای « بافران» از توابع بخش مرکزی شهرستان ناین در استان اصفهان به شهر
۷	تصویب نامه در خصوص تمدید مهلت تصویب نامه شماره ۴۳۱۲/ت/۳۲۸۳۰ هـ مورخ ۱۳۸۴/۲/۱۷
۸	تنفیذ مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح جامع شهر ماکو
۹	مصوبه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران در خصوص طرح کالبدی منطقه ای خوزستان
۱۰	الحاق یک تبصره به ماده (۱) تصویب نامه موضوع ضوابط فعالیت پایگاه های اطلاع رسانی دستگاه های اجرایی
۱۱	مصوبه هفتصد و هشتادمین جلسه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۳۸۷/۸/۲۸ موضوع: اجرای شیوه نیمسالی واحدی در دوره راهنمایی تحصیلی آموزش از راه دور
۱۲	مصوبه هفتصد و نودوسومین جلسه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۰ موضوع: اجرای آزمایشی آیین نامه ارزشیابی پیشرفت تحصیلی و تربیتی دوره ابتدایی (ارزشیابی توصیفی)

۱۳	مصوبه هفتصد و نودوسومین جلسه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۳۸۸/۵/۲۰ موضوع: تمدید اجرای آزمایشی اساسنامه مدارس ورزش
۱۴	مصوبه هفتصد و نودوچهارمین جلسه شورای عالی آموزش و پرورش مورخ ۱۳۸۸/۶/۳ موضوع: اساسنامه مدارس و مراکز آموزشی و پرورشی وابسته به دستگاه های دولتی و سایر نهادهای عمومی

ردیف	موارد حذف شده از روزنامه رسمی ۱۸۸۲۸ مورخ ۱۳۸۸/۹/۲۹
۲	تصویب نامه در خصوص جایگزینی عبارت « معاون حقوقی رییس جمهور » در کلیه مصوبات هیئت وزیران (به استثنای مواد ۳۱، ۳۴، ۳۵ و ۴۲ آیین نامه داخلی دولت)
۳	تصویب نامه در خصوص مدت طرح کارورزی دانش آموختگان دانشگاهها
۱	تصویب نامه در خصوص تشکیل کارگروه مدیریت فناوری اطلاعات و ارتباطات و امنیت آن (فاوا)

نظرخواهی

به استحضار قضات و حقوقدانان محترم می‌رساند معاونت آموزش قوه قضائیه قصد دارد در راستای ارتقای سطح آگاهی مخاطبین از قوانین و مقررات و ایجاد سرعت و سهولت در این امر و آسان شدن نگهداری و آرشیو آن، هر ماه قوانین و مقرراتی را که به نحوی در امر قضاوت مورد نیاز است، به صورت ماهنامه منتشر کند. برای تشخیص میزان ضرورت این امر نظرات شما عزیزان معیار است لذا انتظار دارد پاسخ پرسش‌های زیر را به یکی از سه طریق زیر منعکس فرمایید:

الف: تهران- خیابان حافظ - نبش خیابان سمیه - ساختمان شماره سه قوه قضائیه - معاونت آموزش - اداره کل برنامه ریزی و تدوین متون آموزشی

ب: پست الکترونیکی Tadvin_motoon@yahoo.com

ج: نمابر ۸۸۹۱۹۴۱۸ - ۰۲۱

۱- این ویژه نامه نیاز شما را در خصوص اطلاع یابی از تغییرات قوانین و مقررات تأمین می‌کند.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۲ - نحوه تبویب و دسته بندی قوانین و مقررات در این ویژه نامه مناسب بوده و موجب سهولت و سرعت یافتن مطالب می‌شود.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۳ - اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از طریق این ویژه نامه مناسب تر از دریافت روزنامه رسمی به شیوه معمول است.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۴ - اطلاع رسانی تغییرات قوانین و مقررات از طریق این ویژه نامه مناسب تر از مراجعه به سایت‌های مربوط است.

کاملاً موافقم ☐ موافقم ☐ تا حدودی موافقم ☐

۵ - سایر نظرات و پیشنهادهای خود را مرقوم فرمایید.